

Anthologieseries volgen ondanks het ontbreken van een voortgezette verhaallijn en terugkerende personages.

- Een gefundeerde theoriebenadering analyse naar hoe publieksbinding ontstaat bij Black Mirror kijkers

Jurrien Helwig, 6002498,

BAEW, CI3V13002, 2019-2020, Blok 3-4

Woorden: 5870 (min 3864)

Inhoudsopgave	
Samenvatting	1
Inleiding	2
Theoretisch kader	4
Methode	7
Analyse	9
T1 Opvattingen over het concept van de serie.....	9
T2 Emotionele reactie van de kijker	10
T3 Relatie tussen de personages en de kijker.....	11
T4 Sociale processen omtrent de serie.....	12
T5 Vorm en structuur van de serie	13
Conclusie	14
Discussie	16
Literatuurlijst	18
Bijlagen	20
Bijlage 1, Topiclijst	20
Bijlage 2, Thema's, Categorieën en labels	22
Bijlage 3, Interviews	29

Samenvatting

Dit onderzoek beantwoordt de vraag 'hoe komt publieksbinding tot stand bij een anthologieserie' met *Black Mirror* (2011 – heden) als case study. Anthologieseries vertellen een nieuw verhaal per aflevering of seizoen en hebben dus geen terugkerende personages of een uitbreidende verhaallijn. Deze aspecten staan juist centraal bij het meeste onderzoek dat is verricht naar standaard series (Thompson, 2003; Hoffner & Cantor, 1991; Gitlin, 1983). Onderzoek naar anthologieseries is schaars en gaat niet over publieksbinding maar over representatie (Martin & McIntyre, 2019; Sevenich, 2015) of complexe verhaalstructuren (Garcia, 2016; Innocenti & Pescatore, 2015). De data voor dit onderzoek is verkregen door interviews en geanalyseerd aan de hand van de gefundeerde theoriebenadering (Charmaz, 1994). Daaruit blijkt dat de kijker oordelen en verwachtingen vormt die hem laat besluiten wel of niet een volgende aflevering te kijken. Dit gebeurt direct op basis van: 1) opvattingen over het concept van de serie, 2) gevoelens tijdens het kijken en 3) de acteurs in een aflevering. Deze factoren staan ook nog in relatie tot de relatie tussen personages en de kijker, sociale processen en de vorm van anthologieseries. Deze besluitvorming kan verder begrepen worden aan de hand van het water-cooler effect (DiFonzo, 2008), (online) *word of mouth* (Steffes & Burgee, 2009), de actieve kijker (Carter, 1960), emotionele voldoening van het kijken (Bartsch, 2012) en transportatie en identificatie (Schlütz, 2016). Echter, hierbij zijn terugkerende personages en een ontwikkelende verhaallijn niet van zulk groot belang als deze auteurs veronderstellen. Toekomstig onderzoek naar anthologieseries kan de werking van deze begrippen dus niet zomaar een op een overnemen.

Inleiding

Waarom kijkt iemand de volgende aflevering wanneer hij een serie is gestart? Wellicht is hij gegrepen door het verhaal en wil hij weten hoe dit afloopt of wil hij dezelfde personages terug zien keren. Deze uitbreidende verhaallijn over meerdere afleveringen of terugkerende personages zijn aanwezig bij standaard series (Thompson, 2003). Ook speelt de ontwikkeling van personages een sleutelrol bij het vormen en behouden van publiek (Hoffner & Cantor, 1991; Gitlin, 1983). Echter, er zijn ook series die geen voortgezette verhaallijn en terugkerende personages hebben. Deze series vertellen per aflevering of seizoen een nieuw verhaal met andere personages en acteurs. Dit worden anthologieseries genoemd en voorbeelden zijn *American Horror Story* (2011 – heden), *Black Mirror* (2011 – heden), *True Detective* (2014 – heden), *Electric Dreams* (2017 – heden) en *Castle Rock* (2018 – heden). Waarom kijkt iemand dan meerdere afleveringen van zo een serie? Voor het gemak worden niet anthologie series in het vervolg *normale* series genoemd, ook tussen deze series valt natuurlijk onderscheid te maken, maar dat is niet het doel van dit onderzoek.

Er is een aanzienlijke hoeveelheid onderzoek gedaan naar hoe kijkers zich binden aan normale series en waarom ze dus meerdere afleveringen kijken. Dit gaat bijvoorbeeld over hoe kijkers zich identificeren met de personages (Hoffner & Buchanan, 2005), wat voor *fandom* er bestaat rond bepaalde series (Jindra, 1994) en over de opkomst van complexe verhaalstructuren bij series (Mittell, 2006). Bij deze onderzoeken wordt uitgegaan van eigenschappen die bij anthologie series afwezig lijken te zijn. Zo zijn er zoals gezegd geen terugkerende personages en geen uitbreidende verhaallijn over meerdere afleveringen.

Onderzoek naar anthologieseries is schaars, en richt zich niet op wat ervoor zorgt dat publiek gevormd en behouden wordt. Het onderzoek dat is verricht betreft vaak oudere anthologieseries van rond de jaren 50 (Raw, 2009; Kraszwewski, 2006; Horwitz, 2013) en gaat niet over de redenen voor het volgen van een anthologieserie. Onderzoek naar recentere anthologieseries focust vooral op specifieke afleveringen (Martin & McIntyre, 2019), verschillen tussen meerdere seizoenen (Sevenich, 2015) of de rol van anthologieseries binnen de ontwikkelende vorm van series in het algemeen (Garcia, 2016; Innocenti & Pescatore, 2015). De vraag blijft dus wat er voor zorgt dat kijkers een anthologieserie volgen.

Om hier inzicht in te kunnen geven is de onderzoeksvraag 'hoe komt publieksbinding tot stand bij een anthologieserie zoals *Black Mirror*' opgesteld. Deze serie verkent een high-tech multiversum waar technologische innovaties met de duistere instincten van de mensheid samenkomen (IMDb, 2011). Er zijn geen kijkcijfers bekend van de serie, maar de meer dan 400.000 beoordelingen met een gemiddelde score van 8,8 op IMDb (IMDb, 2011) laten zien dat een anthologieserie populair kan zijn en men bereidt is meerdere afleveringen hiervan te zien. Deze serie is dan ook als casestudy gekozen omdat de populariteit aantoont dat er op grote schaal

publieksbinding kan zijn met een anthologieserie.

Om deze vraag te beantwoorden zal allereerst in het theoretisch kader uiteen gezet worden wat onder publieksbinding wordt verstaan. Daarbij wordt aan de hand van Carter (1960) besproken hoe een kijker actief een keuze maakt om een serie te kijken. Ook middels Bartsch (2012) en Schlütz (2016) wordt besproken welke redenen er kunnen zijn voor deze keuze. Vervolgens wordt ingegaan op sociaal gedrag om het kijken van een serie heen. Dit gebeurt aan de hand van het water-cooler effect (DiFonzo, 2008) en sociale aanbevelingen om de serie te kijken in de vorm van (online) *word of mouth* (Steffes & Burgee, 2009). De mogelijkheid die Netflix verschaft om de serie asynchroon te kijken wordt in acht genomen bij het bespreken van deze processen (Nathan et al., 2008). Vervolgens wordt in de methode toegelicht waarom er gekozen is deze vraag te beantwoorden door middel van interviews en wordt besproken hoe deze semigestructureerde diepte-interviews (Flick et al., 2004) met de geworven respondenten af zijn genomen. Ook wordt omschreven hoe de verkregen data aan de hand van de gefundeerde theoriebenadering (Charmaz, 1996) inductief is geanalyseerd. In de analyse wordt dan behandeld hoe de thema's die zijn voortgekomen uit deze analyse in relatie staan tot het besluit om *Black Mirror* verder te kijken. Ten slotte wordt in de discussie besproken of de verkregen resultaten in overstemming zijn met de besproken literatuur.

Theoretisch kader

Er zijn over het algemeen twee theoretische tradities waarbinnen publieksonderzoek valt die elk zijn eigen implicaties voor onderzoek mee brengen. De ene traditie focust op structurele aspecten van de serie zoals uitzendtijd, beschikbaarheid en grootte van het publiek en beantwoordt vaak de vraag wat doet media met de mens. De andere traditie focust op individuele actieve aanleidingen voor kijkgedrag wat vaak uitmondt in de *uses and gratifications* theorie. Deze theorie beantwoordt veelal de vraag wat doet men met media (Cooper & Tang, 2009). Dit onderzoek focust op hoe kijkers omgaan met het specifieke medium van de anthologieserie en gaat dus uit van de *uses and gratifications* theorie.

Deze theorie stelt dat de kijker actief en doelgericht is in zijn keuze van mediagebruik (Cooper & Tang, 2009). Hierbij bestaat de opvatting dat de actieve kijker zich bewust is van de sociale en cognitieve processen die bij hemzelf afspelen. Hij is zich ook bewust hoe zijn keuze voor wat te kijken of het gebruik van een bepaald medium hiervan afhangt (Rubin & Perse, 1987). Echter, niet alleen is niet elke kijker even bewust van zijn interne cognitieve processen, ook zijn er externe factoren waarvan de invloed op de keuze van mediagebruik minder duidelijk is voor kijker zelf. Deze factoren spelen vaak een grotere rol voor de keuze van het medium dan voor de keuze wat te kijken (Cooper & Tang, 2009). Dat dit onderzoek uitgaat van de actieve kijker houdt dus in dat er rekening mee moet worden gehouden dat het antwoord op de onderzoeksvraag gebaseerd is op processen waarvan de kijker zich bewust is, hoewel structurele factoren ook een rol zouden kunnen spelen bij dit antwoord. Structurele factoren die impliciet in de data naar voren komen worden besproken maar zijn niet de focus van dit onderzoek.

Volgens Carter (1960) bestaat de actieve theorie van de kijker uit drie stappen: 1) de kijker selecteert wat hij wil zien waarbij hij zijn verwachtingen en persoonlijke meningen in acht neemt, 2) de kijker reageert op emotioneel niveau op wat hij ziet en 3) de kijker past zijn overtuigingen of gedrag aan op wat hij heeft gezien, wat zijn volgende keuze van een programma beïnvloedt. Volgens Carter bestaat er dus een wisselwerking tussen de verwachtingen die een kijker heeft van een bepaalde serie en de daadwerkelijke gevoelens die worden opgeroepen tijdens het kijken van de serie. Wanneer het kijken de juiste gevoelens oproept wil de kijker meerdere afleveringen zien.

Bartsch (2012) breidt verder uit op deze gevoelens en hoe die betrokkenheid bij een serie verklaren. Ze stelt hiervoor twee categorieën op: onmiddellijk belonende emoties en belonende emoties binnen bredere sociale en cognitieve behoeftes. De onmiddellijke emoties geven voldoening door het ervaren van emoties op zichzelf en kunnen drie verschillende gevoelens zijn: 1) positieve gevoelens bij positieve gebeurtenissen, 2) opgewonden gevoelens bij spannende gebeurtenissen en 3) empathische gevoelens bij droevige gebeurtenissen.

De tweede categorie bestaat uit vier factoren die gerelateerd zijn aan processen die worden

gestimuleerd door de ervaring van gevoelens tijdens het kijken. Dit zijn: 1) plaatsvervangende vrijlating van emoties, 2) emotionele betrokkenheid bij personages wat leidt tot transportatie en identificatie, 3) gevoelens als vorm van zelfreflectie bij het kijken en 4) gedeelde gevoelens met mede-kijkers. Deze belonende sociale en cognitieve emoties zijn complexer en langduriger van aard dan de onmiddellijke emoties (Bartsch, 2012). Op deze factoren zal hieronder verder worden ingegaan.

De plaatsvervangende vrijlating van gevoelens houdt kort gezegd in dat de kijker emoties ervaart die hij in het dagelijks leven liever uit de weg gaat (Bartsch, 2012). De transportatie die Bartsch (2012) benoemt in relatie tot emotionele betrokkenheid bij personages leidt hij af van Green en Brock (2000). Zij stellen dat dit inhoudt in welke mate de kijker zich in een verhaal verliest en de omgeving vergeet. Identificatie leidt Bartsch af van Cohen (2006) die stelt dat wanneer een kijker zich identificeert met een personage hij zijn eigen identiteit als kijker tijdelijk vergeet en het perspectief van het personage overneemt. Transportatie en identificatie verhogen volgens Schlütz (2016) binding met het narratief. Echter, hij stelt dat dit wordt vergemakkelijkt door twee factoren die afwezig lijken te zijn bij anthologieseries: de terugkerende personages en het ontvouwen van het verhaal.

Zelfreflectie relateert Bartsch (2012) aan het verschil tussen hedonisch en eudaimonisch geluk, oftewel de kijker heeft behoefte aan simpele positieve gevoelens en aan complexere betekenisvolle gevoelens zoals bijvoorbeeld kennis opdoen of persoonlijke innerlijke groei. Een serie kan voldoen aan deze behoefte tot complexere gevoelens als de kijker door het kijken van de serie wordt aangezet tot zelfreflectie. Dit kan er ook toe leiden dat de kijker ervoor kiest bepaalde media te gebruiken (Bartsch, 2012).

Gerelateerd aan de gedeelde gevoelens met mede kijkers die Bartsch (2012) al kort benoemd zijn er ook andere sociale processen van belang voor de voldoening die een kijker haalt uit het volgen van een serie. Zo kan het kijken van series het water-cooler effect hebben, wat inhoudt dat kijkers samen komen om te praten over de nieuwste ontwikkelingen in een serie (DiFonzo, 2008). Dit effect berust oorspronkelijk op series waarvan het verhaal zich uitbreidt over meerdere afleveringen en de kijkers tegelijkertijd de nieuwste ontwikkelingen meekrijgen. Dit effect lijkt dan niet mogelijk te zijn bij een anthologieserie aangezien deze ontwikkelingen van het verhaal en de personages zoals gezegd afwezig zijn. Ook stellen Nathan et al. (2008) dat dit water-cooler effect sterk afhankelijk is van de eigenschap van live televisie dat afleveringen een vaste uitzendtijd hebben. Echter, *Black Mirror* bevindt zich op Netflix en kan dus asynchroon worden gekeken. Dit kan als effect hebben dat niet iedereen dezelfde aflevering op hetzelfde moment gezien heeft, wat ertoe kan leiden dat groepen minder snel over een serie praten. Sommige kijkers zouden dan zelfs het

gesprek over een serie uit de weg kunnen gaan om spoilers te voorkomen (Nathan et al., 2008).

Een ander sociale activiteit nauw verwant aan het water-cooler effect is online en normale *word of mouth* ((e)WoM). Dit is alle informele communicatie gericht op andere consumenten over het gebruik of eigenschappen van bepaalde producten (Steffes & Burgee, 2009). Zo vindt positieve (e)WoM bijvoorbeeld plaats in de vorm van aanbevelingen die ertoe kunnen leiden dat een kijker een serie begint te kijken of dat hij een serie door blijft kijken. Dit kan van meer belang zijn bij een anthologieserie aangezien de volgende aflevering een compleet nieuw verhaal vertelt en er dus minder garantie is dat de kijker het verhaal interessant of leuk gaat vinden.

Aan de hand van deze verschillende redenen waarom een kijker voldoening haalt uit het kijken van een serie wordt wat kan leiden tot publieksbinding als volgt opgevat: *'de aspecten van een serie die ervoor zorgen dat een kijker de serie verder wil volgen en meerdere afleveringen hiervan kijkt'*. Deze aspecten kunnen in twee categorieën onderverdeeld worden middels de besproken literatuur. Ten eerste vallen deze aspecten onder eigenschappen van de serie die een emotioneel of cognitief effect hebben bij de kijker. Dit zijn bijvoorbeeld de gevoelens tijdens het kijken van een aflevering die een kijker laat besluiten dat het, het waard is om een volgende aflevering van de serie te kijken. Ten tweede zijn de aspecten sociale gebruiken omtrent de serie die een kijker aansporen om meerdere afleveringen te volgen. Echter, de besproken literatuur verbindt beide soorten aspecten vaak aan eigenschappen die afwezig zijn bij anthologieseries, met dit onderzoek wordt onderzocht hoe deze aspecten toch nog een rol kunnen spelen bij een anthologieserie zoals *Black Mirror*.

Methode

De data voor dit onderzoek is verzameld door semigestructureerde diepte-interviews (Flick et al., 2004) en geanalyseerd aan de hand van de gefundeerde theoriebenadering (Charmaz, 1996). Er is gekozen voor deze benadering omdat zo bestaande literatuur over processen van publieksbinding vergeleken kan worden met de realiteit. Dit is van belang aangezien bestaande literatuur niet specifiek over anthologieseries gaat en de totstandkoming van publieksbinding bij zulke series dus verkeerd begrepen zou kunnen worden.

Om de literatuur te vergelijken met ervaringen van de kijkers van een anthologieserie zijn er interviews afgenomen met zes respondenten aan de hand van een zelf opgestelde topiclijst (bijlage 1). Deze lijst was alleen ter ondersteuning en is niet bij elk interview volledig gevolgd. De duur van de interviews stond niet vast en was afhankelijk van hoe snel zowel de interviewer als de respondent het gevoel had dat alle aspecten van het onderwerp voldoende besproken waren. Zo is een natuurlijke manier van interviewen ontstaan waarbij de respondenten open konden praten over hun ervaringen van het volgen van *Black Mirror*.

De respondenten zijn geworven uit persoonlijke kring op basis van beschikbaarheid en kennis van *Black Mirror* oftewel door *purposive sampling* (Etikan et al., 2016). De interviews zijn zowel in het Nederlands als in het Engels afgenomen aangezien de respondenten uit verschillende landen afkomstig waren. Tijdens het interview konden de respondenten gebruik maken van de mogelijkheid om via het internet bepaalde vertalingen op te zoeken, of zoals bij één respondent via een aanwezig derde tweetalig persoon, zodat ze hun meningen helder uit konden drukken. De interviews zijn een op een gehouden, fysiek of via videobellen.

De respondenten moesten ten minste vijf afleveringen van *Black Mirror* hebben gekeken. Dit aantal verzekert dat de respondenten genoeg binding met de serie hadden om meerdere afleveringen te zien. Bij de selectie van de respondenten is ook rekening gehouden met hun verdere ervaring van het kijken van series. Naast *Black Mirror* moesten de respondenten minimaal een seizoen van ten minste één andere niet anthologie-serie hebben gevolgd zodat ze zelf konden reflecteren op de verschillen in binding tussen de soorten series.

Bij de analyse aan de hand van de gefundeerde theoriebenadering (Charmaz, 1996) is de verkregen data gecodeerd waarbij uiteindelijk inductief tot een aantal overkoepelende thema's is gekomen. Hiervoor is de data allereerst grondig doorlopen waarbij labels zijn gegeven aan alle relevante uitspraken van de respondenten. Deze labels drukken concreet het punt uit dat de respondent maakt met zijn uitspraak. Vervolgens zijn deze labels gegroepeerd onder verschillende categorieën. Deze categorieën zijn abstracter van aard en groeperen de labels die hetzelfde onderwerp aankaarten. Door een constant proces van revisie zijn de categorieën uiteindelijk onder

verschillende thema's verdeeld. In de analyse wordt besproken hoe deze thema's in verband staan met elkaar en wat dit vertelt over de besluitvorming van de respondenten voor het kijken van meerdere afleveringen van *Black Mirror*. De gevonden thema's en categorieën (bijlage 2) zijn pas na de analyse vergeleken met de besproken literatuur. Op deze manier geven de inductief opgestelde resultaten samen met de bestaande literatuur een zo uitgebreid mogelijk antwoord op de onderzoeksvraag op basis van aspecten die de respondenten zelf opmerken.

Analyse

De interviews (bijlage 3) zijn afgenomen met vier vrouwen en twee mannen tussen de 19 en 26 jaar van Nederlandse, Finse, Franse en Duitse afkomst. Het kortste interview duurde 30 minuten en het langste 45 minuten, gemiddeld duurden de interviews 41 minuten. Bij het codeerproces zijn hier 222 verschillende labels, 25 categorieën en 5 overkoepelende thema's uit gekomen (bijlage 2). Wanneer een uitspraak van de respondent in de analyse wordt genoemd zullen de initialen van deze respondenten achter de uitspraak worden gezet. De thema's waarbinnen de respondenten uitspraken hebben gedaan over de serie zijn: 1) opvattingen over het concept van de serie, 2) emotionele reacties van de kijker, 3) relatie tussen de personages en de kijker, 4) sociale processen omtrent de serie en 5) de vorm en structuur van de serie.

Deze thema's zullen een voor een worden toegelicht waarbij geleidelijk een stroomdiagram wordt opgesteld dat weergeeft hoe de thema's op verschillende manieren het besluit van de kijker om de serie verder te kijken beïnvloeden. In de conclusie zal vervolgens de onderzoeksvraag worden beantwoord en de grootste verschillen met normale series worden toegelicht

T1 Opvattingen over het concept van de serie

Een serie met een nieuw verhaal per aflevering zou moeilijk onder één onderwerp te plaatsen moeten zijn. Echter, de respondenten vormen een overkoepelend idee van wat voor soort verhalen de serie vertelt op basis van wat ze zien. Volgens hen vertelt de serie realistische, vernieuwende, dystopische verhalen over onze toekomst en technologie, waarbij meerdere kanten of perspectieven worden getoond. Het zijn ook veelal zware, complexe verhalen die de respondenten aan het denken zetten en een boodschap overbrengen. Een respondent drukt dit als volgt uit:

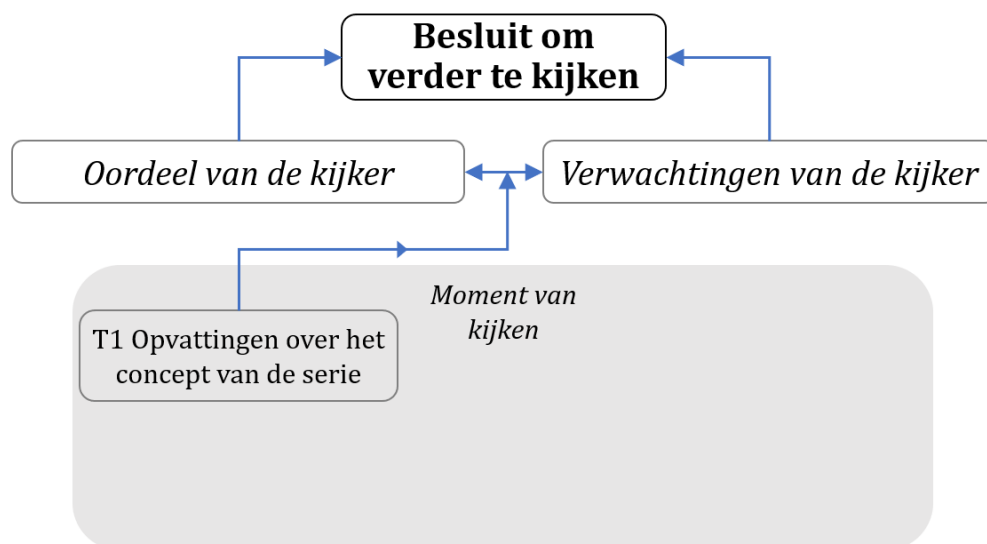
“A really real, really drastic picture of our society and like a mirror to our behaviour today because we do not consider too much what will it lead us to you know. (...) like in general people do not think in such long terms, and this is something the series actually shows you. (...) for example, again with the social media thing (...) if you take it to the next level it can happen like this. I mean it is also just one idea, or one way of, one opportunity, one possibility, but still.” – JW

De respondenten baseren hun verwachtingen van wat voor verhaal een nieuwe aflevering gaat vertellen op deze opvattingen van wat de serie inhoudt. Ook vormen ze een oordeel of ze het soort verhalen goed vinden. Verder worden negatieve oordelen gevormd over aspecten van een aflevering die niet voldeden aan de verwachtingen. Zo zeggen de respondenten dat ze minder voldoening haalden uit het kijken van de serie omdat nieuwe afleveringen niet zo realistisch waren als eerdere afleveringen, of dat nieuwe afleveringen een minder sterke boodschap overbrachten. Dat deze verwachtingen niet worden nagekomen zijn redenen voor het verliezen van binding met de serie.

Echter, wat dubbel is, is dat de respondenten ook verwachten verrast te worden door nieuwe afleveringen:

“Je weet niet wat je te wachten staat maar het is gewoon heel vet. Het is daadwerkelijk wel iets nieuws, het is niet zo’n serie die je al driehonderd keer hebt gezien, en dat trok me wel. (...) En op een gegeven moment had ik wel het idee dat ik het allemaal gezien had. Een beetje het idee van ik heb het allemaal wel door wat de opzet is en ze kunnen me niet echt meer verrassen en bij de les houden.” – DM

Hoe vaker niet aan de verwachtingen van de kijker wordt voldaan, hoe minder de kans is dat hij door blijft kijken. Hetzelfde geldt voor het oordeel van de kijker, hoe vaker hij een slechte of saaie aflevering ziet, hoe negatiever zijn oordeel wordt en hoe minder de kans is dat hij een nieuwe aflevering zal kijken. Hoe de twee verschillen in wat voor invloed ze op andere thema’s hebben wordt verder toegelicht bij de bespreking van de sociale processen omtrent de serie. De bevindingen zo ver zijn opgesteld in figuur 1.

Figuur 1: Stroomdiagram van de invloed van thema 1 op de besluitvorming om verder te kijken.

T2 Emotionele reactie van de kijker

Naast dat de respondenten hun oordeel en verwachtingen vormen op basis van hun opvattingen over het concept van de serie, gebeurt dit ook op basis van de gevoelens die ze ervaren tijdens het kijken van afleveringen. Deze gevoelens zijn bijvoorbeeld desoriëntatie, bezorgdheid, spanning, ongemak en concentratie. Op basis van deze gevoelens bepalen de respondenten of ze wel of niet een nieuwe aflevering willen kijken. Hier maakt een respondent de volgende opmerking over:

“I watched another one because I was very surprised by the first one I saw, so I wanted to get this feeling confirmed, like okay am I going to get this shock every time I watch an episode? And yes, every time I watched an episode, I feel out of my comfort zone.” – EP

De respondenten erkennen dat deze gevoelens voortkomen uit het soort verhalen dat wordt verteld. De ene respondent wil weten of ze deze gevoelens bij een nieuwe aflevering opnieuw krijgt, de andere gaat de ervaren gevoelens liever uit de weg. Soms moet een respondent zelfs even bijkomen van de emoties die een verhaal oproept:

“Sometimes after watching an episode you kind of have to process it a little bit I think, you have to, you might feel a little bit depressed maybe, you don’t want to watch another, you don’t know what is coming next you know, what is the next episode going to be about. You don’t want to force yourself in this very sad mood necessarily.” – ES

Ondanks dit slechte gevoel kijken de respondenten uiteindelijk wel verder, ze vinden dat deze gevoelens bijdragen aan hoe het verhaal een boodschap overbrengt, hen aanzet tot zelfreflectie, of hen laat nadenken over de maatschappij. Ook helpen deze gevoelens de respondenten te concentreren en zich verder in te leven in de personages, daar zal in het volgende deel verder op in worden gegaan. De opmerkingen over deze gevoelens geven aan dat de respondenten een oordeel en verwachtingen vormen op basis van wat ze tijdens het kijken van een aflevering ervaren.

T3 Relatie tussen de personages en de kijker

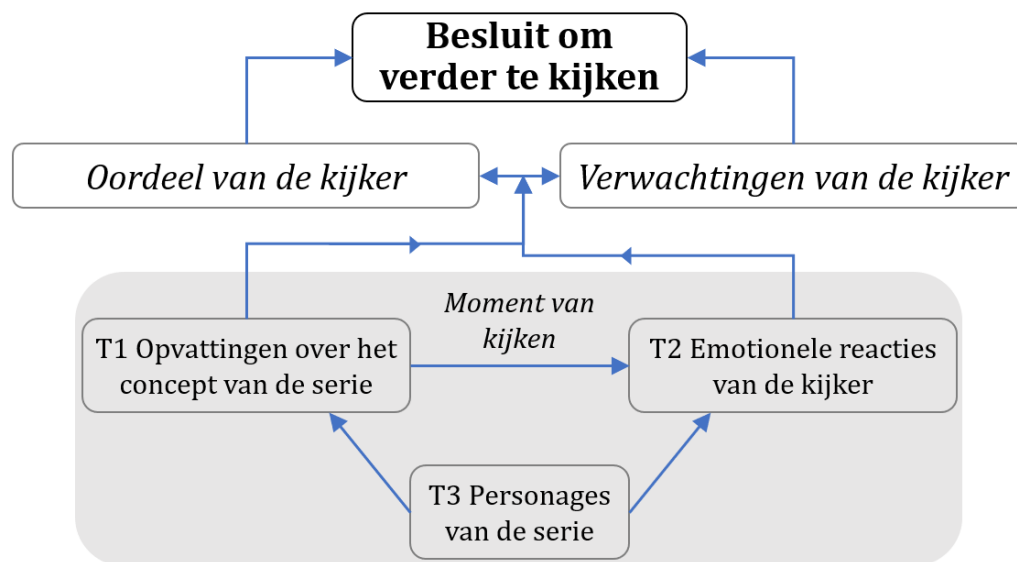
Een belangrijk verschil met een normale serie is dat personages door de respondenten niet worden genoemd als directe reden om een nieuwe aflevering van *Black Mirror* te kijken. Wel bouwen de respondenten een band op met de personages in de individuele afleveringen. Ze plaatsen zich in de schoenen van het personage, hechten zich soms aan een personage en vergelijken het gedrag van het personage met het gedrag dat ze zelf verwachten te vertonen in een dergelijke situatie. Echter, de respondenten weten dat ze dit personage maar voor een enkele aflevering zullen zien. In andere woorden, tijdens de aflevering helpen de personages de respondent zich te verplaatsen in het verhaal en hier in op te gaan, maar de respondenten volgen de serie niet voor de personages. Ze volgen de serie voor het concept; het bevragen van een maatschappelijke kwestie. Een respondent drukt dit als volgt uit:

It is more about the story and the message maybe than the characters, yeah maybe this is the case. Because when I’m thinking okay what kind of characters do I remember in general, I mean of course, there are of course some, but mainly the message which got stuck. – JW

Op deze manier dragen de personages dus bij aan het overbrengen van het verhaal en zijn boodschap. Daarnaast leidt de hechting met personages ook tot het ervaren van gevoelens bij de respondent die bij het vorige thema zijn besproken:

“It gives you a feeling that you’re put under pressure you know, it makes you tense, you feel very much in the situation, you’re very compassionate with those people so it makes, it has a strong emotional effect as well.” – JW

Aan de hand van de emotionele reacties van de kijker en de personages in relatie tot de kijker valt de besluitvorming in figuur 1 verder uit te breiden (zie figuur 2). In het volgende stuk zal besproken worden hoe de factoren in figuur 2 in relatie staan tot de sociale processen omtrent de serie om ten slotte te beschrijven hoe de structuur van anthologieseries hiertoe in relatie staat.

Figuur 2: Stroomdiagram van de invloed van thema 1 t/m 3 op de besluitvorming om verder te kijken.

T4 Sociale processen omtrent de serie

Sommige respondenten gaven aan dat ze de serie begonnen te kijken wegens sociale redenen. Zo kregen ze aanbevelingen van vrienden dat het een goede serie was of merkten ze dat veel mensen de serie keken dus dat het waarschijnlijk wel wat goeds moest hebben. Deze aanbevelingen gingen veelal over de hiervoor besproken thema’s. Zo gaven de respondenten aan dat ze met anderen wilden praten over verhalen die ze hadden gezien en de kritische blik daarvan op de maatschappij. Verder praatten ze over bepaalde gevoelens die ze ervaren tijdens het kijken of over de keuzes die een personage maakte in een aflevering. Ook wordt er gesproken over hun oordeel van de kwaliteit van de serie. De verwachtingen van de respondenten worden beïnvloed doordat ze bijvoorbeeld het

advies kregen een aflevering te kijken die goed was of juist een aflevering niet te kijken die slecht was, zoals gebeurde bij de volgende respondent:

“Ik had geen zin in Miley Cyrus, ja en ik hoorde ook van mensen dat die niet zo leuk was, maar wat ik eigenlijk wel fijn vind is als je een serie hebt die wel heel goed kan zijn zonder allemaal bekende mensen erin te hebben.” – JG

Bovenstaande uitspraak geeft ook aan dat de respondent verwachtingen van een aflevering vormde op basis van de actrice die erin voorkwam. Ook toont het dat de acteurs onderwerp van sociale interacties kunnen zijn. Deze sociale processen omtrent de serie worden dus gevormd door: 1) de personages van de serie, 2) de verhalen van de serie, 3) de gevoelens van de respondenten, 4) het oordeel van de respondenten en 5) de acteurs. De sociale processen hebben uiteindelijk ook zelf invloed op de redenen waarom een respondent een volgende aflevering kijkt door de verwachtingen die worden gevormd op basis van aanbevelingen.

Dit laat zien dat het verschil tussen de verwachtingen en het oordeel van de respondenten voornamelijk een rol speelt in de relatie tot de sociale processen. Het oordeel van de respondent leidt namelijk tot sociale processen omtrent de serie zoals aanbevelingen, en deze sociale processen of aanbevelingen vormen op hun beurt verwachtingen bij de respondenten.

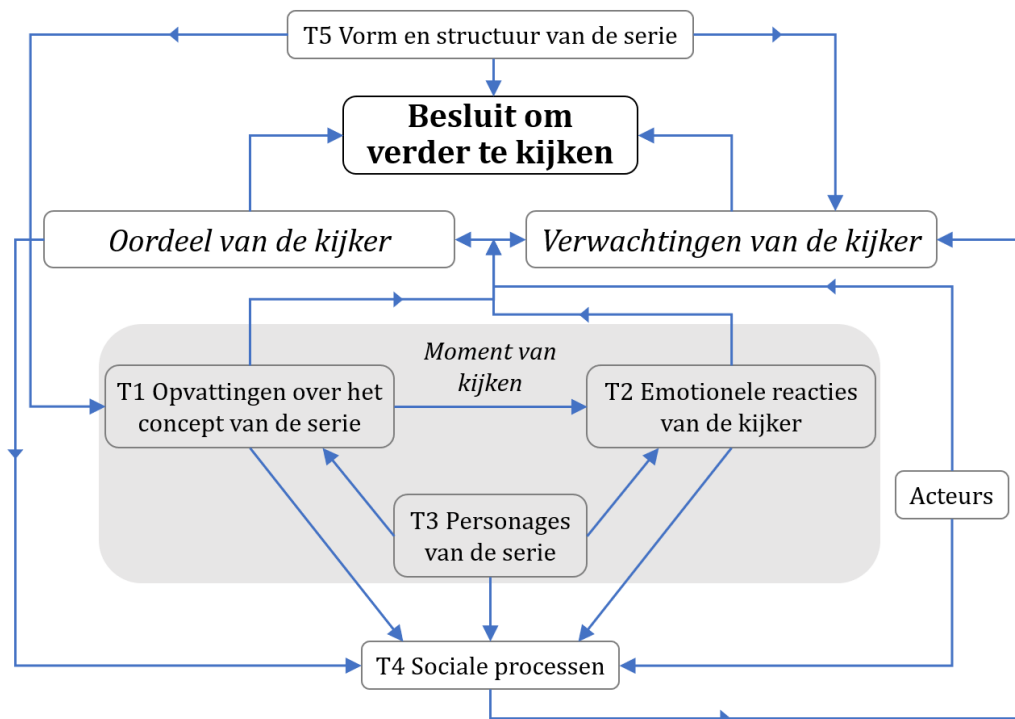
T5 Vorm en structuur van de serie

Ten slotte, de structuur van de serie, wat doet het met de kijker dat personages niet terugkomen en verhalen afgerond zijn per aflevering? Er is al kort besproken dat de respondenten hiervan bewust zijn en de verwachtingen hierop aanpassen. Daarnaast heeft de structuur invloed op de drempel om een nieuwe aflevering te kijken. Aan de ene kant zeggen de respondenten dat het makkelijker is om af te haken aangezien ze geen personages of een verhaallijn volgen, aan de andere kant is het makkelijker om verder te kijken omdat ze niks van een verhaal hoeven te onthouden of op te pakken. Ook dragen de losstaande verhalen bij aan de mogelijkheid tot vernieuwing en het aan de kaak stellen van veel verschillende maatschappelijke kwesties of vraagstellingen. Dit vat de volgende respondent goed samen:

“Black Mirror geeft zichzelf de ruimte om te kunnen blijven vernieuwen, en dan soort van zichzelf [te] blijven herinneren van waarom maken we dit, waarom doen we het op deze manier, wat moeten we vertellen, wat moet er over komen, wat speelt er in de wereld, hoe kunnen we daar op inhaken. En dat werkt gewoon heel goed in deze vertelling denk ik.” – JG

De structuur van de serie vergemakkelijkt dus dat de respondenten kunnen stoppen met kijken zonder schuldgevoel maar ook dat ze makkelijker weer kunnen beginnen met kijken. Dit wordt vergemakkelijkt doordat de serie op Netflix te vinden is. De respondenten zijn door dit platform

namelijk niet gebonden aan vaste momenten waarop ze de serie moeten volgen. De invloed van al deze bevindingen is opgenomen in het stroomdiagram in figuur 3.

Figuur 3. Stroomdiagram van besluitvorming bij een kijker van anthologieseries.

Conclusie

Uit de besproken thema's blijkt dat het antwoord op de onderzoeksvraag 'hoe komt publieksbinding tot stand bij een anthologieserie zoals *Black Mirror*?' niet in enkele zinnen te vatten is. Verschillende aspecten staan hierbij op een unieke manier in verhouding tot het besluit van de kijker om een volgende aflevering van een anthologieserie te kijken. Figuur 3 voegt deze aspecten binnen de besproken thema's samen in een proces dat de onderzoeksvraag beantwoordt.

Al met al spelen de verwachtingen van de kijker van wat komen gaat de grootste rol bij het besluit om een volgende aflevering te kijken. Echter, dit staat nauw in verband met het oordeel dat de kijker vormt over de serie, wat zelf ook een rol speelt in het besluit van de kijker. Deze oordelen en verwachtingen worden beïnvloed door de tweedeling van eigenschappen van publieksbinding: eigenschappen van de serie die een emotioneel of cognitief effect hebben (zoals opgeroepen gevoelens) en sociale gebruiken omtrent de serie die een kijker aanzetten tot het kijken (zoals het krijgen van aanbevelingen). Daarnaast spelen de acteurs en actrices ook nog een kleine rol in de verwachtingen die een kijker vormt en de sociale processen omtrent het kijken.

Het grootste verschil met normale series is dat de personages geen directe invloed hebben

op de redenen voor het verder kijken van de serie. De personages beïnvloeden wel de gevoelens van de kijker, zijn idee wat voor soort verhalen de serie vertelt en gesprekken met kennissen over bepaalde personages. Ook werken de structurele eigenschappen van een anthologieserie een andere invloed uit op het kijken. Aan de ene kant helpen deze eigenschappen de kijker makkelijker een nieuwe aflevering te kijken, aan de andere kant helpt het de kijker makkelijker af te haken. Wel zijn de kijkers zich bewust dat de anthologieserie losstaande verhalen vertelt en passen ze hier hun verwachtingen op aan.

Discussie

Wanneer de resultaten vergeleken worden met de bestaande literatuur blijkt allereerst dat de kijker inderdaad actief is op de manier die Carter (1960) beschrijft. Op basis van de gevoelens die de kijker ervaart beslist hij of hij nog een aflevering van een serie zal kijken. Wat Carter kort benoemd is dat zowel verwachtingen als persoonlijke meningen hierbij een rol spelen. Echter, hij breidt hier niet verder op uit, wat wel van belang is om te doen aangezien beiden een andere connectie hebben tot verdere aspecten rond het kijken van de serie. Het oordeel werkt bijvoorbeeld sociale processen zoals het bespreken van de serie in de hand, hoewel sociale processen weer de verwachtingen van de kijker vormen.

Structurele eigenschappen om de serie heen komen nauwelijks naar voren bij het demotiveren van de kijker. Echter, dit kan ook te wijten zijn aan het feit dat elke respondent toegang had tot hetzelfde medium (Netflix). Verder maakt het platform in combinatie met de structuur van een anthologieserie het makkelijker voor een kijker om een serie te laten liggen en vervolgens weer op te pakken. Verder onderzoek dat zich richt op de structurele factoren die een rol kunnen spelen bij het vergemakkelijken van het kijken van een anthologieserie op Netflix of het aantrekken van kijkers tot zo een serie zou hier uitgebreider inzicht in kunnen geven.

De twee groepen van factoren van emoties die worden ervaren bij het kijken van een serie volgens Bartsch (2012) komen beiden naar voren in de opmerkingen van de respondenten. De eerste set van gevoelens (positief bij positieve gebeurtenissen, opgewonden bij spannende gebeurtenissen en empathisch bij droevige gebeurtenissen) komen minder aan bod dan de tweede groep van gevoelens. Van de tweede groep factoren bepreken de respondenten 1) de emotionele betrokkenheid bij personages die leidt tot transportatie en identificatie, 2) de gevoelens van zelfreflectie bij het kijken en 3) de gedeelde gevoelens met mede-kijkers die geuit worden in de sociale processen omtrent de serie. De vierde factor van deze groep, plaatsvervangende vrijlating van emoties, wordt geen enkele keer benoemd door de respondenten. Aangezien de respondenten zowel niet zeggen dat dit plaatsvindt als dat dit niet plaatsvindt, valt er geen connectie te maken of dit afwezig is door eigenschappen van de anthologieserie zelf, daar zou specifiek onderzoek naar moeten worden gedaan.

Transportatie, identificatie en zelfreflectie vinden zoals Schlütz (2016) stelt plaats door middel van het onderwerp, de personages en de verhalen. Echter, het maakt hiervoor niet uit dat het verhaal zich niet ontvouwt over meerdere afleveringen. De respondenten hebben door eerdere ervaringen de verwachting dat deze emoties ook plaats zullen vinden bij nieuwe afleveringen en zijn juist benieuwd op welke nieuwe manieren dit gaat gebeuren. Wanneer vaker niet voldaan wordt aan deze verwachtingen is een kijker eerder geneigd niet verder te kijken.

Redenen die de respondenten hebben om verder te kijken komen deels ook voort uit sociale

processen omtrent de serie, maar hierbij is *word of mouth* (Steffes & Burgee, 2009) van groter belang dan het water-cooler effect (DiFonzo, 2008). De respondenten doen en krijgen aanbevelingen om afleveringen te kijken en praten over hun oordeel over de serie. Er wordt niet samengekomen om te praten over nieuwe ontwikkelingen zoals het water-cooler effect stelt. Dit wordt ook bemoeilijkt doordat een anthologieserie geen ontwikkelingen in een voortlopend verhaal heeft. Ook verplicht de structuur van Netflix de kijkers niet op hetzelfde moment te kijken. Echter, dat er geen verhaal over meerdere aflevering is maakt het wel makkelijker om aanbevelingen te doen om een aflevering te kijken. Wanneer een aanbeveling wordt gemaakt voor een aflevering die een kijker nog niet heeft gezien kan hij deze aflevering namelijk onmiddellijk kijken. Hij hoeft niet te wachten tot hij de voorgaande afleveringen heeft gezien zoals bij een normale serie.

Voordat de belangrijkste bevindingen worden besproken moet gezegd worden dat dit onderzoek slechts een voorbeeld van een dergelijke anthologieserie betreft en vervolgonderzoek zou moeten worden uitgevoerd om te zien of dit bij andere anthologieseries ook het geval is. In plaats van onderzoek dat focust op redenen waarom kijkers een anthologieserie door bleven kijken zou toekomstig onderzoek juist kunnen focussen op aspecten van een anthologieseries die kijkers deed stoppen met kijken. Daarbij zou een minder succesvolle of wellichte geflopte anthologieserie een interessant onderwerp kunnen zijn.

Wat dit onderzoek aantoont is dat de binding van de kijker met een anthologieserie afhankelijk is van het oordeel en de verwachtingen van de kijker. De aspecten die hierop invloed hebben zijn 1) de persoonlijke interpretatie van het soort verhalen dat de serie vertelt, 2) de emotionele reactie van de kijker tijdens het kijken van een aflevering, 3) de acteurs en 4) de sociale processen omtrent de serie (zie figuur 3). Veel van de bestaande literatuur biedt richtlijnen waarom kijkers voldoening halen uit deze aspecten en daarom een serie verder willen kijken, maar dit kan niet een op een overgenomen worden. Deze literatuur koppelt namelijk voor het grootste deel processen rond het kijken aan terugkerende personages en een uitbreidende verhaallijn. Verder dragen de losstaande verhalen van de anthologieserie eraan bij dat een kijker zowel makkelijker kan stoppen met kijken als makkelijker de serie weer kan oppakken. Onderzoek naar series moet hun bevindingen dus niet te snel generaliseren voor alle soorten series.

Literatuurlijst

- Bartsch, A. (2012). Emotional Gratification in Entertainment Experience. Why Viewers of Movies and Television Series Find It Rewarding to Experience Emotions. *Media Psychology, 15*(3), 267-302.
- Carter, R. F. (1960). On Reactions to Mass Media Content. *Audio Visual Communication Review, 8*(4), 210-213.
- Charmaz, K. (1996). The Search for Meanings – Grounded Theory. In J. A. Smith, R. Harre, & L. Van Langenhove (Eds.), *Rethinking Methods in Psychology* (27-49). London: Sage Publications.
- Cohen, J. (2006). Audience Identification with Media Characters. In J. Bryant & P. Vorderer (Eds.), *Psychology of Entertainment* (183-197). New York, NY: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- Cooper, R., & Tang, T. (2009). Predicting Audience Exposure to Television in Today's Media Environment: An Empirical Integration of Active-Audience and Structural Theories. *Journal of Broadcasting & Electronic Media, 53*(3), 400-418.
- DiFonzo, N. (2008). *The watercooler effect: An indispensable guide to understanding and harnessing the power of rumors*. New York, NY: Penguin.
- Etikan, I., Musa, S. A., & Alkassim, R. S. (2016). Comparison of Convenience Sampling and Purposive Sampling. *American Journal of Theoretical and Applied Statistics, 5*(1), 1-4.
- Flick, U., von Kardoff, E., Steinke, I., & Jenner, B. (2004). *A Companion to Qualitative Research*. Thousand Oaks, Canada: SAGE Publications.
- García, A. N. (2016). A Storytelling Machine: The Complexity and Revolution of Narrative Television. *Between, 6*(11).
- Gitlin, T. (1983). *Inside Prime Time*. New York, NY: Pantheon.
- Green, M. C., & Brock, T. C. (2000). The Role of Transportation in the Persuasiveness of Public Narratives. *Journal of Personality and Social Psychology, 79*(5), 701-721.
- Hoffner, C., & Buchanan, M. (2005). Young Adults' Wishful Identification with Television Characters: The Role of Perceived Similarity and Character Attributes. *Media Psychology, 7*(4), 325-351.
- Hoffner, C., & Cantor, J. (1991). Perceiving and Responding to Mass Media Characters. In J. Bryant, & D. Zillmann (Eds.), *Responding to the Screen: Reception and Reaction Processes* (63-96). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.

- Horwitz, J. (2013). Visual Style in the "Golden Age" Anthology Drama: The Case of CBS. *Cinemas: Revue D'études Cinématographiques/Cinemas: Journal of Film Studies*, 23(2-3), 39-68.
- IMDb. (2011, 4 December). *Black Mirror (TV Series 2011–)*. Geraadpleegd op 4 maart 2020, van <https://www.imdb.com/title/tt2085059/>
- Innocenti, V., & Pescatore, G. (2015). Changing series: Narrative models and the role of the viewer in contemporary television seriality. *Between*, 4(8).
- Jindra, M. (1994). Star Trek Fandom as a Religious Phenomenon. *Sociology of Religion*, 55(1), 27-51.
- Kraszewski, J. (2006). Adapting Scripts in the 1950s: The Economic and Political Incentives for Television Anthology Writers. *Journal of Film and Video*, 58(3), 3-21.
- Martin, C., & McIntyre, J. (2019). The Cyborg Re-Manifested: Black Mirror, Cyberfeminism, and Genre Hybridity. *Outskirts: Feminisms Along the Edge*, 39, 1-18.
- Mittell, J. (2006). Narrative Complexity in Contemporary American Television. *The Velvet Light Trap*, 58(1), 29-40.
- Nathan, M., Harrison, C., Yarosh, S., Terveen, L., Stead, L., & Amento, B. (2008). CollaboraTV: Making Television Viewing Social Again. In J. Masthoff, S. Panabaker, M. Sullivan & A. Lugmayr (Eds.), *Proceedings of the 1st International Conference on Designing Interactive User Experiences for TV and Video* (85-94). New York, NY: Association for Computing Machinery.
- Raw, L. (2009). Form and Function in the 1950s Anthology Series. *Journal of Popular Film and Television*, 37(2), 90-96.
- Rubin, A. M., & Perse, E. M. (1987). Audience activity and television news gratifications. *Communication Research*, 14(1), 58-84.
- Schlütz, D. M. (2016). Contemporary Quality TV: The Entertainment Experience of Complex Serial Narratives. *Annals of the International Communication Association*, 40(1), 95-124.
- Sevenich, R. (2015). Come out, come out, wherever you are: Queering American Horror Story. *Gender Forum*, 54, 35-51.
- Steffes, E. M., & Burgee, L. E. (2009). Social Ties and Online Word of Mouth. *Internet Research*, 19(1), 42-59.
- Thompson, K. (2003). *Storytelling in Film and Television*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Bijlagen

Bijlage 1, Topiclijst

Watching Black Mirror.

- When did you start watching *Black Mirror*?
- Why did you watch the first episode you saw?
- Which episode did you see first and why did you watch this episode first?
- How many episodes did you see?
- Why did you watch another episode after the first episode you saw?
- Over how much time did you see the different episodes of *Black Mirror*?
- In what kind of setting did you watch *Black Mirror*? Alone, with others, at home, on your way, etc.
- Did you at some point want to stop watching the series? Why did you continue/Why did you stop?

View of Black Mirror, comparison with other series.

- What makes this series different from other series?
- What did and didn't you like?
- What makes this series better or worse than others?
- Is there a connection between different episodes? If yes, what kind of connection?
- Is there a story over different episodes?
- What do you think the topic of *Black Mirror* is?
- Does the topic differ per episode?
- Would you say you are a fan of *Black Mirror*? Why would or wouldn't you?
- What do you think a fan of a series is?

Social connection of the series.

- Which role did people around you play in the reason you followed this series?
- Do you talk about *Black Mirror* episodes with others?
Why don't you/What do you talk about then?
- Which role does Netflix play in your way of watching and discussing the series?
- Did online recommendation of the series play a role in why you watched it?
In what way?

Role of recommendations of others

- If others recommended the series, did the first episode you saw live up to your expectations?
If it didn't, why did you keep watching?
- What did others say about why you should see the series?
- Did you recommend the series to others? Why (not)?
- Did you read online reviews or discussions about the series?

Specific episodes.

- Are there episodes that specifically got stuck in your mind?
Why did this episode get stuck in your mind?
- Did you identify with the main character or others in this episode?
- Did you empathise with specific persons or events in this episode?

- Do you identify with characters in series in general?
How is this compared to identification with characters in *Black Mirror*?

Similarities of the series and real life.

- Do you see things of *Black Mirror* happening in real life? Now or in the future?
- Did you get more aware of technology in your own life through this series?
- Did your view of technology change after watching the series?
- What do you think the impact of technology is going to be?
It is said *Black Mirror* is about the negative impact that technology can have, do you agree with this?
- Do you think watching *Black Mirror* made you more aware of technologies implications?
Do you notice people around you being less aware?
Does this have a connection with not having seen the series?

Did you watch videos or read articles about the similarities of the series and real life?

Bijlage 2, Thema's, Categorieën en labels

Wanneer een deel van het label tussen haakjes staat betekent dit dat een deel van de respondenten het label zonder het stuk tussen haakjes benoemt, en een deel met het stuk tussen haakjes.

'(vergelijking)' geeft aan dat er een respondenten wat benoemt wat onder het label valt en hierbij een vergelijking maakt met een andere serie.

'**Expliciet**' geeft aan dat een respondent expliciet een opmerking over dit label maakt.

Thema's	Categorieën	Labels
Sociale processen omtrent de serie	Aanbeveling doen of krijgen	De kijker doet minder aanbevelingen wegens tegenvallende nieuwe afleveringen De kijker doet een aanbeveling omdat het een interessante/goede serie is De kijker doet een aanbeveling omdat hij wil praten over een verhaal in de serie De kijker doet een aanbeveling omdat hij wil praten over wat de serie bevreemdt in de maatschappij Aanbevelingen kunnen de serie niet spoil De kijker kijkt in een volgorde op basis van aanbeveling De kijker had een aanbeveling gekregen om de serie te kijken Expliciet De kijker had een aanbeveling gekregen om een aflevering niet te kijken Expliciet De kijker kijkt meerdere afleveringen omdat hij een aanbeveling had gekregen om meer dan een enkele aflevering te kijken Expliciet
	Bespreken van de serie	De kijker wil het verhaal van een aflevering bespreken De kijker ziet een aanleiding in het echte leven om een aflevering te bespreken De kijker praat met anderen over de kwaliteit van de afleveringen Netflix heeft de serie wegens zijn naamsbekendheid Anderen kijken de serie dus hij moet wel goed zijn Expliciet
	Sociale setting van het kijken	De kijker kijkt alleen De kijker kijkt met anderen
De vorm en structuur van de serie	Kijken van de serie in de gegeven volgorde	De kijker kijkt de serie in de gegeven volgorde De kijker stopt met een aflevering kijken omdat het niet de juiste volgende aflevering was Expliciet De kijker kijkt in de gegeven volgorde want de schrijvers hebben dit voor een reden bedacht De kijker beseft niet dat er geen volgorde is waarin je hoeft te kijken (vergelijking) Netflix zet automatisch de volgende aflevering op
	Mogelijkheid voor vernieuwing door de losstaande verhalen	De losstaande verhalen helpen de serie vernieuwend te blijven en zich niet vast te leggen op een onderwerp (vergelijking) De serie kan eeuwig nieuwe interessante verhalen vertellen door de losstaande verhalen De serie kan door de structuur vernieuwende losstaande verhalen vertellen Elke aflevering kan erg creatief en anders zijn door de losstaande verhalen De kijker kijkt meerdere afleveringen omdat hij benieuwd is hoe binnen hetzelfde concept een nieuw verhaal wordt verteld Expliciet (vergelijking) De kijker kijkt meerdere afleveringen omdat de verhalen vernieuwend blijven zijn met nieuwe onderwerpen Expliciet (vergelijking)

Opbouw en afronding van de afleveringen	<p>De serie heeft dezelfde opbouw voor elke aflevering</p> <p>Het verhaal van een aflevering heeft alle stappen voor een afgerond verhaal doorlopen</p> <p>Het verhaal van de aflevering laat je hangen, maar je kan bedenken wat er verder gebeurt</p> <p>De serie laat de kijker inbeelden hoe het verhaal van de afleveringen verder verloopt</p> <p>Het verhaal is afgerond, maar er is wel verdere nieuwsgierigheid naar concept van de aflevering</p> <p>De serie draait niet om afgeronde verhalen maar om het concept</p> <p>De kijker vindt het goed dat het verhaal is afgelopen na een aflevering want het is maar een deel van een groter geheel</p> <p>De kijker wil weten wat er verder gebeurt na een aflevering</p> <p>De kijker wil niet weten wat er verder gebeurt na een aflevering (<i>vergelijking</i>)</p> <p>Een specifieke aflevering gaat te lang door</p> <p>De serie Heeft onverwachte eindes</p>
Stijl van de serie	<p>De serie is een half-film/half-serie</p> <p>Elke aflevering van de serie is anders en verrast</p> <p>De kijker stopt met kijken omdat de afleveringen niet meer verrasten Expliciet (<i>vergelijking</i>)</p> <p>Elke aflevering is anders maar allemaal interessant</p> <p>De afleveringen hebben verschillende genres/stijl</p> <p>De serie heeft te veel verschillende genres (<i>vergelijking</i>)</p> <p>De schrijvers moeten bepaalde verwachtingen van genremixen nakomen</p> <p>Vond bepaalde genres heel interessant en andere minder</p> <p>Vond bepaalde stijlen heel mooi en andere minder</p> <p>Amerikaanse stijl van laatste seizoenen sprak niet aan</p> <p>Vond de (Engelse) stijl van de serie goed (<i>vergelijking</i>)</p>
Stijl van een aflevering	<p>Vond de stijl van een aflevering mooi</p> <p>Vond het genre van een aflevering (niet) leuk</p> <p>Vond de aflevering heel creatief/uniek</p> <p>Alle aspecten (stijl, acteurs, verhaal) van de aflevering klikten met elkaar</p> <p>De kijker stopt met kijken omdat de stijl van de aflevering hem niet aanstond</p> <p>Expliciet</p> <p>De kijker stopt met een aflevering kijken omdat hij te heftig was Expliciet</p>

Verlaagde of verhoogde kijkdrempel door de losstaande verhalen	<p>Als een aflevering niet bevalt kan de volgende beter zijn (<i>vergelijking</i>)</p> <p>Door de structuur hoeft de kijker niet te stoppen met kijken als er irritante personages zijn</p> <p>Kan stoppen met kijken/selectief kijken zonder schuldgevoel (<i>vergelijking</i>)</p> <p>De kijker stopt met een aflevering kijken omdat hij niet beviel en het niet uitmaakt als je een aflevering mist Expliciet</p> <p>Door de structuur maakt het niet uit welke aflevering je kijkt</p> <p>Door de losstaande verhalen kan de kijker tijd nemen tussen afleveringen</p> <p>Lage drempel om opnieuw verder te kijken door losstaande verhalen</p> <p>De kijker stopte met de serie kijken omdat er geen rode draad was die de kijker aanzette tot blijven kijken Expliciet</p> <p>De kijker kijkt meerdere afleveringen omdat hij benieuwd is naar het verhaal van de volgende aflevering Expliciet</p> <p>Door de losstaande verhalen is de kijker niet meteen benieuwd naar wat er gebeurt in de volgende aflevering Expliciet (<i>vergelijking</i>)</p> <p>De kijker is niet benieuwd naar wat er in nieuwe afleveringen gebeurt en kijkt daarom de serie niet verder Expliciet</p> <p>Netflix maakt het kijken gemakkelijk</p>
Relatie tussen de personages en de kijker	<p>Binding met de emoties en het gedrag van de personages</p> <p>De kijker begrijpt het personage (volledig na een aflevering)</p> <p>De kijker is geconcentreerd door de complexiteit van het personage</p> <p>De kijker heeft (geen) binding met het personage (en vindt het niet erg dat hij niet terugkomt) (<i>vergelijking</i>)</p> <p>De kijker is teleurgesteld in het personage aan het eind van de aflevering</p> <p>De kijker raakt gehecht aan het personage (ook al is het maar voor even)</p> <p>De kijker stopt met een aflevering kijken omdat het personage hem niet aanstond Expliciet</p> <p>De kijker begrijpt de keuzes van het personage (niet)</p> <p>De keuzes van het personage zijn niet per se realistisch</p> <p>De kijker plaatst zich (niet) in de schoenen van het personage</p> <p>De kijker weet niet wat hij zou doen want hij zou nooit in zo'n situatie komen</p> <p>De kijker zou wat anders doen dan het personage</p> <p>De kijker herkent het gedrag van het personage</p> <p>De kijker herkent de emoties van het personage (niet) (en legt een link naar de echte wereld)</p> <p>De kijker blijft een aflevering kijken omdat hij sympathie voor het personage heeft Expliciet</p>
Het onderwerp is belangrijker dan het personage	<p>Het personage is niet zo belangrijk als het onderwerp</p> <p>Het personage staat voor de situatie</p> <p>De serie wil de kijker binden met het concept, niet de personages</p> <p>De losstaande verhalen belemmeren binding met en ontwikkeling van het personage (<i>vergelijking</i>)</p> <p>De kijker kan zich inleven in (delen van) het verhaal van de afleveringen</p> <p>De kijker kijkt meerdere afleveringen omdat hij een binding heeft met het concept, niet een personage Expliciet (<i>vergelijking</i>)</p>
Rol van de acteurs	<p>Leuk om onverwachte acteurs te zien</p> <p>Vond de aflevering niet goed omdat de actrice niet aansprak</p> <p>Kwaliteit afleveringen verschilt door kwaliteit van acteurs</p> <p>De kijker kijkt een aflevering niet omdat de actrice niet aanspreekt Expliciet</p>

Opvattingen over het concept van de serie	Connectie tussen verschillende afleveringen	De afleveringen vinden plaats binnen hetzelfde universum van Black Mirror De serie heeft geen/een kleine concrete connectie tussen afleveringen De aflevering heeft een kleine concrete connectie met een andere aflevering
	Het onderwerp van de serie (algemeen)	De serie vertelt over gewone onderwerpen De serie gaat over dezelfde thema's/hetzelfde thema De serie heeft een thema, geen onderwerp (<i>vergelijking</i>) De serie draait om het concept per aflevering (<i>vergelijking</i>) De kijker kijkt meerdere afleveringen omdat hij weet waar de serie over gaat Expliciet De kijker had interesse in het soort onderwerpen waar de serie over gaat Expliciet De kijker kijkt in een volgorde op basis van interesse in verhaal De schrijvers willen wat relevants maken De nieuwheid van het concept trok de kijker Expliciet
	Het onderwerp van de serie (specifiek)	De serie gaat over onze toekomst De serie gaat over technologie De serie vertelt duistere/slechte verhalen De serie vertelt dystopische verhalen De serie vertelt walgelijke verhalen De serie laat de slechte kant van de mensheid zien De afleveringen beelden onverwachte keuzes af De verhalen van de serie zetten de kijker op het verkeerde spoor De serie vertelt losstaande verhalen De serie vertelt vernieuwende verhalen De serie is vernieuwend De serie vertelt relevante verhalen De schrijvers willen meerdere kanten van menselijk handelen laten zien De serie laat twee kanten van het verhaal zien De serie vertelt zware verhalen (<i>vergelijking</i>) De serie is complex De serie is geen makkelijke serie (<i>vergelijking</i>) De kijker moet een aflevering meerdere malen zien om hem compleet te begrijpen Snapt combinatie met Netflix niet want meeste Netflix series kijken makkelijk weg De kijker heeft tijd nodig tussen afleveringen om het verhaal te verwerken
	Het onderwerp van een aflevering	De aflevering gaat over technologie De aflevering gaat over onze toekomst De aflevering vertelt als enige een positief verhaal De aflevering laat twee kanten van een verhaal zien De kijker zoekt online naar een andere blik op een aflevering De kijker zoekt online verduidelijking voor wat er in een aflevering gebeurd is De aflevering vertelt een relevant verhaal

Oordeel over de serie of een aflevering	<p>Het is een kwalitatief goede serie</p> <p>De serie is interessant</p> <p>De kijker kijkt meerdere afleveringen omdat ze interessant en entertainend zijn</p> <p>Expliciet</p> <p>De kijker blijft een aflevering kijken omdat het verhaal interessant is Expliciet</p> <p>Goede serie omdat het realistisch is</p> <p>Waardering hangt af van de kwaliteit van het verhaal</p> <p>Waardering hangt af van je interesse in het onderwerp</p> <p>Vond de gebeurtenissen in een aflevering te ongeloofwaardig</p> <p>Het verhaal van een aflevering was niet herkenbaar</p> <p>De aflevering beeldt een ongeloofwaardige keuze af</p> <p>De aflevering heeft een onrealistisch gegeven</p> <p>Concept van de serie is niet goed genoeg uitgewerkt (<i>vergelijking</i>)</p> <p>Interessante serie omdat het dingen toont waar je van tevoren niet over na hebt gedacht</p> <p>De kijker kijkt meerdere afleveringen omdat de serie compleet nieuw en interessant voor de kijker is Expliciet (<i>vergelijking</i>)</p> <p>De kijker stopt met een aflevering kijken omdat het onderwerp hem niet aanstond Expliciet</p>
Oordeel op basis van verwachtingen	<p>De kijker kijkt meerdere afleveringen omdat hij weet dat de volgende waarschijnlijk ook kwalitatief goed gaat zijn Expliciet</p> <p>De kijker stopt met een aflevering kijken omdat de aflevering niet voldeed aan de verwachting van niveau Expliciet</p> <p>De kwaliteit van de afleveringen werd minder en daarom keek de kijker de serie niet verder Expliciet</p> <p>De kijker kijkt de serie niet meer omdat de afleveringen ongeloofwaardiger werden Expliciet</p> <p>Kwaliteit van de boodschap nam af met latere seizoenen</p> <p>De aflevering kwam verwachtingen van realiteit niet na</p> <p>De serie is te lang doorgedaan want de onderwerpen van de afleveringen verrasten niet meer</p> <p>De serie ging door ook al was de koek op/waren alle interessante verhalen verteld Expliciet</p> <p>De kijker kijkt geen nieuwe aflevering omdat hij ontevreden was met degene die hij net had gezien Expliciet</p> <p>De kijker blijft een aflevering kijken omdat het verhaal interessanter kan worden na het begin Expliciet</p>
Realisme van de serie	<p>De serie vertelt realistische verhalen</p> <p>De schrijvers willen wat realistisch afbeelden</p> <p>De kijker zoekt online naar wat waar is van een aflevering</p> <p>De serie vertelt het verhaal van gewone mensen in een ongewone situatie</p> <p>De serie verbeeldt (delen van) de echte wereld (<i>vergelijking</i>)</p> <p>De serie verbeeldt delen van de echte wereld/de maatschappij in extremen</p> <p>De serie wil de maatschappij afbeelden in extremen</p>
Realisme van een aflevering	<p>De aflevering vertelt een realistisch verhaal</p> <p>De kijker wordt herinnerd aan een aflevering door gebeurtenissen in de echte wereld</p> <p>De aflevering verbeeldt (delen van) de echte wereld</p> <p>De aflevering verbeeldt extremen van de echte wereld</p>

Emotionele reacties bij de kijker	De serie zet de kijker aan het denken	<p>De afleveringen brengen een boodschap over (<i>vergelijking</i>)</p> <p>Niet elke aflevering vertelt een even belangrijke boodschap</p> <p>De serie laat de kijker nadenken over het verhaal van een aflevering</p> <p>De serie laat de kijker nadenken over zichzelf/de maatschappij</p> <p>De serie wil vragen oproepen over je eigen leven/de maatschappij</p> <p>De afleveringen confronteren de kijker met zijn eigen opinie (<i>vergelijking</i>)</p> <p>De serie heeft de mening van de kijker beïnvloed</p> <p>De serie gaat over onderwerpen waar de kijker wel eens over na heeft gedacht</p> <p>De serie spreekt een breed publiek aan met de emoties/vragen die het oproept</p> <p>De kijker heeft nog veel onbeantwoorde vragen na het kijken (<i>vergelijking</i>)</p> <p>De serie vertelt verhalen die blijven hangen (<i>vergelijking</i>)</p> <p>Sommige afleveringen blijven de kijker meer bij dan andere</p> <p>Staat de kijker weinig van de serie bij</p>
	De aflevering zet de kijker aan het denken	<p>De aflevering brengt een boodschap over</p> <p>Een specifieke aflevering brengt geen boodschap over</p> <p>De aflevering confronteert de kijker met zijn eigen opinie</p> <p>De aflevering laat de kijker nadenken over zichzelf/de maatschappij</p> <p>De aflevering laat de kijker nadenken over technologie</p> <p>De aflevering vertelt een verhaal dat in het hoofd van de kijker blijft hangen</p>
	Het verhaal en emoties van de kijker	<p>De kijker ergert zich aan de afgebeelde situatie tijdens het kijken</p> <p>De kijker voelt zich gedesoriënteerd tijdens het kijken</p> <p>De kijker voelt zich verontrust tijdens het kijken</p> <p>De kijker voelt spanning tijdens het kijken</p> <p>De kijker voelt zich oncomfortabel tijdens het kijken</p> <p>De serie haalt de kijker uit zijn comfort zone</p> <p>De aflevering haalt de kijker uit zijn comfort zone</p> <p>De kijker voelt zich niet alleen maar goed tijdens het kijken (heeft moeite met kijken) (<i>vergelijking</i>)</p> <p>De kijker pauzeert een aflevering omdat het hem te slecht laat voelen</p> <p>De serie vertelt verhalen waarvoor je, je moet concentreren (<i>vergelijking</i>)</p> <p>De kijker is geconcentreerd tijdens het kijken</p> <p>De serie is uniek voor de gevoelens die het oproept</p> <p>De schrijvers spelen in op de gevoelens van de kijkers</p> <p>De schrijvers willen door hun schrijven bepaalde gevoelens oproepen bij de kijker</p> <p>De kijker heeft tijd nodig om emoties na een aflevering te verwerken</p>
	Oordeel over het gevoel dat de serie of afleveringen geeft	<p>Vindt de serie niet leuk want de verhalen blijven in het hoofd terugkomen</p> <p>De aflevering beviel niet want de kijker werd oncomfortabel van het verhaal</p> <p>De serie heeft te weinig humor</p> <p>Goede serie want het haalt me uit m'n comfort zone</p> <p>De kijker stopt met een aflevering kijken omdat hij niet door het begin werd gegrepen Expliciet</p> <p>De kijker kijkt meerdere afleveringen omdat hij meerdere afleveringen moet zien om een oordeel te kunnen vellen Expliciet</p> <p>De kijker begreep niet waarom een aflevering leuk was</p>

Emoties die blijven hangen	<p>De serie heeft een emotionele impact</p> <p>De kijker voelt zich depressief na het kijken</p> <p>De kijker voelt zich gedesoriënteerd na het kijken</p> <p>De kijker voelt zich niet goed na het kijken</p> <p>De kijker voelt zich droevig na het kijken</p> <p>De kijker is geschokt na het kijken</p> <p>De kijker voelt zich slecht na het kijken</p> <p>De kijker is verontrust na het kijken</p> <p>De kijker kijkt meerdere afleveringen omdat hij benieuwd is of de nieuwe afleveringen dezelfde gevoelens oproept Expliciet</p>
Emoties en manier van kijken	<p>Kijkt een aflevering niet meerdere keren omdat de kijker het verhaal kent</p> <p>Kijkt meerdere afleveringen achter elkaar (ondanks de zwaarte van de verhalen)</p> <p>De kijker neemt tijd tussen het kijken van afleveringen</p> <p>De kijker moet in een bepaalde stemming zijn om te gaan kijken Expliciet</p> <p>De kijker was niet in de juiste stemming om de serie verder te kijken Expliciet</p> <p>Elke kijker kijkt met zijn eigen perspectief/achtergrond naar het onderwerp</p>

Bijlage 3, Interviews

Interview 1

EP, Franse vrouw, 19 jaar, 11/03/2020

I: Interviewer

R1: Respondent

I: First of all, I have to say that this is recorded, so everything that you say is probably going to be used for my thesis. I'm just going to ask you a bunch of random questions about Black Mirror and if something is unclear or if you don't know a word in English, or if you want to look something up of course you can. Just take your time, there are no wrong answers of course, I'm just curious about your experiences and also feel free to elaborate on whatever you want and then we'll see where we go, yes?

R1: Yes

I: Nice, okay, when did you start watching Black Mirror?

R1: I think I started around November, something like this, October/November 2019.

I: Okay, so like five months ago.

R1: Yeah, five months ago.

I: Okay and can you tell me something about your experiences watching Black Mirror?

R1: I really loved it because it was always like getting out of my comfort zone because I knew I was watching something and it would put me on the wrong track or it's always like, I feel disoriented after each episode and that's why I really like it.

I: And why did you get that feeling of disorientation?

R1: Because you see an episode and you have sort of an idea of what you would have done in this situation and what everyone would have done and then they do the complete reverse. So, it's always like this, like getting out of what you thought was right or your values.

I: Do you have a specific example of this?

R1: Yeah for example the pig I would never do this, even to save somebody I would never sell my pride this way.

I: Okay

R1: Even though, for example, the episode with the paedophile who wanks himself in front of porn and then that he was recorded and then he had to do a lot of things. Even though, even if I were a paedophile, I would never follow all those instructions, it's like you can't, you can identify yourself to the characters, but you can't really understand what they're doing. It's weird, it's you always have to put your values out of your mind and just stick to this character which acts like no one would act. Even though you can understand why he's doing this.

I: But he acts like no one would act, but do you think it is still realistic?

R1: Yeah, that's the point, for example with the guy who wanks himself, it could happen. There is nothing that, it could happen that, but I don't know if it would really happen that he would kill, not for this video to leak.

I: Okay, the situation that he's in that's realistic, but what he's doing in that situation isn't necessarily realistic?

R1: I think the set-up it is always something that could happen, for example the episode with the guy who could see memories, it could happen that your wife is cheating on you or you're suspicious about somebody in your [surroundings]. The fact that a sim card in your head and that you could say it again all over and all over, would never happen. It's like the basis of the episode you can understand, but the rest you can't really, it's like you're getting out of your comfort zone, this would never happen to me, but I can to some extent, identify myself with the character.

I: Okay, now you're saying two different things, cause the one who has the sim card, or the chip, in his head, like you think that would never happen, that that chip would never be there, but with the boy who wanked himself to porn, you say that that situation could happen but you can't imagine that you would act like he's acting.

R1: Yeah, but it could happen also that some people, like this situation, even though I'm not concerned about it, can happen. Like it can happen that somebody hacked someone's laptop and take it and then we heard about it in the news, it could happen. And still when something happens in the news you kind of try to put yourself in this situation, like what would I do, so you always have this thing like this could happen but like this I would never act like this, or this is not reachable.

I: Were there episodes, or were there characters where you really felt like I would act in the same way as he or she did?

R1: The sim card, I don't know how I would have act, because I never, I could never reach this, it would never happen to me. Or with the guy you know, who does some bike and you get points and he bought like a ticket for his friend to sing, I don't know I would have, because I would never bike to get points to get some, it would never happen.

I: And what do you think, because this is a situation that would never happen to you, does this make it harder for you to identify with the person who it is happening to?

R1: No, that's the point with Black Mirror, you can identify even though it would never happen to you directly. You know the situation it could, I mean it depends on the episode, but you can always identify yourself, all the episodes because they are so human, their behaviour is so human even though everything around is like unhuman. It's really like simple feelings they experience, like love, jealousy, anger.

I: Okay, so you think even though the stories are out of this world, or not really identifiable, the emotions of the people who experience the stories are?

R1: Yeah, and sometimes they are doing unpredictable things, but still you can understand why they're doing this, it is not completely out of your own feelings, no you can always find a way to connect yourself to the character, even though it's completely out of your life and what you would experience in real life.

I: Okay, and were there characters you completely didn't have that identification with? Because you're now talking about mostly the main characters I think, that you feel connected to, or not, or is it also the people around the main characters.

R1: Can you [explain].

I: You're talking now about the, for instance the guy who watched the porn, or the guy who watched that his wife cheated on him, that's all the main characters that you're identifying with.

R1: O the characters around, can I identify myself to them? Yeah completely, and I think even more, some of them, like for example the girl who chose porn because she would be always like preferred in the society and get more advantages of this situation. That's very rational, and it's easier to understand. Or the guy who leaked, who hacked the computers to fight against the paedophilia, I can understand why they do this, and I can identify myself to their fight and to their intentions.

I: And you say that a lot of stuff of the emotions that are here in real life are also in the series which helps you to identify. Does it also work the other way around? That some stuff that you see in the series you later recognise in real life?

R1: That's a hard question, yeah kind of, I think the aim of the series is to portray the society in extremes, it's like dystopia, so of course this is the aim of the series. Like the pig episode, yeah this is completely, this *could* happen, like it seems so realistic, we can completely recognise our world and how it works, the dynamics of power, the fact that you have to bike all day to watch a series in your little room, this is also a picture of our world if you think that people work ten hours a day to get the minimum salary and they can't get anything out of it. They are portraying extremes of the society, and even the episode with the guy biking, he can't eat real food, and we have like, they are playing on the fears of people, like what do I eat, what does it do to my body. That's something that's real when you see veganism today, how important food is now, your food regime and everything. This is real, but it is put into extremes.

I: And you're saying they are playing on fears of the people, who is that 'they'?

R1: The people who write the series.

I: Okay, of course they write the series, but what do you think the role of these people is?

R1: I think they are cynics, and they want to do something that is relevant, and they're mixing like maybe their love for sci-fi with maybe their love of politics, or I don't know human nature. They want to like do something at the same time very realistic, but also something that makes people disoriented on their own life, but also on the characters, like when you watch Black Mirror you are first disoriented about the character, his choices, why would he do this. How can he put himself in such a situation, like the paedophilia episode, it's first of all you're like okay they want to put me in this situation they want me to identify to a character who is awful. And then they put, then you feel very disoriented during the episode and then after it you still think about it and I think that is the point of the people who write the [episodes]. Not only having an impact when you watch the series, but also after, like so people they can wonder about their own life, their own choices, what would they do, wonder about the society they life in. **Time 10:25**

I: Okay, and do you see this in other series as well?

R1: Most of them no, but for example very different, but Sex Education you watch it you're really into it and then you learn about sexual life, or sexuality and you put into application what you learn after, but this is very like it's like a course, Sex Education it's the aim. But it's much more relevant I think than Black Mirror because you have to question yourself, alone, and with your own values.

I: Is it something you do alone?

R1: I mean if I watch it with somebody I would debate on the Black Mirror episode, but when I'm by myself I'm watching a Black Mirror episode by myself I would think [about it] and then talk about it like 'O my god, I saw a Black Mirror episode and it was awful'.

I: Do you mostly watch it alone, or do you watch it with others?

R1: I watch it with you *~laughs~*. It depends, but mostly I watch it with people.

I: Okay, can you tell me something about the setting that you watch it in? Like when, how much, how many people.

R1: First, I watch one by one, so it's maybe two months I haven't watched a Black Mirror episode, because I need to digest every time I watch it, but I watch it during the evening when I'm laying on my bed, with my computer.

I: And sometimes with other people you said?

R1: Yeah.

I: Mostly with one other person?

R1: Yeah one.

I: Why? Because you really sound like it can't be watched in a group.

R1: No, it's because I don't have so many friends in Turkey *~laughs~*. And I don't like watching movies with many people, because there is always one eating too loud or speaking so I prefer to stay with one or so that I can trust, who would shut up, that's all.

I: And are you watching other series now, at this time or the last few months?

R1: Yeah, I'm watching *Baby's*, it's a documentary series on Netflix, about the cognitive developments of babies so not really into Black Mirror.

I: And like other series or something. [More like] Friends or something?

R1: No, not right now.

I: Have you seen some other series, because Black Mirror is an anthology series of course, have you seen other anthology series?

R1: Yeah, *Breaking Bad*.

I: No, o sorry, anthology series, okay wait let's rewind a little bit, what do you think that Black Mirror, what makes Black Mirror different from other series?

R1: Well, it's when you watch Black Mirror, it's you like, you're semi watching, you're watching a semi movie semi series, so if I want to get into the mood of watching a series and just binging and just staying there for ten hours, I would never watch Black Mirror for it. But if I want to chill, not chilling, but if I want to be like very into something and concentrate I would watch Black Mirror, I need to be focused to watch Black Mirror, so what is different from a series is, like Netflix series you don't really need to focus, everything is simple and given. Like where you kind of have to think and be concentrated.

I: Okay, and where does that come from?

R1: Well, I think the characters are much more complex, the complexity of the setting, the characters, the everything, the scenario.

I: How do you get, because you say the characters are very complex, in what way are they complex?

R1: They are, I mean, having, they are complex because they need to because everything around them is complex. I mean it depends on the episodes, but it is like humans, normal humans, with normal feelings as I told you but everything around them is different, so they have to adapt themselves for what is around them. So, the characters are complex because they have to make complicated choices. Like the sim card, you have to be, it makes everything complex if you can see your life again and again and again. Then you have to act different and this is complex to understand since we don't experience it.

I: Do you have the feeling that you always understand the characters completely?

R1: No, no no no, the guy, the paedophile, no I don't understand.

I: Because in Black Mirror, a character is there for one episode and then you never see him again, how is this for you?

R1: it's not a problem for me, that they don't come back, because you're not really watching Black Mirror for one character, because you're really attached to this character, very, no you're attached to the fact that you're going to see something complex that is going to get you out of your comfort zone, you're getting attached to the concept of Black Mirror, not to the characters. And I think in one episode, like the whole scenario is completed, you can't get anything else from that characters. I think they, they managed to make us understand the complexity of the character in one episode and you don't have the feeling that something is left, that you're, that you want something next after, it's like okay, this is gone.

I: Okay, it is like, one story and that is enough?

R1: Yeah, and that is enough, and sometimes they are so disgusting, their stories are so disgusting, they make so stupid choices that you still, you don't want them to come back, like the guy who paid the tickets for the girl who went in porn, at first you're like very 'o he's cute, he's nice' and at the end you're like okay he's stupid, I don't want you anymore. I just got what you did, and that's gone, like let's go to another one.

I: If there were to be a new episode with that guy in Black Mirror, in the new season of Black Mirror or something, would you watch it?

R1: I would watch it, but maybe I wouldn't enjoy it as much as I did for the first one, when I just discovered, but I think I would be disappointed if they would, because it would betray their own ethic. So yeah, it's nonsense.

I: Like it would betray their structure.

R1: Yeah, I think they made it clear that the point was not to be really attached to one character, it is more to the concept.

I: Okay, and if you would describe this concept, how would you describe it?

R1: I would, so you put normal humans in complicated situations, and then like put them as far as they can in their emotions, like it's always a very turning point of their life. And then the end is always completely unexpected, like all the plans you make at the beginning of the episode are

completely different from what happened. And then they, when it turns not like you expected, they just shut the episode out, so you just have to think for a couple of minutes.

I: Okay, do you also think about then what happens after? Because you said they just shut the episode down, does the episode then sometimes leave you hanging?

R1: It leaves you hanging, but you can imagine what is going on next. For example, the guy who removed the sim card, or the guy who fucked the pig, you kind of know what is going on, like after you fuck a pig everyone is going *~makes a disgusted face~*, it is a bit like, whether proud because you saved the nation, whether like 'o my god this is disgusting'. Or the woman who calls her son 'are you a paedophile?' you know what is going on next.

I: And if you would compare this to a normal series, what kind of feeling do you have after watching an episode of I don't know Breaking Bad for example?

R1: You want to know what is next, after one episode of Breaking Bad, I want to know what is next, and with Black Mirror it is like no I don't want to know what's next I have enough. Yeah like, I don't want to know what is next for this paedophile, I mean I've had enough of him, from him, I know how he acts, so I don't think we would get a lot from continuing Black Mirror. I think that the fact that it is about the turning point in your life is enough.

I: Interesting.

R1: And since they did, also like you need to continue a series because you feel close to a character, when it, because it always turns wrong for them, like he bought the ticket for the girl who sings, you can never be like, have empathy for this character anymore because you're like 'o my god, you're stupid' or the paedophile, like 'o my god, you're so stupid'. Then there is no point in continuing a series if you're not really into the character anymore. You always feel disappointed in the character after. **Time 20:00**

I: There is not one character where you weren't disappointed in?

R1: No. I think the most disappointing one was the woman who lost her husband and then she bought a new one, and she kept it even though she knew he was not her husband, and she kept it in the [attic]. So, you're like why don't you get rid of him, and I thought like you know this episode is weird because you have like seven years of stop, like she's pregnant and then you see five/seven years later. And the little girl is like 'o I want to see daddy', I would've preferred if this is not part of the episode, because I was just like 'o, okay, she is really nonsense'.

I: How do you mean 'o okay'?

R1: Like, why did she keep it? Like I didn't feel close to this character anymore because she made a choice that was not relevant according to me.

I: Did you like the episode less because of that?

R1: Yeah because of the end yeah, because they always stop, I would've preferred if it stopped when she realises like no I don't want you, she pushes him away, I don't know, not that he stays and she is still attached to him, she still loves him, even though he's, I don't like it.

I: Okay, which episode did you see first?

R1: The pig.

I: Okay, and why did you start watching this episode?

R1: I think because it was the first one that appeared on Netflix.

I: And did you hear of Black Mirror before?

R1: Yeah, told me it was a good series and I was watching for a good series to watch.

I: Sorry, who told you it was a good series?

R1: You, I think, maybe, yeah, I think it's you, and you told me 'it's really nice, I'm writing my thesis about it' so I was like okay.

I: ~Laughs~ Now the circle comes back around. Okay, and did you talk to other people about it than me?

R1: Yeah, with you, and my roommate she also watched it, but she's not sure she likes it because she told me I watch it, and then for a month it just keeps coming back in my mind, so I don't feel good after one Black Mirror episode, so I'm not sure I like it.

I: Okay, and how is that for you?

R1: I like it.

I: Because she doesn't like it because she doesn't feel good after.

R1: I don't feel good either after a Black Mirror episode, it's not like you watch a movie, it's not a feel good series. You don't feel good at all, you don't feel good, I mean you, you feel disoriented, you have a lot of questions and you have the feeling you have to see it twice to really understand everything. Which is not the case with Sex Education, I think you get the complexity of the character very easily, but this is very different, so you feel unfulfilled.

I: Unfulfilled?

R1: Yeah not completely, I don't know, full of satisfaction.

I: Satisfaction with what?

R1: You don't feel satisfied after watching Black Mirror.

I: Okay. And after the first episode you saw, you saw another?

R1: Not directly.

I: Okay, not directly, how long [after did you see the next one]?

R1: Two weeks, I think.

I: Okay, can you tell me something about why you watched another one?

R1: I watched another one because I was very surprised by the first one I saw, so I wanted to get this feeling confirmed, like okay am I going to get this shock every time I watch an episode? And yes, every time I watched an episode, I feel out of my comfort zone.

I: Okay, and how, when was the last time you saw an episode?

R1: Two months ago, maybe.

I: Why did it, why is it such a long time now?

R1: Because I had one month of vacation, I mean I just couldn't do it.

I: It's not like you didn't want to watch it?

R1: No, no, I still want to watch it. But I just need time between each episode.

I: And, how can I say this, what do you think the role of Netflix is in this?

R1: I don't get why Black Mirror is on Netflix, so I think it is nice that they put some nice series where you really question yourself, because I think most of the series they share are very teenager, teenage vibe, which is not the case at all for Black Mirror, so I don't know what their role is, I don't know if they really play a role or that they just knew they were going to make a lot of money with it.

I: Because, what do you think the audience is then of Black Mirror?

R1: I have no idea, but I think it is quite big.

I: You wouldn't know, or you couldn't guess what kind of people [watch it].

R1: No, you know?

I: No, I know that it is quite popular.

R1: You don't know the numbers.

I: No, I don't know.

R1: I don't know, but I think it is, everyone knows at least the name of Black Mirror, so it means a lot, so I think their role is to make money, so they were like okay, and that's nice, and that is a good concept so they bought it. And their role is also to spread it, it is very accessible then.

I: Yeah okay, so for example if this wouldn't had been on Netflix, would you still have tried to see it.

R1: Now it is hard to go on streaming, so maybe no, it's harder than before, I miss it *~laughs~*.

I: How would you have seen it before?

R1: Streaming *~laughs~*

I: O like, it is harder to stream illegally?

R1: Yeah, yeah. We call it streaming in France, like to watch it illegally.

I: Like illegal free streaming.

R1: Now it is harder to get it.

I: I found a new one, I can give it to you after *~laughs~*. They are blocking it yeah. Would you say that Black Mirror has a topic?

R1: No, ehm yeah, I mean not, it has a theme, it doesn't have a topic, I think.

I: Like what kind of theme?

R1: Dystopia.

I: Dystopia in general, or?

R1: No, dystopia and putting humans in hard situations and understanding of the complexity of human behaviour.

I: If you would, this is maybe kind of the same question but maybe not, if you would describe Black Mirror in one sentence, how would you do so?

R1: The series that puts you out of your comfort zone.

I: Okay yeah, and if you would compare this to a description you would give of for example Black Mirror or Friends, do you think there would be a difference in this?

R1: If I would describe it to friends?

I: No if you would describe a series like Black, ehh like Breaking Bad, or like Friends.

R1: I would explain the topic, the scenario, but you can't explain when every episode is about something different. You have to explain the concept not the topic, because there is no topic.

I: Okay, did you recommend Black Mirror to friends? And if you did this, how did you do that?

R1: Yeah, I said 'o my god, I've been thinking for 44 hours, 48, about a Black Mirror episode, the paedophilia one, and I was like you really have to watch it'. It's a really, for example, this episode, I was like for example this episode, it really makes you question yourself about how you can, I don't know fight against something when the authorities don't do anything, or what is wrong what is right. Yeah, the technology, makes you really think about what you do or about what is life today.

I: How do you mean what is life today?

R1: Like the impact of technology for example. Like we are taking pictures of everything, I mean not everything, not everyone, we are taking more pictures than before for sure, and we have the possibility to keep pictures for ever, as well as the guy who has this sim card. So this episode makes you wonder what do I want to keep do I want to keep everything, what can be the impact of keeping everything, is it going to make me feel, is it going to make me look my life again and again without really going on. **Time 30:20**

I: So, it mentally changes something in you?

R1: No, but it made me question myself on it.

I: And did you actually change something concrete as well.

R1: No.

I: Why not?

R1: Because I don't take so many pictures, I still think I don't take enough pictures, so it was, no I didn't change anything. No, I don't think so.

I: But that's a kind of a strange balance, you say that this series shows

R1: No but it's not that because you don't change personally, your habits that you can't question other habits, like the other people around you, it was more like how is the society going, which path is it going to take, because. And how can we prevent it, it was more this way, no for me personally, or how can we fight against paedophilia, you really wonder about how can we make things change?

I: So more in general?

R1: Where are the problems, for example I think the paedophilia episode also shows a lack of state involvement to fight against paedophilia or online paedophilia. So, first of all you realise there is a lack of control, and also you are wondering about how we can avoid it, or are people, individuals able to prevent it, is it moral.

I: Is it moral?

R1: Is it moral to treat paedophiles this way. That is a complicated question.

I: And did it give you one answer?

R1: No, I think the point of Black Mirror is *not* to give answers. But I, no, it is too complex to have very simple answers. I think, making question is much more relevant than finding answers, like questioning everything is much more relevant than having a very straight point of view on everything. I don't know, the fact that I wondered about is it moral or not to treat a paedophile this way. Because I really think it could be moral. I don't think it is immoral to do it. So, I think it is always good to question, like no human beings are supposed to be treated this way blablabla. You always put your values, your emotional, because it is always your values, okay I would never act this way, but the emotional thing, like imagine this kid who was exploited to make this movie. And there is always the same, like death penalty it is always the same kind of thinking.

I: That you're torn between two extremes?

R1: Two extremes yeah, like when you see the survey, it has no link, the survey on the death penalty, like when there is a big drama, a kid is getting killed in the forest, then the surveys are getting higher. They want death penalty you know within French society at least, when we are questioning should we remove death penalty it all depends on the context and on the news. Whenever a kid is tortured or killed or kidnapped, death penalty would be like 99 percent, but when nothing is happening, they would say no, we should remove death penalty, enlightenment we are the country of human rights. It is exactly the same with the questions that Black Mirror raises. For example, the guy with the sim card, he is not allowed to see his wife's memories, it is not his, so I think he knows it is not my memory, it is not my sim card so I should never do this, but at the same time he is so tortured by his feelings, by his emotions, that he can't really, the good from the bad, and he's just like a big mess, and it is happening to us every day. Not every day all the time, but it is happening quite often that you're tortured between what's good what's not good, what should I do.

I: Okay, so, again that is kind of what is happening to the characters in the series that's reflected of what is in real life. Did you look the series up online, not for watching, but after you saw an episode or something did you look that episode up online?

R1: No, like what was, what did people say about the episode, no.

I: It doesn't interest you?

R1: O it could, it could, but I didn't think about it.

I: Okay, in a normal series, or wait, yeah because Black Mirror is an anthology series, and an anthology series is that every episode has a different story, so it is not like there is a story over a season or something. So if you would compare this structure to a normal series, in which you would have a story over multiple episodes or over multiple seasons maybe even, what do you think the main differences are?

R1: The main differences are in a normal series you're liking one character, I mean some characters, you're watching it because of them and for them, and when you're watching an anthology series you are watching for the concept. For what you know it is going to be about, without knowing how it is going to end. Like it's completely different, and also you watch a normal series because you want to know what is next for one character, but for other series you want to get in touch with a new concept or a new story.

I: And how do you choose which episode of Black Mirror you watch next?

R1: Because of recommendations.

I: You don't have like a structure or something?

R1: No.

I: Because of course in normal series you have to watch it in a certain order, does this difference makes it harder for you, or maybe easier for you to watch a series, or to follow a series?

R1: I think it's easier for you a watch and anthology series, because you don't have to remember which episode, but it is not such a big complication to watch a normal series either. It's not big of a struggle, it's fine, I can manage the stress *~laughs~*.

I: Okay, sometimes it is said that Black Mirror is about the dark impact of technology, or the dark impact technology can have, and you already said somethings about this with the sim chip and stuff like that. But that sim card was something which we have in real life, which was blown up like you described, like it is made bigger, like you said the sim card is about taking pictures and that you should do that less. Do you also see technology in the series that you've never seen in real life?

R1: What do you mean, like technology that I have never seen in real life in the series?

I: Yes, in the series.

R1: O yeah, like the fake man for example.

I: Okay wait I'm kind of lost where I wanted to go to *~laughs~*. Because I had a different thing in my mind which I also wanted to ask you about. Okay I think we almost covered it all. What do you know about the makers of this series, like the writers? **Time 40:04**

R1: Nothing, no I don't know anything about them.

I: And did you just never see anything about it, or you are not interested in who the makers are?

R1: No, I'm not particularly interested in who the makers are. I mean it could be interesting, I just never searched for it.

I: Okay, because you said that Black Mirror if you see an episode it just kind of promises you that the next episode will give you the same feelings. Where does this come from, this promise?

R1: It comes from, maybe yeah probably from them.

I: Okay, now of course because I said it maybe you have the feeling that it comes from [the writers].

R1: Yeah I mean, they are the ones making it, so of course it is coming from them, like if you get this feeling every time it is just because they write it like this, there is no other way that it comes from something else. I mean they are the only ones creating it, with the actors, but I mean they are the ones writing it, so yeah it is coming from them, but I don't know who they are personally.

I: And what do you think the role of actors is in the series?

R1: I think the role of the actors is to incarnate a character.

I: Okay, but for example if you would go to a movie, which is starring Brad Pitt for example, would that make a difference for why you would see that movie?

R1: Yeah, for example some actors are better than others, so yeah of course.

I: Did this play a role in Black Mirror?

R1: Actually, I didn't know any of the actors before, so I don't know like, I know more about the French actors, I don't really know any American actors, I think French are really sticking to French cinema mostly. So, I'm not really, they're not even American, they are English, so I don't know anything from them. So, I knew, and I never, I mean, unless there is like Morgan Freeman or Brad Pitt, I don't know anything about them, so I'm just going, but of course the role of actors is playing a big role when it's your culture and you know them.

I: But for you it didn't matter?

R1: No, for me it didn't matter personally.

I: And is there anything else that you want to say about the series, because I think we covered it all.

R1: No, I'm done.

I: Anything we haven't covered?

R1: Let me think for a second, no I don't think so.

I: Okay, nice, thank you!

R1: You're welcome.

Interview 2

ES, Finse vrouw, 24 jaar, 12/03/2020

I: Interviewer

R2: Respondent

I: Nice, thank you that you want to help me first of all.

R2: Yeah, no problem.

I: And just to make it clear, I'm recording this and I'm probably going to use everything, or well part of what is being said for my thesis in the end if that's alright with you.

R2: Yeah, sure.

I: Let's just start very broadly, can you tell me something about your experiences watching Black Mirror, like, o and before we start doing the interview, you can say anything you want, anything that you think is relevant, if you have trouble thinking of the English word for something, just look it up, we have all the time in the world.

R2: Okay, like in general, about watching Black Mirror, I think it requires a certain state of mind, it's a bit dark you know. Yeah, I started watching only because a friend of mine recommended, and I watched the first episode, and I absolutely hated it, I didn't like it, I was like what the fuck is this. But you know, because a friend of mine recommended, he also said like o you must watch more than one episode. So, I watched more, yeah I don't know it's not my favourite series honestly, I don't know why I kept watching, but I watched like, I didn't watched the newest season, what is it five now or something?

I: Yeah five.

R2: But I watched four seasons of it, so I guess it was good on some level.

I: You saw all the episodes of four seasons?

R2: I think so, there might have been some that I started watching and I didn't enjoy so much, so I just skipped to the other episode, I'm not sure.

I: But you didn't like the first episode you saw?

R2: No, it was terrible.

I: Which was it?

R2: It was the one where the prime minister was fucking a pig. Yeah I was like very shocked, what is this, do people actually watch this you know.

I: Why did you hate it so much?

R2: I don't know, it was just very uncomfortable.

I: Okay, and still you thought like let's try to watch another episode?

R2: Yeah, because usually when you start watching a series, you might not be like completely addicted after the first episode, like in the first episode you're like okay let's see what this is about and like you know how does it start, like going forward, but I don't know I'm just used to watching like two or three episodes before deciding if I like a series or not.

I: And which episodes did you see after the first one?

R2: Probably I started watching them, o no, the first one I started watching the, because the episode, no season four was out already and I just clicked on Netflix like okay I'm just going to start watching the Black Mirror, and it just automatically put on the season four episode one, it was like the, they were on a spaceship or something. But I didn't finish it because I realised soon it was not the one where the prime-minister was fucking a pig, so, yeah but after I watched the correct first episode I just continued in the right order.

I: Why did you watch it in the right order, or why is it the right order?

R2: Because I didn't realise it you can watch it like, I didn't realise the whole point of it, I didn't realise it would have been completely fine to just watch the first episode of the fourth season. I just got confused.

I: And did you think there was like a line over different episodes or something?

R2: Yeah, because I've watched American Horror Story for example before, so I was expecting something to see like, not the same characters but the same actors, or something like connecting the episodes, but it never just happened.

I: Do you think there is a connection between different episodes?

R2: No, at least I haven't analysed them enough to realise a connection. I mean they have like similar themes, like of course this dystopia type of idea of the future and you know technology, sure there is a theme but I don't think you can call it a connection necessarily.

I: Okay, and what role does this theme play for you?

R2: I don't notice it, I'm not like a huge fan of sci-fi or anything of that, or like dystopia type of movies, it's not like a big deal for me, it's interesting for sure. Yeah it is definitely interesting to see like, because all these, sure the stories are very exaggerated you know, something so extreme, but they still have a connection to the real life, like the technology we're using, it's just interesting ideas they have. Things I have never thought of you know, a way kind of seeing technology and what technology can become, I guess.

I: How do you mean that exactly?

R2: I don't know, like it makes you think a little bit, of like social media, and you know like I don't know, I'm not very scared of technology, but maybe I'm a little more scared of technology now.

I: Yeah?

R2: Yeah, you know after watching this episode.

I: Which episode? Or is there a certain element that [makes you feel this way]?

R2: Yeah, just like, okay wait, I'm thinking of certain episodes, well the one with the space ship was so creepy, they were like, it was a game or something and he was actually taking like clones of real people and putting them in his game or something like that, and then they were just stuck there, and they had a mind of their own, they were like real people. I'm sure they were clones, but they were real people, and they were stuck in this game and trying to escape you know. And also this one, there was something about, you could play your memories on a screen or something like that and it was destroying relationships and stuff like that, you know like even though it is something so,

something so, something that couldn't happen today *obviously*, we don't have that technology and it's not that someone really wants to, at least after watching Black Mirror, wants to start creating it necessarily. But I don't know, there is like, at least in some episodes there is a connection to real life. For example, the memory thing, relationships and stuff like that

I: And what is this connection? Is it the technology that they are using, or is it something else?

R2: Yeah, but also it is happening, mostly happening to like ordinary people, living in this dystopia world.

I: And, do you have the feeling that it could happen to you as well?

R2: Well I hope I don't live that long *~laughs~*. No, not necessarily, it just makes you think about the future of the humankind in general, what direction are we going to.

I: Okay, and what image does Black Mirror sketch of the future of humankind?

R2: Very, very dark, very bad.

I: You didn't see positive images anywhere?

R2: There were, actually, I mean I'm sure that there are nice episodes, I think you always think of the worst ones that you were kind of disturbed by watching for example. There was the one where old people could kind of transfer themselves to this, kind of fake world and live as a young people or something like that, and they were like partying in the eighties or whatever. Yeah sure, there are like nice things as well, I think it just makes you question technology, I don't think the purpose of Black Mirror is to make you hate technology, and be scared of it, it just makes you think and question.

I: But does that episode that they go party in the eighties, make you think about technology as well? Or in the same way as the other episodes?

R2: I mean, sure, yeah because it is still technology that makes this all possible. Yeah, but I think the tone of the episode was happier, it wasn't so bad.

I: Yeah, okay. Can you tell me something about the setting you watch Black Mirror?

R2: At home, from Netflix, usually from my laptop, I guess.

I: With others, or alone?

R2: No, alone, I don't think I watched any episodes with other people.

I: No, why not?

R2: I don't know, I'm usually the type of person who kind of binge-watches series on Netflix by myself, I don't, I'm not usually watching a lot, like if I watch something with my friends I usually watch a movie or something.

I: Did you binge-watch Black Mirror?

Time 10:02

R2: No.

I: Why not?

R2: The episodes are very long, also sometimes after watching an episode you kind of have to process it a little bit I think, you have to, you might feel a little bit depressed maybe, you don't want

to watch another, you don't know what is coming next you know, what is the next episode going to be about. You don't want to force yourself in this very sad mood necessarily.

I: Okay, one sec, and you said you don't really know what is coming next, so after you've seen an episode you don't really know what the next episode is going to be about?

R2: No, I'm not checking. I'm not, because I just watch chronologically, even though it's not necessary but I don't remember skipping any episodes, or maybe I started watching and I watched like halfway through, and then I just didn't finish, that is possible. I just always go to the next one, also because that is what Netflix wants me to do you know. So it's just easy to continue.

I: Yeah, and if you compare this to, like did you see, wait, let's put it otherwise, what do you think makes Black Mirror different from other series?

R2: Well definitely that there is no like plot, that would continue throughout the series, I mean, that's the biggest thing, there is a different story in each episode.

I: Does this make a difference for you?

R2: Like, in what sense?

I: In your enjoyment of the series.

R2: No, not really. It's just a different experience definitely, because if you watch something with a plot that you know, you always want to know what is coming next, who is going to die next or they're always ending the episode in a way that you know, kind of leaves you waiting for the next one, but I don't think they have that in Black Mirror. The episodes are very good, definitely, like interesting, entertaining, but because they are not connected you are not like o shit I have to watch the next one to know what is going to happen, so I will find out.

I: What is the main reason then for you to watch the next episode of Black Mirror?

R2: Just, I don't honestly know, no I'm watching a lot of series, when I finish one series, I usually find another one to start watching, I always have at least one series going on that I watch, so I guess it's the same with Black Mirror. I finish one episode and I'm like okay what to watch next, okay well I watched this before, I know the type of themes they're talking about, I know the type of series so you know I might as well watch one episode of Black Mirror then.

I: So, it doesn't matter that there is not a storyline that you follow?

R2: I mean it definitely affects, like I'm not watching it like, for example I didn't watch the season five, even though it's out, because I wasn't really feeling it at the moment you know, I'm not in a hurry to see what is happening.

I: And do you talk with others about Black Mirror? Besides me now *~laughs~*

R2: No, I didn't talk a lot, well only the person who recommended me the series and like not a lot. I don't think, maybe I talked about it a couple of times with my roommates you know, because I know they all, we're all watching Black Mirror in our rooms by ourselves, and later just to go and say how depressing humankind, what a bunch of assholes.

I: Do you go deeper into what happens in the episodes?

R2: No, I don't think we talk about it so much.

I: And did you look it up online or something after you saw an episode?

R2: Like the conversation? Maybe after the first one, just to, because the first one was the one that I didn't like, I just wanted to know why people watch it. I think after that I was trying to see what's up.

I: But you said you wanted to know why people watch it.

R2: Yeah, because I wanted a reason to continue watching.

I: Does it matter for you that other people saw the series?

R2: No, not really, but just thought maybe I didn't understand something you know, maybe I missed something about the episode that is so important that people are so excited about it. Because it didn't really affect me in that way.

I: And did you have the feeling that you missed something in the end?

R2: No, I didn't think so, I just think I didn't like it, but it ended up being good, I ended up enjoying other episodes more.

I: Which episodes did you like more or which are your favourites?

R2: I'm trying to remember episodes, well I definitely like the one where the old people party in the eighties. What other episodes, I don't really remember specific episodes honestly.

I: Or that episode then, why did you like that episode more than others?

R2: Because it wasn't so depressing. I do remember some terrible episodes, but I don't know.

I: Which ones were terrible, besides the one with the pig.

R2: Okay, I remember there was one where there were some people who committed some crimes, and they forced them to live this situation over and over again and other people were chasing them and wanted to kill them or something. O, and the social media one, where you had like, you got like some social media points, that showed, like everyone could see what your social media points are. And based on that you are able to do different things in life, if you didn't have enough points then you weren't allowed to you know enter certain places or you know do things.

I: And why were those terrible?

R2: I just, I don't know like the one with the criminals for example, it just kind of, you know they are criminals they did something terrible, they deserve it, but the episode like you didn't know it in the beginning you just knew the pair of the people how they were suffering. Then you found out in the end they were criminals, but it, I don't know it still doesn't make it seem right, there is still some sense of injustice that makes them just like terrible. It gives you anxiety.

I: And where does this injustice come from? Do you have that feeling of injustice when you are looking at them?

R2: Yeah, like I mean if you see someone struggle and you feel like it is not like, well in these episodes obviously the system was somehow, it didn't seem right to you, it didn't really fit your sense of moral and ethics and stuff like that. But also, I don't know, this is a very difficult question.

I: Just what you're thinking about, and spill it.

R2: I mean it is also like, when you think about it, for example the one with the social media points and whatever. It is not that obvious in real life, but it has a connection to real life, I mean still we are living in a world where a lot of things revolve around social media and how you are as a person, how others perceive you. I'm sure it can affect how, what kind of possibilities you have in life, and where do you get invited. Much smaller scale as in this certain episode, but still there is a connection, there is, I guess while watching Black Mirror you think this is the worst possible future that could happen, but it still is a possible future you know. It keeps you thinking like, this could actually happen, not in the near future, but you never know.

I: And if you then look at the character in that world, for example the social media, do you understand why she's doing what she's doing?

R2: Yeah, definitely, you can kind of relate. It's probably something you would also do in this scenario you know; they are just human beings, they are very kind of relatable in many episodes I think.

I: Yeah, did you also have episodes in which that was not the case?

Time 20:00

R2: Not that I recall of at least I don't think so.

I: And on what level do you think you, because you said they are normal people, so is that why you're kind of putting yourself in their shoes?

R2: Yeah, probably. Even though the things that are happening in the episode are seen like pretty distant, it couldn't happen now today to me, but you know the settings are ordinary and the people are ordinary, and it makes me, yeah there is definitely a sense of relatability.

I: And the one with the pig, you have the same there?

R2: No, I would not *~laughs~* you're asking if I would fuck a pig, no I would not.

I: No *~laughs~* not if you would do it, but more if you would look at the guy in the episodes.

R2: Yeah, I think it is a good kind of, it's a good picture of what publicity is and what many things in politics is you're always thinking it's a shitty situation, there are no winners, you just have to pick one option of the shitty options.

I: Sorry, you have to pick one?

R2: One like, you just have to pick one route to take, you have these shitty options, but what can you do?

I: Okay, and when an episode ends, do you still think about the characters then?

R2: Yeah, probably for a little while, but you know as you see here right now, I don't remember every single episode or every character.

I: Okay, and you also said in normal series you want to know what happens next, do you see the same thing in episodes of Black Mirror, that after an episode ended you want to know what is next.

R2: Yeah, like this feeling of why did it end now, I want to know more, yeah definitely.

I: And if they did a sequel to one of those episodes, what would you think about that?

R2: Yeah, sure. I would watch it probably right after the first one and the I couldn't wait, I just wanted to know more.

I: Were you unsatisfied after some episodes?

R2: No, I don't, yeah like okay probably there are some episodes that I watched and then had a longer break in between episodes, just because I wasn't like so excited about them. But I think it is a good quality series definitely, it is generally just good. And I think that is also if one episode is bad, it doesn't mean that the next one is going to be bad, sometimes you watch a series with a proper plot and then your favourite character dies, and you're just like okay whatever. This was a stupid thing, I don't want to watch anymore. But even if something you wouldn't agree with happened in Black Mirror, you would probably still end up watching another one because it is probably going to be good anyways.

I: But where does it come from that you think it is probably going to be good?

R2: I think it is just a well made series, it just, good actors and good storylines generally, there is just something interesting in every episode. Every episode is different, I think, but they keep up with the same quality even though.

I: Okay, we already talked a little bit about this, but do you think there is a connection between different episodes or like different seasons, or did you see one?

R2: No, honestly I don't think so, I haven't really paid attention to it honestly, maybe if you watched them all after, from first season to the fifth one, maybe you could find a connection, but when you watch the episodes every now and then, I don't think, at least for me, I don't know if I have any sort of dementia or something, I just don't remember the details so well, like after a while.

I: Okay.

R2: But they are smart, I'm sure they put some connection and stuff like that, but only the most enthusiastic viewers notice I think.

I: Yeah, would you not describe yourself as one of those, of that group?

R2: No, I don't think so, I'm sure there are people who are much more into Black Mirror than I am. I mean I like it, but I also like many other series, it is not my favourite one but it is a good one.

I: What is your favourite series?

R2: O wow.

I: Just curious.

R2: I really like Mindhunter, also Orange Is the New Black was very good.

I: And if you compare Black Mirror to one of your favourite series, like what's the difference?

R2: Definitely the thing with the plot, because in this type of series you have a plot that follows, and there are characters you can kind of see what happens to these characters. You find your favourite characters, and they die *~laughs~*. Also, completely different themes definitely, they are not talking about this dystopic future.

I: And if you would compare your investment in the characters that you follow, and that you're invested in. Because you said that some characters suddenly die and you're like o no, but did you have the same kind of feelings when watching Black Mirror?

R2: Yeah, probably, at least like during an episode you, because they are long episodes, you get to know these characters, and you want them to survive the whatever shitty situation they are in, so of course when something bad happens to them in the end you're kind of hoping it wouldn't happen. Even though you know it is probably going to happen. You get invested in them, for one short period of time at least.

I: And where do you think this investment comes from?

R2: Just because you relate to them probably.

I: And in what way?

R2: It depends on the situation I'm sure, but we're all human beings and we're all faced with difficult decisions sometimes.

I: Do you think watching Black Mirror made you more aware?

R2: Aware of?

I: Anything, like what you see in the series, or situations that are happening in the series.

R2: I don't know more aware, well it definitely reminds you that nothing is black and white you know. Maybe a little bit thinking about, I don't know, there are always two sides of the story, but not so much aware, but like just a reminder of how the world is.

I: Yeah, and more it made you think about some things?

R2: Yeah definitely.

I: And did you recommend it to somebody else?

R2: I don't remember recommending it to somebody else, honestly if somebody asks me for recommendations of series, sometimes people do, because I'm just watching too much Netflix, no I don't think I recommended it to anyone. Maybe to my roommates I was like o did you watch an episode, or like I watched the new season of Black Mirror, did you watch it already, you should watch it. But I don't think I talk about it with anyone who wasn't already watching it, or didn't already watch a couple of episodes at least, so I didn't really recommend it.

I: Okay, and do you have anything else you have the feeling we didn't talk about? That you want to say about the series. **Time 30:02**

R2: I don't think so.

I: Okay, thank you, thank you very much.

R2: Yeah, no problem.

Interview 3

DM, Nederlandse man, 22 jaar, 20/03/2020

I: Interviewer

R3: Respondent

I: Ik heb mijn recorder aangezet, oke dan ga ik even officieel beginnen. Heel fijn ten eerste dat jij bereid bent om dit interview te doen. Ik moet je even vertellen dat alles wordt opgenomen wat er wordt gezet en dat kan gebruikt worden voor mijn thesis, voor mijn scriptie. Om even heel breed te beginnen, kan je me wat vertellen over jouw ervaringen tijdens het kijken van Black Mirror?

R3: Black Mirror vond ik, we hebben het hier wel vaker over gehad, zeg maar vorig jaar of in ieder geval in de beginjaren van onze vriendschap. Toen vond ik het heel erg vet en interessant, de eerste seizoenen, en die heb ik ook echt compleet verslonden, maar ik merkte na, volgens mij was het seizoen 3, dat als het onderwerp me niet zo aanstond, of als ik de hoofdpersoon niet interessant vond, dat ik dan toch minder geneigd was de aflevering af te kijken. En de eerste twee seizoenen had ik daar nog niet zo veel last van, en de laatste seizoenen vond ik dat vooral heel erg opvallen dat ik selectief afleveringen ben gaan kijken en eigenlijk maar drie afleveringen van de laatste twee seizoenen heb gezien denk ik. Dus, ik vond het in het begin heel vet, en uiteindelijk is toch het enthousiasme bij mij redelijk weg, maar ik kan nog steeds, al met al vind ik het nog steeds een waardevolle goede serie, dat kan ik wel zeggen.

I: En waarom werd je enthousiasme dan minder?

R3: Omdat ik dacht dat ze de meest interessante onderwerpen wel aangesneden hadden in het begin. Ik vond vooral het dystopische verhaal wat ze neerzetten eigenlijk, maar toch nog redelijk, ik vind afleveringen die volledig de sciencefiction in gingen kon ik echt enorm waarderen en afleveringen die juist heel erg bij de werkelijkheid bleven en een vleugje sciencefiction, maar echt heel lichtjes erin verwerkten, dat vond ik heel interessant. Maar als het zo'n beetje half/half was, dat het heel realistisch begon en dat het uiteindelijk volle sciencefiction was, dan dacht ik ja dat had, nu ben je gewoon een beetje slecht aan het schrijven. Dat is gewoon geen interessant scenario geweest.

I: Oke, kan je daar voorbeelden van geven?

R3: Ik zal ondertussen even kijken wat de afleveringenlijst erbij staat. Ik vond die aflevering, ik weet niet meer welke het precies is, maar met volgens mij was het Hayley Atwell.

I: Wat gebeurde er daarin?

R3: Haar man overleed aan een ziekte in die aflevering, en in die aflevering, ze begon met een chatprogramma dat een AI haar man had, ja had overgenomen, niet overgenomen, maar die AI had het gedrag van de man geanalyseerd, dus in het begin kon ze ermee chatten, toen kon ze ermee bellen en uiteindelijk kreeg ze een man in een doos opgestuurd en ik vond het heel apart. In het begin dacht ik o dit is interessant, en op het eind van de aflevering het is zo raar, en zo apart eigenlijk dat het niet tof meer is.

I: Wat vond je er zo raar aan dan?

R3: Dat ze het normaal gesproken is het, heeft Black Mirror heel erg veel keypoints die actie rechtvaardigen eigenlijk, en deze aflevering was zo niet dat, maar ze probeerden het wel, en ze deden van wow er gebeurt weer iets nieuws, ze kunnen nu gaan bellen. En dan dacht ik, maar ja het boeit me eigenlijk niks meer, en dan kwam er weer een stapje extra, en dan dacht ja maar oke leuk,

en toen kreeg ze er een kind van en toen dacht ik heh maar wat zijn jullie nou allemaal aan het doen. Dat zijn gewoon allemaal geen stappen die voor mij natuurlijk volgen, het was de eerste aflevering van seizoen twee trouwens.

I: En stappen die niet natuurlijk volgen, waarom voelden ze niet natuurlijk dan voor jou?

R3: Opzich is het natuurlijk, als je het heel op een metaniveau gaat kijken, het is heel interessant hoe alternate intelligence, of dat soort dingen, dat dat gewoon opgaande lijn is, dus robots en dingen worden steeds slimmer en dat is heel vet. Maar om het dan weer zo heel raar terug te gaan koppelen, kijk die mails en bellen dacht ik dit is wel tof, dit is nog redelijk realistisch, en toen kreeg ze een pil in een doos en die moest ze in een badkuip leggen en dat werd uiteindelijk, dat vond ik gewoon apart, en toen dacht ik nu ga je te ver, nu is de volle bak sciencefiction is open. Ik vind het gewoon niet meer interessant. Maar een andere aflevering uit het seizoen White Christmas, die was ontzettend vet, maar dat was er eentje die gewoon begon met oke we zijn nu in een sciencefiction wereld en we gaan er ook helemaal voor. Maar dat is ook een van de best gerated zie ik op dit moment.

I: Maar wat vond jij daar zo goed aan dan?

R3: Het deed me denken aan Star Trek en Star Wars van vroeger, met een vleugje Inception en Mindfuck ik vond dat heel erg tof kan ik me nog herinneren.

I: Qua stijl was dat dan ofzo?

R3: Ja, niet alleen visueel, ik vond de acteurs vet, ik vond het verhaal vet, ik vond de plottwist die in de afleveringen zaten alles klikte op dat moment. En dat vond ik bij de andere afleveringen minder.

I: Oke, en je had het ook over afleveringen die je niet af had gekeken, klopt dat, waarom hield je dan op met kijken?

R3: Ja, een aantal avonden had ik er gewoon geen zin meer in, Black Mirror is best wel een heftige intense serie, en als je hem redelijk laat op de avond opzet en je denkt oke dit is allemaal wel iets te heftig, dan zet je het, ben ik eerder geneigd het toch af te zetten als je, je er toch al niet mee verbonden voelt. En anderzijds is het, sommige afleveringen zijn gewoon, zo ondermaats qua niveau, terwijl het algemene niveau van de serie is ontzettend hoog, dat sommige afleveringen zo tegen vielen dat ik dacht ik laat deze aan me voorbij gaan. Zonder schuldgevoel overigens, het boeit niet heel veel als je een aflevering niet afkijkt, je kan zo weer een andere opzetten.

I: Waarom boeit het niet als je een aflevering niet af kan kijken?

R3: De afleveringen zijn gewoon niet zo erg, er zitten sommige afleveringen, ze bouwen een soort van universum op, ik geloof dat er in White Christmas heel kort een gadget gebruikt wordt die centraal staat in een aflevering van een eerder seizoen. Dus dat vind ik dan wel tof.

I: Zie je dat vaker terugkomen?

R3: Volgens mij, vooral, ja ik heb alleen de eerste drie seizoenen dus eigenlijk gezien, en één aflevering van het vierde seizoen zie ik net, maar ik zie ook dat ik het derde seizoen niet volledig af gezien heb. Maar ja vooral in de eerdere seizoenen gebeurt dat wat meer.

I: En je hebt nu trouwens ook geen behoefte dan om die afleveringen die je niet hebt afgekeken of nog niet hebt gezien te gaan kijken?

R3: Nee, het was eigenlijk dat je me net vroeg over Black Mirror, maar het ja op een paar afleveringen na staat er eigenlijk weinig nog me van mij. Ik heb ook niet het idee dat het sterk onderdeel is van mij, Black Mirror is voor mij, als iemand vraagt welke serie moet ik nou echt kijken, dan denk ik niet direct [aan Black Mirror] zeg maar.

I: Wacht heel even hoor, je viel heel even weg, je zei als iemand vroeg welke aflevering je zou moeten kijken dan denk je niet direct.

R3: Nou, als welke serie ik zou moeten kijken, als iemand vraagt van he we hebben nu toch extra tijd welke serie raad jij me nou echt aan, vroeger, ja Black Mirror staat niet zo hoog meer op m'n lijstje, en ook niet zo intens in m'n geheugen gegrift op een paar afleveringen na dan.

I: En waar is het dan fout gegaan?

R3: Ja, ik denk dat het, het format leent zich om heel creatief te zijn, iedere aflevering een andere regisseur, andere hoofdpersoon, acteurs en actrices zijn echt ontzettend goed in de meeste gevallen, maar als je dit is een serie die je echt aflevering per aflevering kijkt, in plaats van de hele serie in één keer, want ik zie nu op de IMDb de afbeeldingen van de plaatjes. En ik zie gewoon al de stijlverschillen, de eerste aflevering is super fel, super intense kleuren, en de tweede aflevering is super grijs. En de derde aflevering is ook weer grijs, en dan de vierde aflevering is weer eighties fluorescerend, het steekt gewoon zo erg op elkaar af, en dat vind ik enerzijds heel tof, want ik kan mooi camerawerk en goede interessante regisseurs kan ik heel erg waarderen, maar als, het zijn wel dingen waar ik zelf naartoe wil gaan, en als ik zie dat de stijl me niet aanspreekt of als het niet goed bij me binnenkomt dan ben ik ook niet echt geneigd om het af te zien. **Time: 10:37**

I: Oke, ja, je hebt dus het gevoel dat de stijl heel erg verschilt binnen sommige afleveringen, of tussen sommige afleveringen?

R3: Ja, eigenlijk wel.

I: En dan dus met kleur, en regisseurs ook zei je?

R3: Ja, ik zit nu even te kijken wie er allemaal, of dat er verschillende regisseurs zijn.

I: Of meer van wat je, je kan herinneren, want je hoeft niet per se alles op te gaan zoeken.

R3: Nee, maar dat vind ik zelf ook interessant om te doen. De schrijvers zijn voor het grote deel hetzelfde, maar de regisseurs krijgen de vrijheid in de serie, dat kan ook gewoon met dit format, om hun eigen stijl erop na te laten. En dan ben ik toch wel iemand die niet iedere stijl even tof vindt, blijkt.

I: Oke, en welke aflevering ben jij bijvoorbeeld, heb jij niet afgekeken?

R3: Even kijken hoor, volgens mij, van het derde seizoen de tweede aflevering, de vijfde aflevering, de zesde aflevering, en toen heb ik het vierde seizoen alleen de eerste aflevering nog opgezet.

I: Oke, en als jij één aflevering neemt die jou gewoon zo uit het geheugen nog bij staat dat je hem niet af hebt gekeken, waar kwam voor jou het punt dat je dacht nee dit is hem niet ik stop?

R3: Gewoon niet interessant, wat me er van kan herinneren, het staat me dus ook niet direct meer bij waarom, maar ook, ik zie nu ook een aflevering waarvan ik weet ik heb hier een deel van gezien, maar ik zou niet meer weten hoe die verloopt. Ik kan daar niet echt de vinger op leggen?

I: Oke, en heb jij ook wel eens andere series niet afgekeken of gestopt?

R3: Nee, eigenlijk niet, ik merk nu dat de meeste series, hoe slecht het ook is, toch wel afkijk omdat ik dan denk van ja dan heb ik het maar gehad, of ik heb helemaal niks [te zien].

I: Maar, dat gevoel had je nu niet, van

R3: ~Gekraak~ ho sorry, ging dat goed?

I: Ja, dat ging oke, maar dat gevoel had je nu niet, dat je dacht ik ga er gewoon even doorheen en dan heb ik het gehad bij Black Mirror.

R3: Nou, omdat Black Mirror gewoon losse afleveringen heeft, en niet een groot seizoensverhaal of een rode draad erdoorheen heeft heb ik daar niet echt de behoefte aan [gehad].

I: Ho, ik geloof dat je weer heel even weg valt. Je zei, doordat het meerdere afleveringen heeft, of verschillende afleveringen, heb je niet echt de behoefte?

R3: Ja, het heeft geen rode draad, en normaal gesproken kan die rode draad, pas geleden had ik een serie gekeken October Faction, en ik zag vanaf de eerste aflevering eigenlijk al wel het is niet zo tof als de trailer zich voordeed, maar er zitten een paar elementen in de serie waar ik nog wel benieuwd naar ben hoe dat uit gaat spelen. Uiteindelijk bleek dat ook niet super tof uitgeschreven te zijn, en interessant, maar het hield me wel tot de laatste aflevering vast in de hoop dat ik nog een satisfying antwoord kreeg op die vraag die ze in het begin opwierp. En Black Mirror ja als je in het begin niet ingezogen wordt in de aflevering en daardoor niet het idee hebt van o ik wil weten waar dit eindigt, dan is het omdat het geen rode draad heeft, omdat het niet inspeelt in een bredere grote wereld, ja de wereld van Black Mirror natuurlijk wel, maar niet een breder verhaal, dan ben ik toch eerder geneigd om het af te zetten.

I: Ja, en je hebt dus ook niet het gevoel dat je echt iets hebt gemist omdat je het niet hebt afgekeken?

R3: Nee, eigenlijk niet. Hoor je mij nog?

I: Ja zeker, ik hoor je nog.

R3: Ik heb even alle meldingen uitgezet op mijn laptop, maar nee nooit echt het idee gehad van o ik moet, ik heb nu vrij, ik moet Black Mirror inhalen, ik moet weten waar het over gaat.

I: Oke, en je had het kort over de wereld van Black Mirror, wat zie jij als de wereld van Black Mirror?

R3: Ja, de wereld van Black Mirror vind ik wel interessant, een beetje hoe techniek het slechte in mensen naar boven haalt, en hoe techniek de over, nou niet per se de overmacht begint te krijgen, maar wel centraal staat in de wereld. In principe als je heel negatief na gaat denken zou je er de toekomst van de mensheid in kunnen zien. Maar, ik vind het gewoon een interessante kijk op hoe dystopische toekomsten eruit zouden kunnen zien, of hoe mensen denken dat ze eruit zouden zien.

I: Hoe mensen denken dat dystopische toekomsten eruit kan zien?

R3: Ja, ja, enerzijds heb je films als Mad Max die heel erg een woestijn wereld laten zien, maar je hebt ook weer series waarin het groen de wereld overneemt en dat soort dingen, ik vind het altijd wel interessant hoe mensen denken waar gaat het heen, wat is er mis.

I: En denk je dat Black Mirror een beetje de visie daarop van de samenleving laat zien?

R3: Ik weet niet, ik denk dat het redelijk te vergelijken is hoe vroeger Star Trek in de wereld gezet werd, Star Trek was wel een serie waar een bepaald soort groep zich heel erg betrokken bij voelde,

maar aan de andere kant is Star Trek ook een serie die voorspeld heeft hoe mobiele telefoons, videobellen, dat soort dingen, dat dat in de jaren zeventig, tachtig allemaal geïnitieerd werd. Ik denk dat bepaalde technieken in Black Mirror, kijk ze slaan er wel redelijk in door en dat is voor het verhaal, voor de afleveringen wel interessant, maar ik denk dat er ook wel een kern van waarheid in kan zitten dat er een kunstmatige vorm van intelligentie daadwerkelijk slim wordt. Dat je apparaten krijgt in je lichaam die je, die je helpen bij het leven of iets dergelijks.

I: Ja, en denk jij dan, want dan zie je dus een technologie zie je in Black Mirror verschijnen, zie je dat terug in het echte leven dan daarna?

R3: Ja, er zijn extreme, de extreme voorbeelden natuurlijk wat minder, zoals bijvoorbeeld een hele kleine pocket computer waar daadwerkelijk mensen in vast zitten, zoals geloof ik bij White Christmas het geval is, die aflevering, dat zie ik niet zo snel terug, maar aan de andere kant heb je ook de aflevering waarin jouw hele doen en laten in de samenleving gebaseerd is op hoe veel sterrenratings je krijgt, ja dat zie je nu ook al terug in China, dat je niet meer met het openbaar vervoer mag als jij een te laag puntenaantal hebt. En dat als jij je grootouders bezoekt dat je dan bonuspunten krijgt, dat is iets wat toch sneller te zien is dan ik toen had verwacht.

I: En heeft het dan een bepaalde invloed op jou als je ziet dat zoiets nu in de echte wereld komt nadat je Black Mirror hebt gezien?

R3: Ja, in eerste gedachte leg je natuurlijk de link met de aflevering van o zoiets heb ik gezien, wat raar dat de wereld toch echt zo in elkaar zit. Maar anderzijds denk ik ja, techniek zal, techniek komt er sowieso wel, het is maar hoe de mens [het inzet], ik denk dat, dat niet altijd te vergelijken is met hoe het in de serie zich afspeelt.

I: Oke, dus de serie

R3: Als je, moet ik het iets meer uit proberen te leggen?

I: Als je, ja.

R3: Dat Black Mirror is van nature, het is een serie die altijd negatief eindigt zeg maar, de basis van wat ze hebben is er is een nieuwe soort techniek, iemand gebruikt het slecht, of iemand komt daardoor in een slechte situatie, en aan het eind van de aflevering proberen ze het nog redelijk recht te breien maar eigenlijk is het antwoord altijd nee, het gaat, het loopt fout af en dat soort dingen. En bijvoorbeeld die aflevering Nosedive dat zij uiteindelijk helemaal gek wordt doordat haar rating helemaal laag is, en uiteindelijk breekt zij mentaal, ja ik denk dat, dat een beetje, en vervolgens gaat ze geloof ik ook op een killing spree op een of andere bruiloft. En dat zie ik niet zo snel gebeuren, dat is, ik denk dat de techniek wel daadwerkelijk het leven van mensen beïnvloedt, maar het pessimistische einde van de serie is niet altijd het antwoord denk ik in het echte leven. **Time 20:50**

I: En je zegt dus dat bijna alle afleveringen eindigen negatief of altijd negatief zei je. Je hebt geen positieve afleveringen gezien?

R3: Ja, ik vond die USS Calister, staat me nog heel erg bij, dat vond ik gewoon een hele interessante aflevering, en uiteindelijk wint daar de good guy zeg maar, de protagonist wint wel, maar het kost ze wel enorm veel moeite en dat je echt over het punt bijna heen gaat van hier zit geen hoopvolle situatie meer in. En dat weten ze dan wel weer te doorstaan maar dat is de enige aflevering waarvan ik nu echt denk van dit is redelijk positief en iedereen is er beter van geworden zeg maar.

I: Oke, en als jij kijkt naar de personages in Black Mirror, begrijp je dan wat zij doen, of waarom zij wat doen?

R3: Ja, licht er een beetje aan, hoe bedoel je dat?

I: Als je kijkt naar een personage naar een aflevering die nu in je hoofd op komt, of die USS Calister, begrijp je dan de keuzes die ze maken?

R3: Niet altijd, het is, op een gegeven moment, ik kijk best wel veel series en films zoals je weet, en je ziet op een gegeven moment wel dat sommige keuzes daadwerkelijk bedoeld zijn om het plot verder te drijven, en dat ze dan daardoor een beetje onlogisch lijken te zijn, dat je als mens, als kijker denkt als je nu naar links gaat dan komt het allemaal goed, maar dan is de aflevering ook zo snel klaar dus dan gaan we naar rechts. Dat is wel iets wat ik nu wat meer in die serie zie, maar voor de rest, het zijn gewoon ook, meestal is het een situatie waarin je zelf niet helemaal ... snapt en heeft die hoofdpersoon dat ook.

I: Sorry, meestal is het een situatie waarin.

R3: Sorry, je viel heel even weg.

I: Ja, jij ook, meestal is het een situatie waarin

R3: De hoofdpersoon niet precies weet wat er aan de hand is, en als kijker weet je dat zelf ook niet, want je wordt in het niets gedropt eigenlijk.

I: Kan je daar wat meer over vertellen? Als kijker word je in het niets gedropt?

R3: Ja, er staat me vooral, ik ben nu wel echt in voorbeelden aan het spreken, het geldt niet voor iedere aflevering natuurlijk, maar in de aflevering White Bear ontwaakt de hoofdpersoon in een stad, of in een Engels dorpje, en ze wordt, ze ziet allemaal mensen op straat die haar wel filmen maar niet met haar mogen praten, en als kijker belandt je precies, begint de aflevering precies zeg maar als zij ontwaakt en zij weet dus ook niet wat er aan de hand is, en als kijker weet je ook niet wat er aan de hand is, en dan is het wel heel interessant dat je als kijker na gaat denken van o ik denk dat er dit aan de hand is. Dat er dat gebeurt, dus daar speelt het wel interessant, daar leef je daadwerkelijk mee als de persoon, je maakt hetzelfde door als het ware.

I: Oke, en zie je dat vaker voorkomen, dat je hetzelfde meemaakt als de hoofdpersoon?

R3: Niet echt, sommige afleveringen zijn bewust vaag gemaakt en andere ben je een beetje een toeschouwer in het hele verhaal. Ja, ik kan er niet echt een voorbeeld van bedenken.

I: Ja, nee, dit is al duidelijk. En als jij Black Mirror zou moeten omschrijven hoe zou je dat dan doen?

R3: Een pessimistische ... technologische

I: Je viel weer heel even weg. Wat zie je? Een?

R3: Een pessimistisch technologisch drama. Eigenlijk.

I: Oke, en als je wat over de structuur van Black Mirror zou moeten zeggen, of heb je daar bepaalde

R3: Bepaalde afleveringen bedoel je?

I: Ja, of meer bepaalde ideeën als je nadenkt over Black Mirror, want het is natuurlijk een serie met geen vaste verhaallijn zoals je zei, wat doet dit met jou? Of wat vind jij hiervan?

R3: Ja, zoals ik eigenlijk in het begin al zei, ik vond het in het begin heel interessant. En op een gegeven moment had ik wel het idee dat ik het allemaal gezien had, dus dan, ze hadden van mij na drie seizoenen mogen stoppen, dan had je misschien bij jezelf gedacht van o er zou wat meer mee

gedaan kunnen worden, maar. Ook als ik hier zo kijk naar de IMDb rating, die zijn na seizoen drie ook niet hoog meer. Op enkele afleveringen na. Een beetje het idee van ik heb het allemaal wel door wat de opzet is en ze kunnen me niet echt meer verrassen en bij de les houden. Maar ik vond dat bij Love, Death and Robots wel weer goed gaan.

I: Wat vond je daar goed gaan?

R3: Bij Love, Death and Robots, ik weet niet of je die serie ook gezien hebt?

I: Ja, die heb ik gezien.

R3: Ik vond daar omdat die opzet wat korter was, het zijn geen super dramatische afleveringen, die een uur duren, en echt emotioneel soms zeg maar gewoon impact hebben omdat je denkt je moet nonstop opletten en het is allemaal heftige wat er gebeurt en het is allemaal zwaar, ik vond dat bij die serie omdat het wat korter opgezet was, omdat iedere aflevering wat korter was, dat vond ik veel interessanter.

I: Ja, want wat is sowieso een beetje de setting waarin jij Black Mirror kijkt?

R3: Hoe mijn kamer er dan uit ziet?

I: Ja, of nou je kijkt dus vooral op je kamer, maar met wie? Of wanneer? Of

R3: Black Mirror is wel een serie die ik vooral in mijn eentje gekeken heb, vooral dat vrienden van me zeiden van o die aflevering is echt heel tof, dat is er echt eentje om naar uit te kijken, en verder is het gewoon na een lange dag studeren, 's avonds meestal of in het weekend overdag, op de bank.

I: Oke, en kan je nog herinneren wanneer je de serie begonnen bent, of waarom?

R3: Ja, dat zal denk ik vier jaar geleden zijn.

I: Weet je nog wat je er toe bracht om de eerste aflevering te gaan kijken?

R3: Aanraden van vrienden van me, ik wist zelf niet precies wat er van de serie wat de serie precies in hield en toen zeiden vrienden van je moet het echt wel een keer gaan kijken. Nee ik denk dat ik vier jaar geleden, jullie hebben het volgens mij aangeraden, vanuit de club.

I: Oke, en kan je nog herinneren wat we er dan over zeiden, waarom je het zou moeten kijken?

R3: Ja, er zijn een aantal afleveringen die je, dit is gewoon je weet niet wat je te wachten staat maar het is gewoon heel vet het is daadwerkelijk wel iets nieuws, het is niet zo'n serie die je al driehonderd keer hebt gezien, en dat trok me wel.

I: Oke, en weet je nog welke aflevering je als eerste hebt gekeken?

R3: Volgens mij gewoon aflevering één, ik ben de eerste drie, twee seizoenen heb ik allemaal aan één stuk gekeken, gewoon op volgorde hoe ze bij Netflix aangeprezen staan.

I: En was daar een speciale reden voor dat je het op volgorde keek, of maakte je dat

R3: Ja, Netflix raakte het aan, als je op Black Mirror klikt en hij zet direct de aflevering na de vorige aflevering die je gekeken hebt dan vind ik dat ...

I: Sorry, dan vind je dat?

R3: Meer dan prima.

I: Oke, en heb je het, heb je de serie zelf ook wel eens aan anderen aangeraden?

R3: Ik kan me herinneren dat ik tegen mijn broer gezegd heb, maar die is niet zo'n fan van dit soort series, dus die heeft hem niet gekeken als ik het goed heb, en voor de rest heb ik het alleen met mensen besproken die, ik was er redelijk laat bij denk ik, met mensen besproken die het zelf al gezien hadden.

I: En waar had je het dan met die mensen over?

Time 30:04

R3: Ja, hoe de toffe afleveringen eigenlijk hoe tof die ook waren.

I: En dan qua

R3: En dat sommige afleveringen ook echt tegen vielen, en dat je niet snapte, ja dat je gewoon het eigenlijk niet begreep, ja waarom is dit leuk dan.

I: Ja, was het ook dat je verwachtingen dan niet voldaan werden of dat het niet aan je verwachtingen opkwam?

R3: Ja, die paar afleveringen waar ik me, *Nosedive* vond ik, ik heb hem wel afgezien, dat is de eerste aflevering van seizoen drie, ik vond dat gewoon geen toffe aflevering, ik heb het een beetje tegen mijn zin, ik vond de actrice heel irritant spelen terwijl ze wel ontzettend goed is, dat zijn van die, ik begon me heel erg te ergeren tijdens die aflevering waar ik me nog bewust van ben zeg maar.

I: Oke, wat is sowieso een beetje de rol van actrices en acteurs voor jou, omdat ze natuurlijk ook maar in één aflevering te zien zijn en daarna weg.

R3: Ja, ik vind het wel interessant, want er zijn gewoon heel veel goede acteurs en heel veel goede actrices die niet altijd, of waarvan je weet van o ik heb ze ooit een keer eerder gezien, en ik kan me herinneren dat ik *Get Out* gezien had geloof ik en dat ik eerder of later de aflevering, een aflevering gezien had waarvan de hoofdpersoon van *Get Out* ook de hoofdrol [speelt]. Ja vond ik gewoon leuk, dan zie je ook van o dit zijn echt super getalenteerde mensen, gewoon heel vet om te zien. Van die onverwachte hoofdpersonen waarvan je weet van o ik ken jou ergens van, dat ze daadwerkelijk goed bezig zijn, dat vind ik gewoon leuk om te zien.

I: Ja, en heb je dan ook wel eens dat je nadat je een aflevering hebt gezien dat je daar een beetje online onderzoek naar gaat doen, of met vrienden?

R3: Als ik een personage herken, of acteur of actrice herken, dan zoek ik ze soms wel op en dan vind ik het gewoon interessant van ik herken je van die en die film of ik herken je van die en die serie, dat je daarmee de link legt.

I: En doe je dat dan ook voor het verhaal zelf soms?

R3: Nee, ik vind het verhaal, het verhaal is meestal afgesloten, het is geen serie waarbij ik echt, ja soms heb ik er wel wakker van gelegen van o dit vond ik een heel interessant concept, ik hoopte dat ze daar meer, of dat er daar nog meer mee gedaan wordt, want hier zou ik graag meer van willen zien. Maar meestal is het verhaal wel duidelijk afgerond en blijf je niet echt achter met vragen en twijfels. Meer mijn persoonlijke interesse die dan verder onderzoek op brengt, dan dat ik denk o ik heb echt iets gemist in die aflevering.

I: Ja, en als je zegt hier zou ik wel wat meer van willen zien, wat zou je ervan vinden als *Black Mirror* ergens een sequel voor zou maken?

R3: Voor sommige concepten zou ik, ik denk dat Black Mirror een hele goede serie was geweest als het alleen maar, als het gezien werd als ... voor een daadwerkelijk nieuwe franchise of film.

I: Wat als het gezien zou worden als?

R3: Als het een pilot voor verdere series en films, USS Calister is een serie of een aflevering die heel erg mooi de stap van game, in ieder geval een soort second life achtige wereld naar de werkelijkheid en weer terug maakt. Dat vond ik zelf wel heel interessant, en ook wel uniek, het leek heel erg op Star Trek, maar het was bewust een rip off op Star Trek. Ja dat vond ik wel creatief.

I: Dus dan zou je daar, als er zoiets uit zou komen, meerdere afleveringen over dat verhaal, dan zou je dat misschien wel gaan kijken?

R3: Ja dat wel, zeker wel, maar zoals ik eerder al zei er zijn maar een aantal afleveringen waarbij ik denk van o die zijn me heel erg bijgebleven en waar ik het concept inclusief de acteurs en de actrices vond ik gewoon, het matchte en het kwam goed bij elkaar uit, het was gewoon heel erg vet.

I: Ja, even kijken hoor, o ja, als je Black Mirror vergelijkt met andere series die je hebt gekeken die wel een voortgezette verhaallijn hebben over meerdere afleveringen, wat zijn dan de grote verschillen voor jou? Of waar erger je aan? Wat vind je leuker?

R3: Als een serie met een doorlopend verhaal irritante personages heeft dan beperkt dat heel erg de, in ieder geval dan zal ik eerder geneigd zijn om die serie af te zetten, als dat me daadwerkelijk begint te ergeren. En hoewel ik echt bij sommige series had ik dat moeten doen, maar dan toch doorging omdat ik dacht er zit een interessant concept in, waar ik niet van weet hoe het uit gaat spelen. Maar in principe als de, als er dingen zijn waarvan je, je oprecht ergert dan ga je die serie niet verder kijken. Black Mirror is een serie die je als serie niet heel ..., ja als je één aflevering mist dan boeit dat niet heel erg veel voor de rest van de serie, en dat is dan wel weer fijn, de drempel is lager om daadwerkelijk weer opnieuw te kijken. Alleen dan zijn er weer dingen bij Black Mirror waar ik me aan erger, in zijn geheel, die het kijken van de serie moeilijker maakt.

I: Zoals de dingen die je dan eerder noemde?

R3: Ja, dat ik het concept wel een beetje gezien had, als dat daadwerkelijk, en de kwaliteit van de serie überhaupt gewoon hoog bleef, dan denk ik wel dat ik Black Mirror makkelijker helemaal uitgekeken had. In principe is Black Mirror wel interessant dat je, het is wel één van de grootste anthologieseries die er, anthologieserie toch? Of niet?

I: Sorry, je valt nu weer steeds iets vaker weg, maar het is één van de grootste anthologieseries?

R3: Ja, ik wist niet, anthologieseries is het goede toch?

I: Ja, dat klopt, dat heet zo.

R3: Ja, het is wel één van de grootste mainstream voorbeelden denk ik in ieder geval heel veel mensen die ik ken hebben het gezien. Dat heeft het concept wel redelijk aan de man gebracht, of nou misschien eerder X-files maar dat had ook weer een redelijk doorlopend verhaal en zelfde personages.

I: Ja, en even kijken hoor, ik denk dat we heel veel ook wel al hebben gehad, dus dat is mooi. Oke, zijn er bepaalde personages geweest waar je, je wel heel erg mee identificeerde? Want je zei dat het soms wel mee viel.

R3: Nee, niet, ja, niet eigenlijk, ze hebben altijd wel rare quorks ofzo, ze hebben altijd wel iets aparts waardoor je denkt o ja dit is wel een serie, het zijn wel geschreven personages, ze hebben altijd wel iets van een karaktereigenschappen die zo uitgesproken is dat je denkt van o ik moet jou of heel erg tof, heel sympathiek vinden of ik moet jou echt gaan haten.

I: En heb je dat dan niet bij normale series?

R3: Ook wel, zeker wel, maar omdat je daar meer de tijd hebt om ja om het karakter zeg maar te laten ontwikkelen. Zoals bijvoorbeeld de serie Lucifer heeft ik geloof 66 afleveringen, of 78 afleveringen in de eerste drie seizoenen en pas in de laatste, in het seizoen daarna hebben ze in tien afleveringen het karakter redelijk goed kunnen ontwikkelen. En toen was het pas een karakter waarvan je denkt o ik vind je heel sympathiek, ik leef mee met je, dat soort dingen. Dat is in deze serie heb je maar een uur om echt of sympathiek te gaan vinden of te gaan haten, dus je hebt niet echt de ruimte om er mee mee te leven, mee te groeien in het verhaal.

I: En wat vind je daarvan dat die ruimte er niet is?

Time 40:02

R3: Als ik, ja, licht een beetje aan de context, als ik het verhaal interessant vind dan maakt het me niet heel veel uit. Maar als je het verhaal niet, als je niet heel erg geboeid bent door het verhaal, het karakter heeft je niet weten te pakken en het doet dan een domme actie dan begin je, je als kijker wel te ergeren.

I: Ja. O ja, en heeft Netflix nog een bepaalde rol gehad of invloed gehad op hoe je deze serie hebt gekeken?

R3: Ja zeker wel. Je kreeg best wel vaak een banner, zo'n reclame als je Netflix opende met kijk deze serie, dat, het was heel erg on the nose, de laatste seizoenen ben ik me daar minder bewust van dat het zo was. Maar de eerste seizoenen werd het heel erg gepusht van he dit is een serie die echt leuk is, kijk dit. En verder is het gewoon heel makkelijk om even een aflevering op te zetten, en Netflix onthoudt zelf waar je geweest bent, welke aflevering je daarna, niet dat het voor deze serie heel erg is, maar het is wel lekker ofzo, het is gewoon makkelijk ofzo om het op te zetten.

I: Ja, oke, en is er nog iets van de serie waar je, waar we het nog niet over hebben gehad, of waar je nog iets over kwijt wil?

R3: Hoe bedoel je? In welke

I: Gewoon iets waar wij het de afgelopen veertig minuten nog niet over hebben gehad, of iets wat je nog over de serie wilt zeggen. Of over jouw kijkervaringen.

R3: Ik denk dat Love, Death and Robots een succesvollere, het is wel minder gericht op technologie, maar het heeft een beetje dezelfde sfeer, maar omdat dat een animatieserie is denk ik dat ze daar weet je gewoon van ze gaan volle bak op de sciencefiction. En ik vind het altijd wel fijn als een serie van zichzelf weet van o ja, ook al zijn het allemaal afleveringen die iets anders vertellen, ander verhaal, andere stijl, andere directeurs. Maar het grote concept is wel goed uitgewerkt, en ik vind bij Black Mirror dat ze toch iets te snel variëren, dat er van de stap dystopische pessimistische technologische toekomst, dat daar dan te veel te ene kant te veel sciencefiction en de volgende aflevering totaal weer niet, het is daar nog iets te veel gevarieerd en dat vind ik heel irritant. Dat ik soms het idee heb dat Black Mirror zelf niet meer weet wat ze nou willen, en dan is het natuurlijk gewoon met de vrijheid die de directors krijgen om dan iets neer te zetten is heel tof, maar kan ook heel slecht uitlopen, en bij Love, Death and Robots had ik dat veel minder, omdat je daar van tevoren gewoon weet het is animatie, en iedereen heeft een andere animatiestijl, iedere aflevering.

Maar ja, je weet gewoon wat je kan verwachten, het is altijd absurd, het is altijd sciencefiction. Dus dat eigenlijk.

I: Oke, ja, het is gewoon meer dat het, het klinkt een beetje alsof aan de ene kant vind je het wel tof dat Black Mirror een soort verrassing biedt als je het gaat kijken.

R3: Ja, dat wel.

I: Ja, maar aan de andere kant

R3: Maar als ik dan zo na ga kijken zeg maar, het is leuk dat die verrassing, maar als de verrassing me niet aanspreekt dan maakt het me eigenlijk ook helemaal niet meer uit, heb ik eigenlijk minder zin om die aflevering af te kijken. En bij Love, Death and Robots omdat de afleveringen ook korter zijn, minder dramatisch, minder emotioneel, minder dingen van je vragen, vind ik dat wel een meer geslaagde serie. En ook omdat de hele serie ook al zijn het ..., ook al is iedere aflevering anders, ik heb het idee dat het grote gebeuren op meta niveau dat Love, Death and Robots veel interessanter is, veel dichterbij hun eigen idee blijft.

I: Ja, oke, dankjewel. Heel chill dit.

R3: Geen probleem, graag gedaan.

Interview 4

TB, Franse man, 25 jaar, 22/03/2020

I: Interviewer

R4: Respondent

I: To start a little bit official, everything that we say is recorded and maybe used for my thesis if that's okay.

R4: Yeah, sure.

I: And it's just you can say whatever you want, anything that pops up into your mind about the series, and if you don't know a word in English or if you want to look something up you can just do it. There are no wrong answers, everything is fine of course. If that's okay tell me something about your experiences watching Black Mirror.

R4: Actually, I think all the subjects are very interesting because it is kind of society subjects, I think it's, make it in the worst way and if you watch too much episodes you can feel bad somehow. How I can do to improve the situation because all starts with a kind of fun fact or very strong subject, depends on the country for sure.

I: How do you mean everything starts with a fun fact?

R4: For example, I was thinking about this episode about the videogames, and how the, you can work for something but that make you like unhappy, so you can find a solution in your work to be happy, but at the beginning it is not something that makes you happy directly.

I: Which episode do you mean?

R4: I think it's the third season about one guy who starts a company with a friend and they start to have like some issue with the company, and his project at the beginning was in a funny way, but after that it makes it worse and the relation between them is going the wrong way.

I: What went wrong in the episode?

R4: For me it was like, someone who feels alone who needs to clone other people to make them a kind of slave, and that way he can have a kind of relation with them but in another way, a way that he can't have in real life.

I: And what does it do to you if you watch this episode, because you also said it can be in real life?

R4: Actually, I think, if you start a company and the people care about their job and all that stuff, you can make them slaves somehow, and I think it's about for me, and also because of my studying, I guess I saw that, I watched that episode in a management way probably. So, how you can improve probably, the condition of your workers and all that stuff, and the thing is for him it was like, he needed to clone them to make it work like he wanted to.

I: Okay, does that add something extra that you, because you said you study management, so you look to the episode in a different way or something?

R4: Yeah, probably somehow, but I think every people watch that series with another perspective, because for example, I was thinking about this episode about the bee and I think it's because bees start to be in extinction way, so that can be like a very big deal for some people, but also, something like useless for others, depends on if you care about the subject or not.

I: Did you think that episode where you care about the episode because you study management, that you appreciate it more than other episodes then?

R4: No, I don't think so, I think always depends on the subject for sure, but somehow I don't think it's because of my knowledge or my study stuff, but I think for sure I like more, some episodes more than the others. But, I'm not sure it's only about the subject, it can also be about the actors, or how the situation can get worse, and many details I guess also.

I: Sorry, what kind of?

R4: Many details.

I: And if you look at that guy in the episode do you understand what he's doing or why he's doing it?

R4: Somehow yeah, I can understand it, but in many ways it is not the good option.

I: How do you mean that?

R4: Because, most of the time it's a little bit selfish, so they don't think about the other persons, their feelings, and how they can be feeling about the experience, I guess.

I: Okay, and do you have that in other episodes as well, that you think about the actions of the character and that you understand what he or she is doing?

R4: Yeah, maybe another one about videogames also, the one who was travelling and for some money he was cobuying some experience, but like kind of a virtual videogames life, and I can understand why he's doing that but it's about the person who tried the videogame. Probably, they are a little selfish, because they pay him for something they knew it was wrong actually.

I: Okay, and how important is it for you that you can understand what somebody is doing?

R4: How important it is

I: Or if you compare it to a normal series for example.

R4: I don't know, I think it's also about the director of the series, somehow he can put someone evil in a good position and also the reverse, like someone who wants to make some good can be in a situation in which she or he is going to make some bad stuff. And I think that's interesting because I think he, this guy has a proper view of the society and for example if many people think okay that guy is bad because in doing that stuff. He can show you that for many reasons he can be bad for you but for another person it can be a good person. So, it's about differences about perspective, I guess.

I: Okay, and so he points those differences in perspective, he points them out or something?

R4: How to say that, probably, for me how it works it's this director has a subject in mind and how he can show you the two different perspectives of it. And I think he's talented for that, and the, yeah for him I think the goal is to, the person who wants to watch the series can be in every part of the situation like think about both goals and motivations.

I: Yeah, so you see both goals and you understand both goals, but it is not necessarily that you have the same opinion?

R4: Yeah, exactly, because for example, the guy, the episode about the bee, the guy is killing some people for sure. But it's the main thinking is just, put the, how to say that, kind of better world somehow. So, it's kind of to reach the good thing you need to do bad things.

I: Yeah, and how much do you get to know of these people, of these characters?

R4: How much, actually that is a very long series, so it's quite hard to remember each episode, but probably I have like, yeah maybe five or six characters like this.

I: Okay, no, I mostly mean like in one of these episodes, because you see those characters only for one episode and then you never see them again, but in a normal series you have multiple episodes of the same character, so what do you think about this difference about how much you get to know about one person.

R4: I think that is a good way like that, because, I think this kind of seriemovie it is more about the subject, and for other in movies it is more about the character, how you can understand the feeling at that moment, how it works, how he can develop himself, how he can improve his skills, or his feeling and all that stuff. So, I think this way is more about, is that the subject important, or is that the character, or is it about one situation, I think it's about that.

I: Okay, and then in Black Mirror it's mostly about the subject?

R4: The subject yeah, I think the character is not much important, for example they can use another character to do it, it's not the personality of the character who have a reaction about the subject.

I: And if you would describe the subject of Black Mirror, how would you describe it?

R4: I think, in a couple words I can say that Black Mirror is about showing points of, I think showing points of the society, and make it worse that way you can have, kind of see the future and how it can get worse.

I: Okay, it is always how it gets worse?

R4: Exactly, yeah, not really better.

I: You didn't see one positive episode or something?

R4: No, I don't think so, I don't remember a very positive episode. Because somehow, and sometimes, the one episode the ending of it can be like happy, but most of the time it's like a little bit of happiness in the evilness, in the bad of evilness.

I: Okay, so there is like a little shiver of [luck]

R4: Yeah, kind of, maybe a source of hope probably.

I: And after an episode ends, like what do you do then, do you watch the next one immediately, or put it away?

R4: I think it depends on what time it is sure, but yeah, I think the, I can watch like Black Mirror during three or four hours, so probably six episodes like that, maybe less.

I: So, all one after another?

R4: Yeah

I: And the order of the episodes does that matter for you?

R4: For me it matters, because I think the director of the seriemovie make it in that way because of something maybe.

I: and do you know what that something is or do you have a feeling of what that is?

R4: No, I didn't think about it actually. I think it is common things to just watch the first episode and then the second, but yeah, I didn't think about why I did that.

I: And when did you start watching Black Mirror?

R4: I think I start like three or four years ago; at that moment it was just the first season.

I: And you saw almost all the episodes, did you see them multiple times or once and that was enough.

R4: No just once. I think maybe one or two episodes twice, but that's it.

I: And why did you see those episodes twice?

R4: I think because I think about that after it, and I was thinking about one question probably. So, I just watched it again, and for another episode it was because I was just seeing a friend, so I went to his house and he was watching that episode, so I just finished it with him.

I: Yeah, do you watch it most of the time with others or do you watch it alone?

R4: No, by my own.

I: Yeah?

R4: Except the one with the multiple choice.

I: Aah yeah, Bandersnatch.

R4: Yeah, because we were travelling at that time and I watched it with two friends.

I: And is that a different experience if you watch it with somebody?

R4: Especially for that one, because it is multiple choice, you want to make a chance but probably your friend wants to make another, so it makes the film I guess somehow that one is more a film than the seriemovie, and it makes like it pretty much longer, because you debate about what should we do, and that's a nice experience actually.

I: And did you discuss other episodes with friends?

R4: I think just one time or twice. But it was just about one episode each, not the entire series.

I: Do you remember why you talked about that episode or which one it was?

R4: Yeah, actually I remember talking about the bee episode because I was in a, I don't know the word in English, it is a kind of festival about honey, and bee stuff. So, how the people who have lands and those agriculture can introduce them to the society, how we can be educated to that, so I was just speaking about that one. I think I also spoke with my friends because he was watching that one, so when I went, I said I already saw that one, what do you think about it, and we just discussed a little bit about it. And also, most of the episodes are kind of future stuff so, the common question is what do you think is going to happen if that thing can be created or that thing can be, can appear. So, that's kind of not focusquestion, but a pretty large one, and then it's like do you think society right now can be like, in the same way as the seriemovie. I think that's the

I: Okay, so more like the general topic of Black Mirror, and how they say that it is all going to the worst. Okay, and why did you start watching it?

R4: I think because, that series movie popped up in Netflix, yes something like that.

I: Okay, and then you saw one episode and you liked it?

R4: Actually I think the first episode is about politic man, who have some issue because the princess was kidnapped, and the funny thing is, at the end of it the politic man, very important in England I guess, I think it was in England, can eat his own shit. So, it was like a fun fact at the beginning, and then I found the seriemovie more serious, and more, how to say that, important, I guess. But at the beginning it was just first episode pretty funny, weird situation but pretty funny at least.

I: And, did it do something to you to, because then I think it forms expectations for you for the rest of the episodes if you saw that first one?

R4: Not really, because as we said they change every time the character, so even if you like one character you're probably not going to see it in the next episodes, so I was thinking after about the third episode, so that's going to be like the tendency. Like, every time new author, every time new subject, we also can see that somehow some episodes are more colourful than others, and I think that sometime the details are more important. **Time 20:22**

I: How do you mean the details are more important?

R4: I was thinking about that thing, for example you can watch one time an episode with the sky is always grey, the colour are like a little bit darker and another time every people are nice, the colour, the sky is colourful and then happened the problem and you can see that the colour is darker and darker following the episode.

I: Okay, so more like in a stylistic manner. And why do you think you like watching the series? I think you liked it right, why do you think you like it?

R4: Especially Black Mirror you mean?

I: Yeah.

R4: I don't know I think it's because I can put like some seriemovie in different types, I think about for example this kind of seriemovies pretty flat, so it's about the story, especially about a couple of characters and something happened sometimes, but there is no peak and no down on the story it is pretty flat. And I think it's more this kind of seriemovie you can go to bed and fall asleep during watching it, but for Black Mirror it's like every episode is a peak and you have like, I think at the end of every episode I think something slaps your mind. You're, the director let you introduce to the subject, it is quite nice, quite interesting because it is on our time, and then something happened and you're just wondering what can happen next, and at the end of it just the kind of morality of the story slaps your mind. Maybe not in every episode, but bunch of them that's how, that's what happens.

I: But it is funny, because then you saw an episode and it slapped your mind, so you're kind of confused after that, you're thinking about it?

R4: No, I don't think I'm confused about it, it is more like, how to say that. I think interesting is the good word, because you are expecting something, you are wondering something, it is all about the interrogation.

I: All about the interrogation?

R4: Yeah, for me it's about what will happen if this kind of case can appear in real life. What would happen if the main character of the story make a different choice a t one point, yeah, a lot of stuff

like this but it is not confusing because I can understand every type of decision they make. Somehow, sometimes I think maybe it is wrong, but I can understand why they take that [choice].

I: And do you sometimes after an episode ended wonder what's going to happen next to the characters involved?

R4: Yeah, but for sure not every episode, because sometimes the main character is dead or in prison, or just kind of fucked up. But yeah, I think the episode who like have the better memory about it, it is the bee one, and at the end of it the guy made some bad things but succeeded to escape of all responsibility of it. And for sure it is like, do the government or the police guy or the detective and all that stuff can catch it at the end, because it is a possibility, but it can be someone who is going to hide the rest of his life.

I: Yeah, and if they would make a sequel to one of these episodes, for example that one with the bee, do you think you would watch it? That you would enjoy it?

R4: I think about the whole artistic work, it will be like a wrong thing to do that, because all episodes are like just let you imagine the rest of it. And I think make a final point of the story can be a wrong idea.

I: And if you would kind of say something about the difference between this kind of series with the multiple stories and a normal series that you like which has an overarching story, what are the main important differences for you, what do you like more, what do you like less?

R4: For start I need to think about another series for sure. I think in general, but actually I'm going to say that it misses a little bit of funny thing, like some detail which would make you laugh or something, but the thing is that is, the seriemovie it is about bad things, so normally it's not the point. But how, yeah, I don't know actually.

I: Is there a series that you really like, with an overarching, with a story over multiple episodes, is there one of those series?

R4: Yeah, but the thing is, almost all characters come back at one point, it is more about, because I was watching Easy, it is about some relationships in Chicago, how your relation can get worse, and the thing is, for example the first episode is about a couple, the second one is about I don't know one guy who wants to start a company, and the third one is one about a guy who is an actor, and have some issues his career. And the fourth one is about someone who writes some books about his previous relation, and the fifth one is about the first couple. So, always the character come back at one point. And for example, in one episode you can have the story of one couple and have a short view of for example the guy who writes a book, because he was just ordering a coffee in the same place than them. Because all the stories are about one city, it is in the same city, so a character crosses the road of the others.

I: And that is not the case in Black Mirror?

R4: Nope, I don't think so, maybe I think for one or two episodes they engaged a previous actor, but it is for a kind of second or third role, something like not important. **Time 30:02**

I: So, totally unrelated to what he first did?

R4: Exactly yeah.

I: Okay, because now you were talking Easy is also an anthology series right? A different story kind of, is there a series that doesn't have that structure, like I don't know Friend or Breaking Bad or something like that, that you like?

R4: Actually, I think kind of Breaking Bad is about one story and how the situation evolves, Easy is more close than Black Mirror cause every time there is a different story, and for example there are three seasons so probably like three episodes for each character, and you can find it in another place. I think about the structure of the Black Mirror episodes, as I say more about introducing the subject, put some issue, have a peek of adrenaline and problematics for the character and then hope solution, find solution, or have the final act of the story and then you think about it and that slaps your mind. That's why I think Black Mirror is not about ending episodes but more about core episodes, like the subject, because they don't want to end the subject so you can that way think about it again. I think it is kind of a signature of the director.

I: Yeah, and did you sometimes look the episode up online after you watched it or before?

R4: I think maybe that happened like one time or two or twice. For example, if I don't really get it, the final act, for example the kind of detail let you suppose there are two options at the end. So, somehow sometimes I understand there is two options, but I don't really get it the other one, and so I just like google it on the internet, that way I can have the, I don't know how to say this, the advice or the commentary of the people.

I: About what happened then, or what it exactly meant?

R4: Yeah exactly, or which option the character is going to choose.

I: And did you recommend the series to anybody?

R4: Actually, depends to who, because actually I don't think it is a good series for someone with a depression, because actually that kind of series can make you in depression. And also depends on, also the subject I guess, but in general yeah, I can, I can say to someone you should watch that series, because it is quite interesting.

I: Okay, because you say like it can bring somebody into depression, that doesn't really sound like a nice description for a series, right?

R4: Yeah, that's true, but I think the goal of that series is not to, for me, watch a movie or watch a series is about getting a good time, and for example if you translate that to for example horrorfilms, do you enjoy to have the fear, normally not right? So, I think there is some series like Black Mirror not about enjoying your time, but more about thinking about a subject or introduce you to how a situation can get worse.

I: So, it's not necessary that you get a good feeling watching it, more that you're interested in what's happening?

R4: Yeah, for example if you want to have good times, choose a comic series, that's going to be better, I guess. But for Black Mirror, somehow it is something else, I'm not sure to know how to describe it like in the perfect way, but it's kind of different, I think.

I: And do you have a favourite episode or something, or one that you really liked?

R4: I think one favourite episode is hard to say, but I really liked I think it was the second or the third one, it is about one guy, every people can review their memory and all that stuff, with some lens or something in the eyes. And all the people like care a lot about details, because of that, because they

can like review their memory. So, for example if I talk to someone and I saw a detail in the face that he is lying, watching again the memory can make me comfort in that position, or maybe can make me think that it is wrong or. And I really liked that one because I don't know, I think the subject was like pretty common, someone cheating on another person it is pretty common. I wasn't in that position actually, but I found that quite interesting and quite horrible at the same time, because it is kind of stalk someone.

I: Stalk someone? To just repeatedly see what happens?

R4: Exactly yeah.

I: And you say the situation is quite common in normal life, like somebody cheating on somebody else, so that helps you to relate or?

R4: Not really, I think the, somehow every episode is about one subject very common, but I think the way they film the scene and the episode is more, how to say that, probably I'm going to need to translate that. But it is kind of, somehow the subject can be very simple with one details, but sometimes it's one subject and he puts the situation into very deep situation, like a deep, I don't know how to say that.

I: What is it in French? Like a deep situation

R4: *~Talks in French~* It is kind of an expression to say that it's too big to be true.

I: Okay, so they take something that you can imagine, like somebody cheating, and they put it in a situation that's not really, really happening.

R4: Yeah, but for that one it is close to the reality, but for a couple of other ones it's more the situation is too big to be true. Actually, it is something like that, like somehow can't happen or I hope.

I: Okay, and did you ever stop watching an episode?

R4: I think yeah probably, probably. Because probably, I think, maybe for two main reasons, like I needed to do something else like eat, or going to see some friends and all of that stuff, so kind of a normal situation, but also I think not many times, maybe once or twice because the situation is too uncomfortable. So, I just put it on pause, do something else and continue the episode later.

I: Okay, so you did watch them all to the end, but maybe take a break in between?

R4: Exactly.

I: And do you remember one of those uncomfortable moments?

Time 40:10

R4: Let me think. As for as I know not really, I don't remember situations, but I know that I did that one time or two.

I: Okay. We have covered most of it. Does Netflix play a specific role in how you watch the series?

R4: Actually, that is a good platform because you can choose to, in a very easy way, the language of the film or the seriemovie, the subtitles, and it's quite easy to watch something. Especially, because I was normally watching a lot of seriemovies or movie on streaming, and it is kind of hard to have the original version after a couple months of viewer who went to the website and all that stuff. Because they change the original version for a French one, and that way you don't have like I don't know, the real voice of the actor, in general the real sound, I guess.

I: Yeah, that is taken away?

R4: Yeah, and I think that thing, like somehow make something better or make the seriemovie better.

I: Yeah, okay. Is there something else that you want to say about the difference between a normal series and a series like Black Mirror?

R4: Actually, I think, Black Mirror is the only seriemovie like this I know, and, but for the feeling you can have with that series, I think I can compare it to Utopia. I think also, English people have this kind of way to do seriemovie, and I really appreciate it. It's kind of very, if you watch a seriemovie about the same subject but in the US styles or in the UK styles or French styles or Italian styles, that's going to be like pretty much different. And I really like the seriemovie from UK, I guess Utopia, Skins, or Luther. They have like, I don't know, a kind of way to do it, I don't know how to say it.

I: Kind of like a British style to the series?

R4: Yeah, and I think you can feel that British style in that series also.

I: Okay, and that is than one part that you like or something, and that's why you watch it?

R4: Yeah probably yeah, I really like the UK seriemovie. I think it's more closer to reality somehow.

I: Okay, I was thinking about where that would come from, like how, what is the difference in a UK style compared to a US style why it feels more real.

R4: Actually, there is some, for example Shameless it's a seriemovie from UK, but the US people take it from them to have like a remix stuff. And I watched two of them, and I think UK styles show you more the dirty face of people, and for US it's more about I don't know how they act, for sure you need to make some, how to say that, change like some different, change some stuff to adapt your seriemovie to your viewer and your people.

I: Yeah, to the American audience and the English audience. Okay great, thanks.

Interview 5

JW, 25/03/2020, Duitse vrouw, 26 jaar

I: Interviewer

R5: Respondent

TH: Translation Helper

I: To officially start, first of all thanks, and second of all I'm recording this just so you know, and I'm probably going to use some parts of it for my thesis if that's alright. And what you said before as well, if you don't know a word, or if you want to say something in German or if you want to look something up, we have all the time in the world, so it's all fine.

R5: Perfect.

I: To start very broad, can you tell me something about your experiences watching *Black Mirror*?

R5: Yeah, well, I can remember that I heard about the series from a friend of mine and since I'm very interested in these scenarios/thoughts, and also some futurevisions, I was really interested. And it was very catchy to me in the first place when somebody told me about it. And when I watched it, I was actually quite shocked how catchy it was, because I kind of binge-watched it, even though, yeah seriously, even though the stories were so hard, and tough to take. Because most of the time the message is quite striking kind of, and also something that really sticks into your mind, I mean that sticks in your head. But I kind of had an addiction in keep watching it, because I was so interested and wanted to see like okay how far will they go, and what scenario is next. So, yeah, I really actually enjoyed watching it, even though sometimes it was a bit hard to digest actually.

I: You said it was catchy, like catchy in what way?

R5: Yeah, I think since they are playing with some very, how can I say, very extreme scenarios or situations, and adding some new elements or yeah, futureperspectives in something familiar actually. Because you can kind of relate, I mean it's not like, for example they don't show heroes, I mean all the figures which are playing, or the main characters of the episodes are actually quite normal people. I think this was something interesting, or something that kept me watching, because it was something totally new, and in a future diminsion and stuff, but still there was some familiar elements, also the world we know now is the same, but just with some development in it, most of the time not the best ones in that series. Yeah, but also the characters, the humans itself are quite, I mean you can relate, so I think that maybe that was why.

I: What do you relate to then?

R5: As I said, I mean their life in general, just looking at the basics of it, are kind of similar, I mean not similar to mine in person, but to the daily life we mostly live. So, and also the world itself, I mean it was not totally of, it was not a total different world where all the physical elements are changed and stuff, I mean it was not completely science, no not science, artificial.

I: Like fake or something?

R5: Yeah, exactly, it was something added in this world we know, and the lives we also live, so I think that was kind of the thing in it which I, which made me watch, or keep watching.

I: Yeah, and are there then certain characters or something that you remember, which you were like I can completely understand?

R5: Yeah, I mean, I think it's also because I watched that episode twice, it was the one with the likes, whereby you pay with your likes, or I mean you get rated and stuff, that kind of stuck to my mind because I think this is a scenario that is not too far away, talking about social media these days and digitalisation. And I mean, I think everybody knows at least one friend who is kind of addicted to his phone, or social media, and is really, yeah I don't know, who. I mean it is for some people a big part of their daily life and they spend a lot of time in their, and it is also important to them what kind of reviews they get, or how many likes or who watched their story and these kind of things. So, it's obvious that people can be, not addicted, but attracted to it and like putting it on the next level. So, I can really remember the woman who played the main role in this episode.

I: But that was not necessarily the case for you, that you felt like okay

R5: No, I mean me in person, of course I'm also using social media and of course I also like to present myself well in that, and I would like people to think o she looks good in that picture. And I'm also thinking about what am I posting or showing, but it is not like I have the approach to show every step in my life, or just identifying myself to that, so, it was not my in person that I kind of related with her, but, it was just a scenario which I think could, I mean could be the case. Maybe not exactly like that, but in ways, because the development of social media, and the importance of it kind of proves that it's becoming a thing more and more, so I really remember that character and also her change. I mean, in the beginning she was, I mean it was all about the likes and she was hunting for good ratings, because she wanted to buy a house I guess, also the weddingthing with one of her old schoolfriends, also there it was important to have some good ratings and to show off. It was just all about how to present my community or my wedding guests bla, and eventually she actually realised okay it is a very stupid way to go, and then she actually changed her mind a bit, and gave no shit in the end you know. Because okay it was a process, because she experienced first the car thing which she couldn't rent because of a bad rating, so it was a down going thing.

I: Yeah, a downward spiral.

R5: Yeah, exactly, so, I really liked that they also showed that side in it, that it's not all, that it can't be a very good thing, because this is just so on the surface, just rating people on their behaviour, or just by meeting them randomly, and then just giving them some rates and credits and likes or whatever.

I: Did you have the feeling that they showed both sides of the situation?

R5: Yeah, a bit, because in the first, I think that the first third or something was just very positive kind of, it was just only hey I give you likes, and you give me likes back, and we are friends now and everybody was so extra friendly. It was like a pinkish bubble world you know, and at one point there was this shift, drift whatever, whereby you could see also the downside of it, and what disadvantages it also includes. So, yeah, of course it was very critic in the end to social media and its developments and people caring about it a lot, so I think this was also the critique about society today and a little warning maybe also, like okay if you keep on going like that with that kind of tool, or this way of communication, it can, how can I say, blurry the real world an humans actually. It was so unreal, and I mean, I also didn't really like the first third of the episode, it was always so like o my god stop, yeah because it was so artificial actually.

I: And that was like the whole situation or you didn't really like her, the character? **Time 10:02**

R5: Yeah, I mean she was also a little bit dumb, I mean she was just like going with the flow and trying to be part of the whole system and try to get to her advantages out of it, but when she also

got the coach to get more likes and improve her rating/listing it was like my god who knows if that would happen in real life it would be so lame, just making everything up on how you appear in the first place, and how you can act in order to make people like you. I mean, this was a bit extreme.

I: And after the episode ended did you then still think about her, or more like the whole situation?

R5: Yeah, more the situation, I mean of course also her, because she was just like representing how it's like to live in such a world more or less. But I also felt a bit happy for her, that in the end she was just like locked down in the prison, and starting to finally swear again, and shout, and be human actually, and before she was just a very tiny piece of a big system and she couldn't really stick with the rules. And that made her see okay maybe this is not the optimal way, so I really can remember her, and who else.

I: Because you also said it showed a little bit of both sides, or it started on one side and then showed another side, do they do that more often in episodes?

R5: Yeah, of course, I mean I think this is one of the ideas, like showing some what-if situations, and then also the consequences, like for example which episode I really like was the one whereby the bees all died. So, they created some artificial intelligence, or some computers, or whatever, these little bees, okay what was my point?

I: You said you liked this episode.

R5: Yeah, I really did, yeah exactly because in the first place it looked like a normal world I would say, everybody was living their life, and just in the background, there are some artificial flies who pollute, polluting, pollying,

I: Yeah, the flowers you mean, bringing the pollen to

TH: Pollinate.

R5: Yeah, pollinate the flowers, and then shit went down, and suddenly people got killed, or died, so yeah I mean it was again, first of all they showed it can also work differently, and also in a scenario whereby we don't have bees anymore. And then, there was the, again the plottwist, no the change.

I: The other side of the coin.

R5: Yeah, exactly, the downside whereby it shows okay humans might get, might lose control over their artificial robots or intelligence they created. And then it got also very extreme, like all bees were guided by a certain power, and detect some people or places, I also can't remember precisely, it also showed both sides. First, we can do it, we are humans, we are able to create something new, and work on it, and figure it out, and also like maybe not, because, yeah the downside showed.

I: And the characters in this episode, because you talked about everything this episode is about but not really about the characters in it. Do you care about them or?

R5: Actually, I can't really remember about the characters, yeah you're right, I mean I think there was like a policewoman, who was investigating them.

I: But that doesn't really matter to you?

R5: And some politician who died, yeah so, if I have to, I mean if I would think about it maybe I could remember better who was actually part in it, but you're right it is more about the story and the message maybe than the characters, yeah maybe this is the case. Because when I'm thinking okay

what kind of characters do I remember in general, I mean of course, there are of course some, but mainly the message which got stuck.

I: Okay, because if you would describe Black Mirror how would you describe it?

R5: That's a good question, maybe like a really real, really drastic picture of our society and like a mirror to our behaviour today because, we do not consider too much what will it lead us to you know. I mean of course government and some experts do know better, and they create some scenarios as well, and they might have a clearer future picture as we do, but like in general people do not think in such long terms, and this is something the series actually shows you. Because it is related I mean, for example again with the social media thing, we do use it in our daily life, and it is something very present, and if you took it to, if you take it to the next level it can happen like this. I mean it's also just one idea, or one way of, one opportunity, one possibility, but still. Also like with the bees, we all heard about bees dying and that it's going to be an issue, but what if we have no bees anymore you know. So, I think it is just like a very drastic, and extreme scenario of our future.

I: Okay, yeah, and so most of the episodes are extreme in a negative sense, or sometimes also in a positive way?

R5: I mean, it makes you think, it also makes, makes you question things, like okay because it is also kind of today's society, responsibility where things lead us and what is maybe important as well. So, I think it has also it's good side, because thinking about general or daily things in a bigger picture, is definitely helpful I guess for widening your horizon or whatever to think about it in a certain perspective. I think it has it's positive side, and I think also not every episode was very negative I mean. Okay, were there some good scenarios, yeah well it's been a while that I watched them so. Yeah, as I remember it was more like okay, there are six scenarios with a bad impact, but I think the message behind it is quite positive.

I: Okay, like more that the drastic scenarios make you think which will help you to avert the negative things or something?

R5: Yeah, maybe, I want to remember some episodes, okay the first was with the prime-minister who had to have intercourse with a pig, but I can't really remember, I mean, they took his daughter something, and then *~talks in German~*

I: Yeah, they took the princess, and then they kind of blackmailed him into having intercourse with the pig.

R5: Yeah, that was a very interesting, I mean that was a very shocking.

I: What are your feelings during the watching of one of these episodes? Like not that one in particular, but just in general.

R5: They are quite disturbing, I mean of course it gives you a very hard feeling, I mean a very, not depressed, but still it's very hard and seeing it, since it's quite relatable was sometimes not easy. I mean it's not something, how can I say, easy to watch, it's not something you just put and do something besides it, it is really something that catches you because it also creates some feelings. It is not something you just watch and forget it afterwards again, because of the pictures they choose on showing, and the scenarios.

Time 20:40

I: But during watching you don't really enjoy it or is it more?

R5: Yeah, it's hard to, I mean I do enjoy it because it is really like the idea of playing with these what if's. Because, it is maybe something you didn't think about before, so it's very interesting, and very catchy, but also very tough. I don't know how to explain it very well, I mean it creates a very *~talks German~*

TH: It's depressing actually, or more it feels like

R5: It's a bit like strangulating you, I mean because

TH: It is suffocating in a sense *~talks in German~*, suffocating, not maybe suffocating, she wants to say that it gives you a feeling that you're put under pressure you know, it makes you tense, you feel very much in the situation, you're very compassionate with those people so it makes, it has a strong emotional effect as well.

I: And what does it do to you then, because you have this strong emotional effect when you see something happening to somebody, or like the whole situation, but then that situation or that character isn't coming back again, so how is this for you? Or doesn't it matter?

R5: I mean, since, this is something you know from the very beginning you know. Because, all the episodes are not related, so I think this is not a real problem, of course some episodes also end in a very unsatisfying way, so you kind of want to know more about their story, so sometimes it's a bit frustrating that the episodes are quite short, because some episodes are more interesting for example than others, I like some better than others and bla. And then you really think like o my god, this is such a big story to tell actually, I mean this scenario has so many sides, and there are so many certain perspectives you could explain it better, or you could extend it more. You could fill, I mean you could extend the content of it, so, yeah sometimes it's, the idea or the message they're trying to tell doesn't fit into one episode maybe.

I: And if they would make a sequel to one of the episodes?

R5: A sequel?

I: Yeah, like a

TH: *~talks in German~*

R5: Yeah, I mean I don't know, I think we talked about it earlier about the Netflix series Easy, and this is actually quite interesting too, because in the first

TH: Season

R5: Season yeah, all the episodes are also unrelated, but in the next episode, it's the, what's the name?

I: The season? The sequel?

R5: Sequel, exactly, so from the first episode of the first, of the first season the first episode, the first episode of the second season is actually the

I: Sequel.

R5: Exactly *~laughs~*. So, that was also cool to watch, but this is also a bit confusing, because once you watched it, and watched them all and they were unrelated it is kind of over you know, and then restarting a story and taking it again. It was so, I think, you should decide maybe when you create a season, do you want to go with the unrelated ones, or just one plot during it all. I mean it's

I: So it wouldn't really be necessary to make one?

R5: I mean I would watch it *~laughs~* of course, but I mean okay, maybe in that moment, after you watch it you think o my god it can't be over now, I mean I want to know more about it, but once you keep watching it is also okay that it is that way. And looking to it later again, it might be best that they like, over, that that was their story and it was just a very small period in a bigger

I: Like one chapter or something.

R5: Yeah, exactly.

I: And are their things of the series or episodes that you really didn't like?

R5: I really didn't like the episode with Miley Cyrus, I don't know, and also with the two, I mean the last season was a bit lame, compared to the others, because some have such a strong storyline and also such a strong message or meaning, and then there are others, it is very hard to keep it on one level. I mean some topics, for example this cybersex thing with these dudes, I mean I didn't really could see the, the connection let's say, or the critics about today's world. Okay now you can talk about relationships, and online opportunities and porns and stuff of course. But yeah to me it was a little bit too unrealistic and also not relatable, because for me it is very hard to imagine that you put on some glasses and be in that game like literally, and have some yeah intercoursés or some relationships in there, I don't know it was a bit strange to me, because I can't imagine that this is something which couldn't work in the real world let's say. So, yeah, but okay this is just a question of taste maybe, but I think the episodes vary, and also the seasons, and some do stick in your head, others you forget about.

I: And in what do they vary?

R5: Yeah, like, in importance maybe, because some episodes do criticize some important issues, or some topics which are, appear important to us than others. I think they vary in importance and also in society criticism. So, yeah that is why not every episode is strong to me, or that powerful yeah.

I: Okay, and when did you start watching if you remember?

R5: When did they, 2016, can it be?

TH: *~Talks in German~*

R5: Was it released in 2016?

I: I don't know when it was put on Netflix, but quite from the beginning that it was put on Netflix then?

R5: Yeah, and the first season just had three episodes right, and I binge-watched them *~laughs~*.

I: So, you started with the first of the first then?

R5: Yeah, I watched them all in the order, because for some reason I can't not do it you know what I mean, I have to, I don't know why, even though they are unrelated, I will watch them all anyways so that's why I just keep in order to not miss anything. Also, yeah I don't know to, how I do it I don't know.

Time 30:15

I: And after you saw the first episode then you went immediately to the second because of those unknown reasons, but is there also something that you still know like I liked this or I wanted to know this.

R5: Yeah, as I said, to me the first episode was very tough, I mean it was so shocking, so I was like o my god they did that you know, I mean they yeah how can I say, they weren't afraid of not showing anything and it was so pure and I don't know, it was not, they didn't try to hide anything it was just like bam right in your face. And so striking and I was like wow crazy, I didn't see something like this before, because it's different than other series, and that was very catchy to me, because I really wanted to see what will they criticize next, or what will they put on their list and show okay you fuckers you're stupid ~laughs~ beeeep. Yeah so, that's why I kept watching.

I: Okay, and if you compare watching Black Mirror which as you said has a different story every time to a normal series which doesn't have that structure, is there something you found irritating or?

R5: Yeah, I mean I was so curious when I watched Black Mirror, so that's and compared to other series, of course it depends, but actually I really, I'm binge-watching series, I think this is just my general habit. Once I start, it's hard to stop, I mean sometimes I find myself in the middle of the night, at like 5 or 4 am thinking fuck I need to wake up so early, what am I doing, okay one more. I don't know, I also I'm not, I mean when I watch something I really watch it, it's not like I'm using my phone besides, I really watch it. Even though it might be an easier story let's say, or something easy to follow, easy to watch besides, but I'm not doing that, so this was similar actually because I binge-watched them all, but yeah what was different. Of course when you just take I don't know Modern Family or like these classy shows everybody knows, you don't think about it afterwards you know, it is not like o my god it is so cool that they had that conversation about toilet paper or whatever. No, it's not something you really think about afterwards again, and this is different for Black Mirror, also it happened to me that I was reminded about it you know, due to some trigger I don't know some topics. Okay, maybe it's also related to our studies, we're reading a lot about cities and scenarios and developments and societies, and sometimes I got reminded of Black Mirror and scenarios showed in there. And I think it never happened to me for some other series, or maybe right afterwards okay, but in the long term, it's something that lasts longer maybe. So, even though I forgot of course, obviously because it has been a while now, some parts of it, and some episodes, but if I would just see the opening picture of the episode I would remember I guess. And I think I couldn't remember if I would just check the episodes of How I Met Your Mother or something. So, that's different.

I: Yeah, and do you sometimes then also discuss an episode or something with somebody else?

R5: Yeah, I remember 2017 I think, they put the second epi, no the season two I don't know, but anyways I watched it with my boyfriend in there. And he was so disturbed, like he couldn't binge-watch it at all, and also we were watching them sometimes in the evenings, and he said like okay I can't take it. No, let's just watch it during the day, I mean he had really some problems in watching it because it was so heavy for him, what was my point here? What was the question again?

I: It was about if you discussed it with others.

R5: Yeah, exactly, and we talked about it a lot, yeah seriously, because it's something that needs to be discussed, I think this is maybe also the idea of it, to catch people and to shock them and make them think about it and talk about it. Because there is so much to discuss, I mean for some people it might be like o yeah okay, it's just so unrealistic maybe, and some of them maybe are, because they really take it far with all these robots and digitalisation and stuff. It's hard to imagine that you once can just blink with your eye and look back to your memories and stuff, but still it is a scenario, and it's not too unrealistic. And that's also what I said in the beginning, there are some familiar or

relatable pieces in it, so that's why it's also maybe that effective and so striking, so yeah, we discussed it a lot.

I: And did you look it up online sometimes, more about an episode or a season?

R5: Did I, did I, yeah I think I listened to a podcast once whereby it discussed season one, two or three something. And that was very interesting, I really enjoyed hearing about the episodes one more time from somebody else, and again another perspective another opinion, and yeah but in general not too much into YouTube and stuff. So, I didn't, yeah I think I looked up some actress, because I literally didn't know any of them I guess.

I: How important is it for you if you know somebody who is playing?

R5: Not so important. No, but of course sometimes you see them again in another movie and you are curious how can I, why did I remember his face, where did he act, where you, in which was he before blabla. But in general, no that's not true, but I didn't make a lot of research afterwards about it.

I: And do you think there, we kind of talked about this already, but that there is a line between different seasons or episodes, like is there something that puts them together?

R5: Okay, tell me again, for example season one, it's the one with the prime-minister.

I: Yeah, it's the one with the husband who's dead and comes back.

R5: Aah, like the artificial body, like the robot?

I: Yeah, the robot, and I think it's also with the memory chip which they got installed and then sees his wife cheating.

R5: I mean, what is a part of them all is this digital development, yeah I mean I could make some guesses now.

I: Yeah, okay, but it is not that you have this is what makes it.

R5: Not, it's not very striking like o my god, this is, this has to be related. I mean in the first place, I mean if you think about it, I think you can find some lines in it and some relations and ways, but I think it wasn't something that came to my mind in the first place.

I: It didn't really matter?

R5: No.

I: Aah, and did you recommend the series to others?

R5: Yeah, I really, I mean since it was so shocking I talked about it, and I also told other people about it, and I always said okay you have to watch it so we can talk about it, it's o different and interesting. Yeah, so I did recommend it. **Time 40:13**

I: Okay, because you also started watching because somebody recommended it right? And what did he or she say?

R5: Yeah, I think something like this, like it's very different and very long lasting let's say, I mean it stuck into your mind, and they like show today's society the mirror. So yeah, I think that was like the same recommendation, I mean that was how they recommended me more or less.

I: So it met your expectations as well then?

R5: Yeah, yeah it did. And also I think it's important to tell you can't really spoil the whole series you know. I mean even though maybe someone talks about it and gives you an example how it's like, talking about one episode yeah and then that happened. It's not, you can't really spoil it, I think no matter how much you know about one episode for example, you will be surprised, it will have the effect anyways. As long as you're not completely on an emotional lockdown it has its effect and I think there are some triggers for nearly everyone, and I think this is also something that really helps the series.

I: It helps the series?

R5: Yeah, that you can't really spoil it. I mean, because it's hard to tell all of the stories in once. I mean nobody would tell this happens, that happens, ta ta ta. How, because there are so many, how can I say it, so many small pieces and important details, so yeah.

I: Interesting, I think we've covered a lot already. I don't know if I asked this already, were there episodes that you put off, that you didn't watch to the end?

R5: No, I didn't skip any.

I: Okay, so you watched them all.

R5: Except for the one where you can choose the next step let's say.

I: Yeah, Bandersnatch.

R5: Yeah, because I think it wasn't working on my laptop *~laughs~*.

I: Okay, so it was more that you couldn't.

R5: Yeah, exactly, but besides that I didn't skip any.

I: And were there ones that you hated, episodes?

R5: Yeah, I can remember that there were some that I didn't like, I mean hated is a bit, it's too extreme.

I: Yeah, okay, that you seriously disliked. You talked about Striking Vipers, the two men that had sex already, but after you've seen such an episode, you still watch the next one, like why?

R5: Yeah, because I experienced that it can be different you know, I mean, I don't know how to tell, but once you know how good some of them are, you can't really know which one is next, so that's why I didn't skip any. And sometimes, I mean, they also change a lot, so maybe sometimes I didn't like the startingline let's say, but then it changed and it got more interesting, or better to me, so it's hard to tell in the beginning if an episode is good or not maybe, so and I was curious, so I watched them all.

I: Okay, is there anything else that we haven't talked about yet that you want to say about the series, that comes to your mind?

R5: No, no.

I: No, okay, thanks, this is perfect.

R5: You're welcome.

Interview 6

JG, Nederlandse vrouw, 22 jaar, 02/04/2020

I: Interviewer

R6: Respondent

I: Dan neemt hij nu op, dan ga ik even officieel beginnen. Alles wat wij zeggen wordt opgenomen en wordt waarschijnlijk later gebruikt voor mijn scriptie als dat oke is voor jou. En voor de rest je kan alles zeggen wat je maar wil, er zijn geen foute antwoorden natuurlijk, dus ik ben vooral benieuwd naar je mening en that's it.

R6: Hoeveel mensen ga je interviewen eigenlijk?

I: Jij bent de zesde, en dat wordt het waarschijnlijk.

R6: Not number one.

I: Nee helaas, helaas.

R6: Maar wacht hoeveel in totaal? Daar ben ik benieuwd naar?

I: Zes.

R6: Oke.

I: Ja, ik moest er eigenlijk vijf maar ik wil er wat extra doen, voor wat extra materiaal. Oke, om even breed te beginnen kan je wat vertellen over je ervaringen tijdens het kijken van Black Mirror?

R6: Ik denk dat, dat per aflevering heel verschillend is, omdat elke aflevering natuurlijk een ander verhaal heeft, maar het is wel een serie, ik vind sommige afleveringen sterker dan andere maar als ik nu terug denk dan kan ik gelijk een paar afleveringen noemen waarbij ik denk, waarbij ik echt, waarbij je heel graag wil blijven kijken maar ook weer niet wil kijken omdat het zo naar is. En dat heeft denk ik te maken met een soort herkenbaarheid, dat vind ik zo goed aan die serie, dat het elke keer nog net dicht genoeg bij de realiteit ligt zoals wij die kennen om dus geloofwaardig te zijn ook al zie je wel dat het duidelijk niet nu gebeurt omdat het dan weer tot het extreme is getrokken, maar wel weer realistisch genoeg. Dus dan zit je echt zo op het puntje van je stoel en denk je echt ik wil kijken maar ik wil ook weer niet kijken, dat.

I: Wat voor soort herkenbaarheid bedoel je dan?

R6: Nou, bijvoorbeeld, in ieder geval technologieën waar nu over gepraat wordt dat die er zullen komen op grote schaal die daar er dan al zijn, of dat ze dan ook gewoon dingen die al bestaan in een andere context plaatsen of laten zien wat de donkere kant zal maar zeggen van die technologie is. Dus daar is het super realistisch dat het ook gewoon, niet zoals in Star Trek ofzo allemaal rare pakjes of weet ik veel wat, het is echt duidelijk, of hoe heet die ook alweer, Blade Runner, dat je echt ziet dat het een andere tijd is. Wat ook letterlijk in de titel ziet, maar je ziet dat het, je ziet echt dat het nu is, gewoon de wereld zoals je die kent met de technologieën die je kent die dan net iets doorontwikkeld zijn of net op een andere manier gebruikt worden dan jij gewend bent.

I: Heb je daar voorbeelden van?

R6: Je hebt een zo'n aflevering met die robothonden, die is volgens mij helemaal in zwartwit, die dingen die bestaan echt, die zijn volgens mij door het Amerikaanse leger ontwikkeld, zal vast wel Amerika zijn *~lacht~*.

I: Sowieso.

R6: Nee, ja, die zijn sowieso gewoon erg vooruit ontwikkeld op gebied van leger denk ik.

I: Ja, ja.

R6: En volgens mij zei mijn broer ook dat, en Murica, gebruik die argumenten maar, nee maar die ene, die ene met de primeminister van Engeland en varken, dat is ook gebaseerd op een waargebeurd verhaal.

I: Ja?

R6: Ja, het schijnt dus echt dat, volgens mij was het David Cameron, ze noemden hem ook wel voor de grap pigfucker of zoiets.

I: Ja, dat zit anders in de vork, of de vork zit daar anders in de steel, David Cameron heeft inderdaad het varken, of het hoofd van het varken

R6: Ja.

I: Maar dat was gewoon voor de ontgroening van een studentenvereniging.

R6: Ja, maar nog steeds, dat weet ik ook, daar is ook een film over gemaakt White Club, heel goed, maar wel dus dat het gebaseerd is die Black Mirror aflevering op iets wat natuurlijk dan extremer is gemaakt, maar ja het is wel gebaseerd op delen van de werkelijkheid weet je wel.

I: Ja, ja, oke.

R6: En dan vind ik het heel sterk hoe ze dan bijvoorbeeld in die aflevering dat iedereen daar zo mee bezig is dat die daad gebeurt en dat het uitgezonden wordt terwijl wie is het ook alweer, de prinses ofzo, al vrij gelaten is voordat dat gebeurt, dus dat het heel erg eigenlijk op een hele extreme manier bevraagt van ja waar let je op, waar gaat je aandacht naar uit, let je wel op de goede dingen. En ja

I: En dat zijn dan vragen die een aflevering bij jou oproept ofzo?

R6: Ja, ik moet heel eerlijk zeggen dat het wel lang geleden is dat ik hem heb gezien, maar wat ik me ervan kan herinneren is dat, dat ik wel dacht van ja gadver weet je wel, iedereen, hele land is bezig met dat primeminister dat aan het doen is op tv, daartoe gedwongen wordt, en niemand let meer op waar het eigenlijk over gaat. Niemand let meer op dat het gaat om dat die prinses gekidnapt is en dat hij het moet doen om haar vrij te krijgen dus dat, dat laat wel soort van zien van hoe een maatschappij zich eigenlijk focust op, in die zien ook entertainment op een hele nare manier, maar daarbij niet meer, daarbij vergeet waar het echt om gaat. Dat het om sensatie gaat in plaats van, en dat is ook volgens mij, want in die aflevering is er dan, is een kunstenaar de persoon die dit allemaal bedacht heeft, die dit wil aankaarten, volgens mij wordt er dan aan het eind ook zoiets gezegd.

I: Maar, en waren dit dan al dingen waar je zelf al over nadacht voordat je die aflevering zag?

R6: Ja, maar niet zo expliciet ofzo, weet je wel dat je de aflevering kijkt, maar wederom het is best wel lang geleden dat ik de aflevering heb gezien, wel een paar jaar geleden, dus ik vind het moeilijk om dat helder te zeggen.

I: Ja, nee tuurlijk. Maar of als je in het algemeen nadenkt over Black Mirror en afleveringen die je hebt gezien.

R6: Ja, want ik vind, die ene met die bijen bijvoorbeeld, die, nou ja daar denk je wel over na stel je voor dat alle bijen uitgestorven zijn hoe worden dan al die planten nog bevrucht of daar heb ik wel eens over nagedacht. En dat ik toen die aflevering zag en dacht o vet die makers gaan hierop in op deze manier. Ze pakken eigenlijk iets wat al bestaat en met wat er bekend is qua technologieën en kennis, gewoon ze pakken eigenlijk verschillende ingrediënten van dingen die al bestaan en maken dan er een toekomstbeeld van op de korte termijn waardoor het dus elke keer heel geloofwaardig is. Want het zijn niet opeens weet ik veel mensen die onzichtbaar kunnen worden, want ja dat kan gewoon niet weet je wel. Dus daarin blijft het elke keer heel dicht bij de werkelijkheid, en daardoor krijg je dus ook heel snel dingen terug waarvan je, waar je zelf al misschien tegenaan, waar je zelf al wel eens over na hebt gedacht. En dat vind ik, ja daardoor is het heel sterk denk ik.

I: Ja, en heb je dan daarna ook met mensen daarover?

R6: Ja, sommige afleveringen zijn me echt bijgebleven, waar ik dan echt even van bij moet komen, en dat het dan even, ja dat het dan blijft hangen en je weet ik veel op je werk bent, en je moet een gesprek hebben met je collega want heh werk. Dat je dan zit van ik heb laatst een goede aflevering van Black Mirror gezien, heb je die ook gezien.

I: Heb je sowieso de serie wel eens aanbevolen aan mensen om je heen?

R6: Ja, zeker. Ja.

I: En wat vertelde je dan over de serie?

R6: Ik denk dat ik hem, nou ja, jonge mensen zijn daar eerder van op de hoogte natuurlijk vaak. Dus ik denk dat ik hem toen vooral aan m'n vader heb aanbevolen, omdat, nou ja, meer de vraagstelling gewoon heel interessant is. De dingen die ze bevragen door middel van deze serie, dus dat zou ik dan, het is ten eerste heel gemakkelijk, maar het grijpt je ook wel. Dus het is niet zomaar dom, net zoals Friends, een beetje dom weggijken ofzo, het gaat ergens over en dat vind ik zo goed eraan. Ook met die, met Bandersnatch dan die film, dat ze ook echt heel experimenteel ook blijven in wat dus blijkbaar, en daardoor bevragen door bijvoorbeeld Bandersnatch wat dan eigenlijk film is, en wat is entertainment en wat is de positie van de kijker. Dus de vragen die erin gesteld worden zijn super relevant. En ik denk dat zij dat op een slimme manier doen waardoor het voor een breed publiek aantrekkelijk is en nog wel dus ergens over gaat. Want vaak gaan dingen die voor een breed publiek zijn heel snel nergens meer over. **Time 10:46**

I: Ja, en wat denk je dan dat hun slimme manier is hoe zij dit doen?

R6: Nou door het dus dicht bij de werkelijkheid te houden.

I: Oke, zodat iedereen dus een beetje heeft wat ze nog kunnen herkennen?

R6: Ja.

I: O ja. En als je sowieso de serie zou moeten omschrijven, hoe zou je het omschrijven? Je hebt het ook al een beetje gezegd natuurlijk.

R6: Het gaat over, ik denk dat het, de serie bevraagt door middel van verschillende verhalen de consequenties van technologische ontwikkeling.

I: Oke, ja. En hoe is het voor jou dat het steeds losstaande verhalen zijn? Heb je wel eens gehad dat je een aflevering hebt gekeken en nog afvraagt wat er met de personen in die aflevering verder gebeurt bijvoorbeeld?

R6: Nee, ik vond het elke keer eigenlijk de verhalen waren af genoeg voor mij. Ik heb er geen last van gehad. Want het heeft wel gewoon, die vijf klassieke aktes, van de opbouw, het kantelpunt, weet je wel. Van hoe een verhaal verteld kan worden dus daardoor heb ik wel gewoon, ben ik wel voldaan na één aflevering met dat verhaal. Dus ik, en ik, omdat ze dus wel een heel duidelijk thema hebben, die ze wel weer elke keer in een andere manier bevragen, en dat vind ik interessant, daardoor leggen ze zelf ook niet vast in een bepaald concept want dat kan dus ook het helemaal, ja dood slaan misschien weet je wel. Dat je als je altijd maar weer met dezelfde karakters moet werken maar dit aspect wil uitleggen en dit aspect door middel van vijf karakters dan zet je jezelf in een hoek. Dus ik denk dat ze het eigenlijk wel heel sterk hebben gedaan, en ik denk ook doordat het zo'n meer, ja raamvertelling noem je dat zo, doordat het allemaal, nou het is niet helemaal het woord maar. Doordat ze constant weer een nieuw verhaal hebben blijven ze ook scherp denk ik. En

I: Ja, dus als, ho wat wilde je zeggen?

R6: Nee, dat was hem, ik wilde, nou ik had nog een ander punt, maar ben die alweer vergeten.

I: Oke, wat zou je ervan vinden als ze wel een keer een sequel zouden maken van een aflevering, een vervolg?

R6: Hebben ze daar, nou dat hebben ze wel gedaan met die laatste aflevering met dat museum toch, met dat het allemaal terugkwam. Maar ik denk, ik denk wel, dat het gedeeltelijk terug kwam toch?

I: Ja.

R6: Ja, ik denk dat ze daar dan een goede reden voor moeten hebben, en dat vind ik goed, dat ze heel erg volgens mij zijn het van die makers die heel erg zich afvragen waarom doen we dit in plaats van dat ze die eerst, dat ze die waaromvraag heel duidelijk voor zichzelf hebben in plaats van wat het moet zijn, snap je wat ik bedoel?

I: Niet helemaal.

R6: Waarom, ja dat je, waarom moet iets gemaakt worden, waarom moet dit verhaal verteld worden, waarom moet deze aflevering dan na die aflevering en moet het zo in plaats van. Ik denk dat ze daardoor heel scherp blijven en dat ze daarom als er dan een vervolgafllevering zou zijn voor een verhaal dat ze daardoor dat goed zouden kunnen beargumenteren in plaats van ja we moesten toch nog een aflevering hebben om het seizoen af te sluiten ofzo. Ik denk dat ze daar niet gevoelig voor zijn in die zin.

I: Oke, en je zei ook dat ze erover nadenken waarom de ene aflevering na de andere moet, denk je dat er een soort voorbedachte volgorde is?

R6: Zeker, ik denk echt niet dat het willekeurig is, tuurlijk.

I: Heb je een gevoel over wat voor volgorde dit is dan?

R6: Wat zei je?

I: Heb je een gevoel over wat voor volgorde dat is dan?

R6: Nee, want daarvoor heb ik eigenlijk de serie te lang niet meer gezien, dus dat kan ik niet zeggen want ik weet de volgorde niet meer. Net zoals een cd daar wordt ook over nagedacht van het lijken dan allemaal losse liedjes ofzo, maar daar wordt ook over nagedacht. Ja, hoe het weer goed bij elkaar te krijgen dat het samen op die cd moet staan weet je wel, waarom niet op de volgende ofzo.

I: Ja, oke. En weet je sowieso nog welke aflevering je als eerste hebt gezien?

R6: Ja, volgens mij dus van die premier.

I: En je hebt ze daarna dan in volgorde gekeken?

R6: Nee, eigenlijk niet, volgens mij niet. Nee, omdat ik dan, omdat je natuurlijk, omdat ik wist dat, dat niet. Ik wist dat het niet aan één lopende, dat het één verhaal was. Je hebt afleveringen, dus dat ik eigenlijk meer ging kijken in een, eerst naar de afleveringen die ik interessant vond en dan zo een weg kon werken.

I: Dus je koos echt specifiek afleveringen die je aanspraken na de eerste?

R6: Ja.

I: En waarom had je sowieso, waarom ging je een tweede aflevering kijken nadat je de eerste had gezien?

R6: Omdat ik wist dat het weer een nieuw verhaal zou zijn, en de eerste intrigeerde me gewoon heel erg. Dus ik was benieuwd op wat voor andere manieren, ja, wat voor verhalen ze allemaal zouden vertellen en wat ze allemaal zouden aankaarten, dus ja dan ga je doorkijken.

I: Oke, heb je sowieso favoriete afleveringen?

R6: Mag ik ondertussen even scrollen naar welke afleveringen er ook alweer waren?

I: Nou, dat maakt niet zo heel veel uit, meer wat er in je hoofd opkomt van wat je nog echt bijstaat, en dan kan je daarna wel even scrollen, maar ben gewoon benieuwd wat je zo bedenkt.

R6: Ja, er was eentje met die, met die bankoverval ofzo en kinderporno en echt vet heftig. En die vrouw, hoe heette die ook alweer, White Bear ofzo, die staat me ook nog heel goed bij, en tuurlijk die premier, met het varken. Dan heb je volgens mij, één van die nieuwere is dan dat er iemand een auto iets steelt van een bedrijf, die duurde anderhalf uur ofzo, ja ik weet niet meer precies.

I: Met die soort Uber driver?

R6: Wat zei je?

I: Met die soort Uber driver bedoel je?

R6: Ja, ja. Dat was hem.

I: En zie je een soort verband tussen deze afleveringen waarom je die leuker vindt dan anderen?

R6: Nou, ik moet dus eerlijk zeggen dat ik die anderen niet meer kan herinneren even.

I: Dus meer dat je nu even onthoudt dat die er waren?

R6: Ja, daarom dat ik even moet scrollen want ik weet het gewoon even niet meer, want het is echt jaren geleden.

I: Ja, je kan dan nu wel even scrollen.

R6: Ik ben ook niet echt iemand die snel een aflevering nog een keer kijkt eigenlijk, als ik het heb gezien dan heb ik het gezien.

I: Je hebt alle afleveringen van Black Mirror ook maar één keer gezien dan?

R6: Ja, volgens mij maar één of twee keer ofzo, dat je dan met iemand wat wil gaan kijken weet je wel en dan.

I: Ja.

R6: O ja die was ook, die was ook goed, die, dat videospel, met die twee mannen

I: Ja, er zijn twee, aah oke met die donkere mannen bedoel je? Bedoel je van het laatste seizoen? Want er zijn meerdere met een videospel. **Time 20:08**

R6: Ja, met een videogame waarbij ze dan daarin in de videogame een soort liefdesrelatie krijgen, super goed. O ja, en die ene dat ze ook cijfers krijgen voor hoe leuk je bent als persoon. Die was ook goed. O ja, Waldo, die vond ik een beetje irritant, White Christmas, die dat ze dan in zo'n, in die bol zitten. Omdat je die, ja, o ja ik weet het weer wat de eerste aflevering is die ik heb gezien.

I: Welke was het?

R6: Playtest, een Amerikaanse reiziger in geldnood meldt

I: Ja, ja.

R6: Die, want we moesten, die had een klasgenootje laten zien in de les, die hadden we op zo'n ziek groot scherm gekeken, in een helemaal donker lokaal. En ik weet nog wel dat ik die zag en echt zo zat van aaah wat is dit, het is super interessant maar ook eng.

I: Ja, ja, en als je dan nu nadenkt over de afleveringen die je leuk vond en de afleveringen die je minder leuk vond, zie je dan een soort verschil ertussen?

R6: Ik zit even na te denken, nee, ja, ik vind eigenlijk het meeste wel gewoon heel goed. Nee. Omdat ik dus ik denk dus ook dat het goed is omdat het dus wel een soort herkenbaarheid erin zit, weet je wel het begint vaak met hele normale mensen.

I: Ja.

R6: Ja, en het laat ook wel vaak, het is ook best wel emotioneel, het laat ook wel de onzekerheden zien van mensen, en hun verlangens, en ik denk dat, dat best wel universeel kan zijn. Weet je wel die ene aflevering dat mensen cijfers krijgen hoe leuk ze gevonden worden, ja tuurlijk daar denkt iedereen wel eens over na van ben ik wel leuk genoeg ofzo, en daarbij maken ze het natuurlijk enorm extreem, maar het is wel, ook wat je, wat ik wel eens heb gevoeld als ik dingen op social media poste ofzo, van hoe veel likes ga ik krijgen weet je wel, hoe leuk ben ik. En dat, ja ik post nu nooit meer wat op social media omdat ik dat gevoel heel naar vind, dat ik dat zo ga nadenken. Dat is één van de redenen, en de andere reden is ook dat ik niet echt de behoefte heb om alles zo te delen met iedereen, dat ik denk van ja waarvoor doe ik dit. Dus in die zin is het heel herkenbaar en maken ze dus dan nog een next level, bij die aflevering bijvoorbeeld, dat je echt die punten zo kan bijhouden. En ja.

I: Dus je herkent dan dingen die je zelf hebt in de personages?

R6: Ja.

I: En begrijp je altijd de keuzes die ze maken?

R6: Ik weet het niet, maar ik heb wel vertrouwen erin ofzo want daardoor blijf je kijken.

I: Vertrouwen in? Vertrouwen in wie?

R6: Ik heb er wel vertrouwen in, in de makers, in de keuzes die ze maken.

I: O zo, nee ik bedoelde keuzes, keuzes van personages zeg maar, wat iemand in een aflevering doet.

R6: O zo, ja begrijp ik die altijd, nee omdat het ook dingen zijn, ja omdat het daardoor dus ook aansluiting heeft waardoor dus ik denk van o ja maar dat herken ik en daardoor krijg ik empathie voor het karakter, daardoor wil ik blijven kijken, kan ik mee inleven. Dus dat is denk ik sowieso heel belangrijk in een verhaal, en nee want ik, weet ik veel, ik heb nog nooit een bank overvallen, weet ik veel wat ik ga doen toch.

I: Nee precies, oke. En als je een serie zoals Black Mirror dus met verschillende verhalen per aflevering vergelijkt met een normale serie waar je een bepaald verhaal over meerdere seizoenen volgt, zijn er dan grote verschillen die jou opvallen? Wat jou aanspreekt, wat jou minder aanspreekt.

R6: Tussen deze twee verschillende soorten vertellingen?

I: Ja.

R6: Jazeker, ik denk, ik denk dat het een hele grote uitdaging is om een publiek vast te houden met hetzelfde verhaal voor, nou ja laten we zeggen vijf seizoenen lang want Black Mirror heeft ook vijf seizoenen. Ik denk dat, dat sowieso heel lastig is als maker, of je nou zoals Black Mirror vertelt of als een gewoon normale serie in die zin, maar ik denk waar Black Mirror wel elke keer zich, Black Mirror geeft zichzelf de ruimte om te kunnen blijven vernieuwen in die, en dan soort van zichzelf blijven herinneren van waarom maken we dit, waarom doen we het op deze manier, wat moeten we vertellen, wat moet er over komen, wat speelt er in de wereld, hoe kunnen we daar op inhaken. En dat werkt gewoon heel goed in deze vertelling denk ik. Als je dan een serie hebt, dan gaat het soms alleen nog maar om dat, dat je dan weet van ja de eerste twee seizoenen waren goed dus nu kunnen we er nog acht maken want mensen kijken toch wel ofzo, en ik denk dat het daar mis gaat, dat mensen dan, dat een verhaal soms ook gewoon eerder moet stoppen omdat het genoeg is geweest ofzo. En dat, dat bij series niet zo is, omdat ze dan denken van nu hebben we een formule en dat werkt, en dat gaan ze dan *helemaal* uitwerken totdat er helemaal niks meer van over blijft. Dus in, je hebt natuurlijk goede series, en die stoppen denk ik ook op tijd. Zoals bijvoorbeeld Breaking Bad, vier seizoenen ofzo?

I: Vijf.

R6: Vijf?

I: Ja.

R6: Wow, nou in ieder geval, die heb ik gekeken en toen dacht ik, het is ook echt heel lang geleden dat ik die heb gezien. En ze hadden die ook nog langer kunnen maken, maar ik denk dat ze wel heel duidelijk dat verhaal hadden, van het begin tot het eind, in ieder geval zo kijk ik ernaar. En dan dat verhaal hebben verdeeld in vijf delen. En dat is heel goed, en niet van terwijl je die serie aan het maken bent nog verder gaan. Of bij Narcos hebben ze het ook goed gedaan vind ik, Narcos Colombia en Mexico, van in hoeverre dat nu uit is.

I: Ja, denk je dat de makers van Black Mirror ook zo'n idee hebben, van we willen deze verhalen vertellen en we nemen er zo veel seizoenen voor? Of is dat meer

R6: Nou, dat hoeft dus niet bij hun format. Ze kunnen eindeloos doorgaan omdat nou technologie zich constant ontwikkelt, ja je hebt dus, wow ik heb het de laatste tijd heel veel over dit woord, je hebt dus een theorie, maar je hebt dus, in het Hebreeuws heb je een woord, en ik weet niet wat het

woord is, want ik heb het niet in Israël toen geleerd maar hier in Enschede. En dat heeft dus, heeft twee betekenissen voor één woord, kennis en kwaad en ik denk dat daar Black Mirror over gaat. En dat is, en ze gaan eigenlijk onder dat thema gaan ze elke keer weer opnieuw. Want hoe meer kennis je hebt voor hoe meer dilemma's je komt te staan eigenlijk, omdat je op heel veel dingen geen antwoord kan krijgen, omdat je op heel veel dingen eigenlijk geen antwoord wilt krijgen. Soort van onverzadigbaar, ja, je raakt een soort van onverzadigbaarheid ofzo, is dat het woord, van de mens aan.

I: Onverzadigbaarheid voor de hoeveelheid kennis die ze willen hebben, en wat daar allemaal bij komt kijken?

R6: Ja, en dat het eigenlijk ook elke keer weer, ik ben even het Nederlandse woord vergeten maar backfired.

I: Ja, ja.

Time 30:00

R6: Weet je wel meer kennis brengt dus ook die consequenties mee, zoals dus bijvoorbeeld en dat laten ze denk ik heel goed zien, die bijenaflevering was dat al die bijen, die bijenrobots dan opeens heel evil worden.

I: Ja, soort van, iemand die heeft een soort programma gemaakt waarmee je kan stemmen voor iemand die dood moet omdat mensen hem niet mogen, of omdat die persoon wat slechts heeft gedaan, en dan elke dag wordt zo iemand vermoord. En dan uiteindelijk laat hij dan al die bijen los op iedereen die heeft gestemd, omdat iedereen die heeft gestemd ook iets slechts heeft gedaan.

R6: Ja sick, wow die is echt goed. In ieder geval, die kennis zorgt er dan voor dat het mogelijk is om zulke robotbijen te maken, maarja dat brengt dus ook die dilemma's met zich mee die nooit hadden bestaan zonder die kennis, weet je wel dat die bijen ook mensen kunnen vermoorden, ik ben een beetje of topic aan het gaan, sorry.

I: Nou, het is interessant, dus dat is zeker niet of topic. Zijn er afleveringen die je niet hebt afgekeken?

R6: Ik heb die van Miley Cyrus nooit gezien, echt geen zin in.

I: Geen zin in?

R6: Nee.

I: Waarom niet?

R6: Ik had geen zin in Miley Cyrus, ja en ik hoorde ook van mensen dat die niet zo leuk was, maar wat ik eigenlijk wel fijn vind is als je een serie hebt die wel heel goed kan zijn zonder allemaal bekende mensen erin te hebben. Ze hebben wel een aantal bekende mensen, echt hele bekende mensen in Black Mirror gehad, maar ik heb altijd als je bijvoorbeeld George Clooney in een film ziet, dan kijk ik alleen maar naar die film als van o dat is George Clooney, niet van o dat is Pietje Puk ofzo. Dus dat vind ik, dat is weer het nadeel van die grote sterren. En dan heb je Miley Cyrus, dus dan kan ik alleen maar denken o Miley Cyrus zit erin. En ik vind dat eigenlijk een beetje een verkooptrucje en dan denk ik waarom moet dat nou Miley Cyrus zijn jongens. Ik vind dat een beetje jammer, omdat Black Mirror constant zo een beetje, in ieder geval op het begin dat kneuterige Britse had. Ik vind Britse films, en ook series, mn moeder kijkt altijd van die detectives, en dat is gewoon allemaal heel kneuterig.

I: Ja, Midsomer Murders enzo.

R6: Bepaalde manier van filmen en, waardoor het net niet zo glad wordt, en dan heb je later die Amerikaanse versies en dan wordt het opeens best wel gelikt, en dan heb ik een beetje, dan denk ik ja ik snap het natuurlijk wel dat je als filmmaker gewoon iets mooiers kan maken, en je hebt een groter budget want je hebt gewoon meer kijkers en weet ik veel wat, dus daar kan je gebruik van maken. Maar dan denk ik ja, Miley Cyrus kom op, ik vind het leuker als ze dan nog steeds een soort van vasthouden aan de onbekende acteur ook al hebben ze zo'n groot platform, en ik vind dat ze dan Miley Cyrus gebruiken een soort, een beetje lijken op een soort verkooptrucje, van oke we hebben nu een beroemde ster, nu gaan nog meer mensen kijken en dat vind ik een beetje jammer. Dus vandaar ik heb dat toen niet gekeken.

I: Ja, begrijpelijk, begrijpelijk, ben ik het deels ook wel mee eens. Meeste hebben we al wel gehad, heb je wel eens een aflevering, afleveringen of verhalen van nadat je het hebt gezien online opgezocht.

R6: Ja, met die robothond dus, omdat dus m'n broer toen volgens mij zei van ja die bestaat echt, toen dacht ik wow sick en daardoor toen dacht ik juist ook weer, ik vond het eigenlijk ook wel weer vet van in de zin van, het bestaat echt. Dus dat ze er echt mee bezig zijn, van oke wat bestaat er, het werd, het was voor mij een soort bevestiging van de kracht van de serie. Ja, en ook die met het varken en de premier, die werd ook later, zei iemand dat dus tegen me, want ik wist zoiets, ik wist het nog niet toen ik die aflevering had gezien volgens mij. Toen had ik zoiets van what the fuck, en toen ging ik het even opzoeken.

I: Oke, en de laatste, kan je nog wat vertellen over wat voor soort personages er in Black Mirror zijn?

R6: Ja, sorry, het zijn vaak best wel doorsnee mensen binnen die maatschappij, het zijn vaak helemaal niet, het begint, het verhaal begint vaak gewoon met een heel normaal persoon die zich, die in die maatschappij leeft. En ik denk dat, dat ook hetgene is wat het dan ook weer laat werken, doordat het begint met iets heel normaals wat helemaal uit de hand loopt en daardoor kan je, je denk ik ook zo inleven, omdat het in eerste instantie gewoon zo, ja doorsnee, en oninteressant weet je wel, van o ja je gaat elke dag naar werk, en dan ga je weer naar huis, en dan ga je een beetje koken en tv kijken, zo snap je. Dus dat, en dat het ook gewoon, nou ja dat.

I: Ja. Oke. Zijn er nog dingen die je zelf wil zeggen over de serie of waar we het nog niet over hebben gehad? Iets waar je aan moet denken?

R6: Hmm, nee.

I: Oke, dankjewel.

R6: Transcriberen.

I: Sorry.

R6: Ga je dat geluid ook helemaal transcriberen?

I: Ja, dat gaat er helemaal in komen, pagina lang.